

U OSNOVNOM SUDU U PRIZRENU

Slučaj broj P. br. 272/13

9. septembra 2014. godine

Objavljene presude možda nisu pravosnažne i mogu biti predmet žalbi u skladu sa važećim zakonom.

U IME NARODA

Osnovni sud u Prizrenu, u sudskom veću koga čine: Sudija Arkadiusz Sedek, kao Predsedavajući sudija i Sudije Franciska Fiser i Valon Kurtaj, kao članovi veća, i sudski beležnik Sonila Macneil, u krivičnom slučaju protiv

1. **N.U.**, XXX;
2. **O.J.**, XXX;
3. **E.A.**, XXX;
4. **F.B.**,XXX;
5. **S.M.**, XXX;
6. **S.S.**, XXX;
7. **R.R.**, XXX;
8. **T.M.**, XXX;
9. **H.B.**, XXX;
10. **G.G.**, XXX;

Optuženi optužnicom Specijalnog Tužilaštva PPS. br: 253/09 od 19. jula 2012 godine i dopunjene optužnice od 22. januara 2014 godine za krivično delo *Donošenje protivpravni sudskih odluka* čime se krši član 346 Privremenog krivičnog zakona Kosova (u daljem tekstu "PKZK") u vezi sa optuženima - O.J., E.A., F.B., S.M., S.S., T.M. i R.R.; za krivično delo *Pružanja pomoći pri donošenju protivpravni sudskih odluka* čime se krši član 346 PKZK protumačen u saglasnosti sa članom 25 PKZK u vezi sa optuženima H.B. i G.G.; i za krivično delo *Podstrekivanje druge osobe da donese protivpravnu sudsku odluku* čime se krši član 346 PKZK protumačen u saglasnosti sa članom 24 PKZK, u vezi sa optuženim N.U.,

nakon održavanja javnih pretresa 21. i 23. januara 2014 godine, 5, 18, 20, 24, 25, 26 februara 2014 godine, 12. marta 2014 godine, 7. aprila 2014 godine, 19. maja 2014 godine, 18. i 20. juna 2014 godine, 29, 30 i 31. jula 2014 godine, 3. i 4. septembra 2014 godine, kada se Andrew Carney pojavio u ime tužilaštva, A.H. se pojavio u ime oštećene strane (Kosovske povereničke agencije, "KPA"), T.R. se pojavio u ime N.U., Z.J. se pojavio u ime O.J., V.V. se pojavio u ime S.M., Sh.S. pojavio se u ime optuženika R.R., M.D. se pojavio u ime H.B., Q.M. se pojavio u ime G.G., S.S. je delovala *pro se*, E.A. je delovao *pro se*, F.B. delovao je *pro se* i na

kojima su optuženi bili prisutni, nakon pretresa i glasanja održanog 4. Septembra, 09. Septembra 2014 godine objavilo je u javnosti sledeću:

PRESUDU

I.

Shodno članu 365, stav 1 Zakona o krivičnom postupku (u daljem tekstu "ZKP"), optuženi **N.U.** proglašen je

KRIVIM

Zbog sledećeg:

U periodu 2006 – 2007 godine, u Prištini, N.U. je, u svojstvu Predsednika Opštinskog suda u Prištini, u saučesništvu sa sledećim licima - O.J., S.M., S.S. i T.M. doneo protivpravne sudske odluke u sledećim sporovima koji se odnose na vlasništvo nad zemljištem, pod brojevima navedenim od strane Opštinskog suda, protiv Društvenog Preduzeća ("DP") KBI Kosovo Export ("DP KBI"), potonje Kosovske Povereničke Agencije ("KPA"), bez uputa od Posebne Komore Vrhovnog Suda Kosova ("PKVS") čime je prekršena Uredba UNMIK-a br. 2002/13: slučajevi pred Opštinskim sudom 1314/07; 1698/05; 53/06; 429/05; 3.06; 1849/06; 1147/06; 3521/04; 1415/05; 1738/07; 1908/03; 342/06; 1918/06; 251/04; 2333/05.

N.U. se, u svojstvu Predsednika Suda, postarao da slučajevi budu dodeljeni sledećim sudijama - O.J., S.M., S.S. i T.M., čime je narušen postojeći sistem raspodele slučajeva, uz znanje da su ove sudije donosile presude u slučajevima potraživanja vlasništva nad zemljištem protiv DP KBI kršeći važeći zakon. To je bilo u suprotnosti sa informacijom poslatom Opštinskom sudu putem pisma koje je 04. marta 2005 godine bilo poslato svim opštinskim sudovima od strane Glavnog Sudije UNMIK-a, kojim je uspostavljena zakonska osnova i žalbena procedura o zahtevima koji uključuju DP, i pisma upućenog od strane KPA, koje je opštinski sud primio 26. januara 2007 godine, kojim je pobliže uspostavljena pravna osnova i postupak, kojim je takođe navedeno da Opštinski sud u Prištini nije delovao u skladu sa zakonom. N.U. nije odgovorio na pismo KPA do 02. januara 2008 godine, nakon što je DP KBI bilo stavljeno pod direktnu administraciju KPA, i nakon što je započela istraga koju je sprovodila Pravosudna Istražna Jedinica. Pored toga, N.U. je direktno sudelovao u slučaju tako što je dopunio odluku u slučaju 233/2005, koju je potpisao uprkos tome što je tu odluku trebala da potpiše optužena - sudija S.S.. N.U. je takođe održao sastanak sa tadašnjim rukovodiocem Administrativnog odeljenja KPA, tokom kojeg se indirektno raspitivao o razlozima zbog kojih je KPA opstruirala dozvoljavanje sprovođenja odluka koje su doneli O.J., S.M., S.S. i T.M.. N.U. je delovao u saučesništvu sa O.J., S.M., S.S. i T.M. u cilju sticanja protivpravne materijalne dobiti za sebe ili drugu osobu.

- Na osnovu čega je N.U. počinio krivično delo *Donošenja protivpravne sudske odluke u saučesništvu*, čime je prekršen član 346 PKZK, protumačen u saglasnosti sa članom 23 PKZK.
- Time je prekvalifikovana originalna optužba o *Podsticanju druge osobe da donosi protivpravne sudske odluke* u skladu sa članom 346 PKZK, protumačenim u saglasnosti sa članom 23 PKZK.

* * *

II.

Optužena **O.J.** proglašena je

KRIVOM

Zbog sledećeg:

U periodu 2006 – 2007 godine u Prištini, O.J. je, u svojstvu sudije Opštinskog suda u Prištini, donela odluke u sledećih devet slučajeva navedenih pod brojem Opštinskog suda, koji su se odnosili na sporove povezane sa zemljištem, protiv DP KBI, potomje KPA, bez uputa od strane PKVS, kako je predviđeno Uredbom UNMIK-a br. 2003/13: slučajevi Opštinskog suda zavedeni pod brojevima 1314/07; 53/06; 429/05; 3/06; 1849/06; 1147/06; 3521/04; 1415/05; 1738/07. Na osnovu odluka koje je donela O.J., podnosiocima zahteva odobrena je zamena zemljišnih parcela u zamenu za novčanu naknadu DP KBI, koja je bila u suprotnosti sa važećim zakonom, koji nije pružao mogućnost da kupoprodajni ugovori budu proglašeni ništavnim i koji nije omogućavao zamenu zemljišta kao pravni lek.

O.J. donela je presude u gore navedenim imovinskim sporovima iako je znala da svojim postupcima krši važeći zakon, na osnovu kojeg je osnovna nadležnost u slučajevima koji su se odnosili na imovinske zahteve protiv DP počivala na PKVS, i da nijedan drugi sud ne može biti nadležan za takav slučaj, osim ako mu takav slučaj nije upućen od strane PKVS. O.J. je donela odluke na osnovu kojih je oduzeto zemljište koje pripada DP KBI bez ustanovljavanja činjeničnog stanja o vlasništvu nad zemljištem, kako je propisano zakonom. Preciznije rečeno, O.J. je svesno propustila da utvrdi dokaze i činjenice u cilju ustanovljavanja da je žalilac u imovinskom sporu zaista bio zakonski vlasnik zemljišta, svesno je propustila da potvrdi autentičnost kupoprodajnih ugovora koji su bili priloženi kao dokaz, i svesno je propustila da potvrdi autentičnost izvoda iz matične knjige umrlih koji su bili podneti kao dokaz nasleđenih vlasničkih prava. O.J. je takođe zasnovala gore navedene odluke na određenom zakonu, Zakonu o obligacijama, Službeni Glasnik SFRJ 29/78, koji nije bio primenljiv u gore navedenim slučajevima. Prilikom donošenja presuda u tim slučajevima, ti slučajevi su smatrani prioriternim, što je u suprotnosti sa uspostavljenom procedurom donošenja presuda. O.J. donela je ove sudske odluke sa namerom da stekne protivpravnu materijalnu dobit za sebe ili drugu osobu.

- Čime je O.J. počinila krivično delo *Donošenja protivpravne sudske odluke* prema članu 346 PKZK.

* * *

III.

Optuženi **E.A., F.B. i RR.R.** proglašeni su

KRIVIM

Zbog sledećeg:

02. oktobra 2007 godine u Prištini, E.A., F.B. i RR.R., delujući u svojstvu sudija Apelacionog veća Okružnog suda u Prištini, drugostepenog suda, doneli odluku u slučaju vlasništva nad zemljištem, registrovanim u Okružnom sudu u Prištini, pod brojem 604/2003. U tom slučaju se radilo o žalbi na presudu Opštinskog suda u slučaju broj 2333/05, o vlasništvu nad zemljištem, koju je donela S.S.. Sudije Apelacionog veća donele su presudu o ovoj žalbi, čime su prekršili važeći zakon, Uredbu UNMIK-a broj 2003/13, koja je navodila da osnovna nadležnost u slučajevima koji su se odnosili na imovinske zahteve protiv DP počiva na PKVS, i

da nijedan drugi sud ne može biti nadležan za takav slučaj, osim ako mu takav slučaj nije upućen od strane PKVS, i koja je navodila da bilo koja žalba na odluku donetu od strane suda nakon dobijanja uputa od PKVS potpada pod nadležnost PKVS. Apelaciono veće propustilo je da proglasi Okružni sud nenadležnim za žalbu podnetu u slučaju 2333/05, što je u suprotnosti sa ovim zakonom. Pored toga, Apelaciono veće potvrdilo je presudu Opštinskog suda, čime je prekršen važeći zakon, prilikom potvrđivanja presude Veće je navelo odluku PKVS (slučaj SCA-05-0104) i namerno je pogrešno protumačilo obrazloženje i činjenične okolnosti ove odluke pokušavajući da uspostavi legalnost odluke prvostepenog suda (Presuda Opštinskog suda br. 2333/05). Apelaciono veće donelo je ovu odluku sa namerom da stekne protivpravnu materijalnu dobit za sebe ili drugu osobu.

- Čime je E.A., F.B. i RR.R. počinio krivično delo *Donošenja protivpravne sudske odluke* prema članu 346 PKZK.

* * *

IV.

Optužena **S.M.** proglašena je

KRIVOM

Zbog sledećeg:

U periodu 2006 – 2007 godine, u Prištini, S.M. je, u svojstvu sudije Opštinskog suda u Prištini, donela protivpravne odluke u sledeća dva slučaja koja su se odnosila na vlasništvo nad zemljištem, navedena pod brojem Opštinskog suda, a koja su se odnosila na DP KBI, potonju KPA: slučajevi Opštinskog suda 1698/05 i 251/04. S.M. donela je presudu u gore navedenim imovinskim sporovima iako je znala da svojim postupcima krši važeći zakon, na osnovu kojeg je osnovna nadležnost u slučajevima koji su se odnosili na imovinske zahteve protiv DP počivala na PKVS, i da nijedan drugi sud ne može biti nadležan za takav slučaj, osim ako mu takav slučaj nije upućen od strane PKVS. Pored toga, S.M. je donela odluke na osnovu kojih je oduzeto zemljište koje pripada DP KBI bez ustanovljavanja činjeničnog stanja o vlasništvu nad zemljištem, kako je propisano zakonom. Presudom u slučaju 1698/05, donetom od strane S.M., podnosiocima zahteva odobrena je zamena zemljišnih parcela u zamenu za novčanu naknadu DP-a, koja je bila u suprotnosti sa važećim zakonom, koji nije pružao mogućnost da kupoprodajni ugovori budu proglašeni ništavnim i koji nije omogućavao zamenu zemljišta kao pravni lek. S.M. je takođe zasnovala gore navedene odluke na određenom zakonu, Zakonu o obligacijama, koji nije bio primenljiv u gore navedenim slučajevima. Prilikom donošenja presuda u tim slučajevima, ti slučajevi su smatrani prioritetnim, što je u suprotnosti sa uspostavljenom procedurom donošenja presuda. S.M. donela je ove sudske odluke sa namerom da stekne protivpravnu materijalnu dobit za sebe ili drugu osobu.

- Čime je S.M. počinila krivično delo *Donošenja protivpravne sudske odluke* prema članu 346 PKZK.

* * *

V.

Optužena **S.S.** proglašena je

KRIVOM

Zbog sledećeg

U periodu 2006 – 2007 godine, u Prištini, S.S. je, u svojstvu sudije Opštinskog suda u Prištini, donela odluku u sledećem slučaju vlasništva nad zemljištem, navedenim pod brojem Opštinskog suda, koji se odnosio na DP KBI: 2333/05. S.S. donela je presudu u vezi sa gore navedenim zahtevom, iako je znala da svojim postupcima krši važeći zakon, na osnovu kojeg je osnovna nadležnost u slučajevima koji su se odnosili na imovinske zahteve protiv DP počivala na PKVS, i da nijedan drugi sud ne može biti nadležan za takav slučaj, osim ako mu takav slučaj nije upućen od strane PKVS. Odlukom koju je donela S.S. velika količina zemljišta dodeljena je podnosiocima zahteva, a takođe im je dodeljeno dodatno zemljište, kao vid naknade. To je učinjeno u suprotnosti sa važećim zakonom, koji nije pružao mogućnost da kupoprodajni ugovori budu proglašeni ništavnim i koji nije omogućavao zamenu zemljišta kao pravni lek. S.S. je donela odluku na osnovu koje je oduzeto zemljište koje pripada DP KBI bez ustanovljavanja činjeničnog stanja o vlasništvu nad zemljištem, kako je propisano zakonom. S.S. je takođe zasnovala gore navedene odluke na određenom zakonu, Zakonu o obligacijama, koji nije bio primenljiv u gore navedenim slučajevima. Prilikom donošenja presuda u tim slučajevima, ti slučajevi su smatrani prioriternim, što je u suprotnosti sa uspostavljenom procedurom donošenja presuda. S.S. donela je ove sudske odluke sa namerom da stekne protivpravnu materijalnu dobit za sebe ili drugu osobu.

- Čime je S.S. počinila krivično delo *Donošenja protivpravne sudske odluke* prema članu 346 PKZK.

VI.

Optuženi **T.M.** proglašen je

KRIVIM

Zato što je u periodu 2006 – 2007 godine, u Prištini, T.M., u svojstvu sudije Opštinskog suda u Prištini, doneo odluke u sledeća tri slučaja vlasništva nad zemljištem navedenim pod brojem Opštinskog suda, koji su se odnosili na DP KBI, potonju KPA, bez uputa od strane PKVS, kako je predviđeno Uredbom UNMIK-a 2002/13: slučajevi Opštinskog suda pod brojevima 1908/03; 342/06; 1918/06. T.M. doneo je presudu u gore navedenim slučajevima, čime je prekršio važeći zakon, na osnovu kojeg je osnovna nadležnost u slučajevima koji su se odnosili na imovinske zahteve protiv DP počivala na PKVS, i da nijedan drugi sud ne može biti nadležan za takav slučaj, osim ako mu takav slučaj nije upućen od strane PKVS. Odlukama donetim od strane T.M. podnosiocima zahteva odobreno je dodeljivanje drugog zemljišta, čime je prekršen važeći zakon, koji nije pružao mogućnost da kupoprodajni ugovori budu proglašeni ništavnim i koji nije omogućavao zamenu zemljišta kao pravni lek. Pored toga T.M. je dalje doneo odluke na osnovu kojih je oduzeto zemljište koje pripada DP KBI, bez ustanovljavanja činjeničnog stanja o vlasništvu nad zemljištem, kako je propisano zakonom. T.M. je takođe zasnovao gore navedene odluke na određenom zakonu, Zakonu o obligacijama, koji nije bio primenljiv u gore navedenim slučajevima. Prilikom donošenja presuda u tim slučajevima, ti slučajevi su smatrani prioriternim, što je u suprotnosti sa uspostavljenom procedurom donošenja presuda. T.M. doneo je sve protivpravne odluke sa namerom da stekne protivpravnu materijalnu dobit za sebe ili drugu osobu.

- Čime je T.M. počinio krivično delo *Donošenja protivpravne sudske odluke* prema članu 346 PKZK.

VII.

Optužena **H.B.** proglašena je

KRIVOM

Zato što je u periodu 2006 – 2007 godine, H.B. navodno je predstavljala DP KBI, tuženika u sledećih 15 imovinskih sporova navedenih pod brojem Opštinskog suda, tokom sudskih postupaka, iako ona nije bila ovlašćena za to: slučajevi Opštinskog suda 1314/07; 1698/0553/06; 429/05; 1849/06; 1147/06; 3521/04; 1415/05; 1738/07; 1908/03; 342/06; 1918/06; 251/04; 2333/05. H.B. proglašena je tehnološkim viškom 23. novembra 2006 godine i nije bila ni u kakvom radnom odnosu sa bilo kojim DP od tog datuma. Iako je navodno zastupala DP KBI, H.B. nije pokušavala da brani interese preduzeća: - ona nije imala nikakav prigovor na činjenicu da Opštinski sud nije bio nadležan da donosi presude u imovinskim sporovima u bilo kom od gore navedenih slučajeva i ona nije uspela da obavesti KPA da je protiv nje podignuta tužba, uprkos tome što je dobila obaveštenje od Predsedavajućeg KPA, 21. marta 2005 godine i 20. septembra 2005 godine, kojim su sva DP bila obavještena o njihovim obavezama u vezi sa podnošenjem izveštaja, zaštitom sredstava i važećim zakonom u vezi sa tužbama podnetim protiv DP. Pored toga, H.B. je, navodnim predstavljanjem tuženika DP KBI tokom sudskih pretresa, pomogla optuženima O.J., T.M., S.M. i S.S., navodnim zadovoljavanjem potrebe da tuženik bude pravno zastupljen. Te aktivnosti pomogle su O.J., T.M., S.M. i S.S. omogućujući im da budu upoznate sa zahtevima i da odluke budu objavljene. H.B. bila je svesna da su sudske odluke bile donete sa namerom sticanja materijalne dobiti, i namerno je pružila pomoć O.J., T.M., S.M. i S.S. da to ostvare.

- Čime je H.B. počinio krivično delo pomoć u izdavanju nezakonite sudske odluke, shodno članu 346 PKZK čitan u skladu sa članom 25 PKZK.

VIII.

Optuženi **G.G.** je

KRIV

Zato što je:

Tokom 2006. i 2007. godine u Prištini, G.G., u svojstvu pravnog zastupnika, zastupao je tužioce u sledećim slučajevima vezanim za vlasništvo nad zemljom, predmeti koji su navedeni od strane Opštinskog suda pod sledećim brojevima: 429/05; 1849/06; 53/06; 1918/06; 1415/05 u Opštinskom sudu u Prištini. Kao pravni zastupnik u predmetu 1918/06, G.G. je prikačio uputnicu iz Posebne komore koji se odnosio na drugi slučaj (1896/07) na prednju stranu tužbe 1918/06, sa namerom da se ovo smatra originalnim dokumentom i kako bi tužba izgledala kao da je dokument pravilno upućen Opštinskom sudu u skladu sa UNMIK uredbom 2002/13.

- Čime je G.G. počinio krivično delo falsifikovanje dokumenata iz člana 332 PKZK.

Stoga, u skladu sa odredbama članova 6, 11, 15, 31, 32, 33, 34, 36, 38, 41, 42, 43, 44 i 332 ZKPK i članova 359, 361, 365 par.1, 366 ZKP, sud izriče sledeće kazne:

N.U.

- za krivično delo pod tačkom I ove presude, osuđuje se na uslovnu kaznu koja se sastoji od kazne zatvora u trajanju od 2 (godine), koja neće biti izvršena ukoliko optuženi ne počini ni jedno drugo krivično delo u periodu od 2 (dve) godine;

O.J.

- za krivično delo pod tačkom II ove presude kažnjava se uslovnom kaznom koja se sastoji od kazne zatvora u trajanju od 18 (osamnaest) meseci, koja neće biti izvršena ako optuženi ne počini ni jedno drugo krivično delo u vremenskom periodu od 2 (dve) godine.

E.A.

- za krivično delo pod tačkom III ove presude kažnjava se uslovnom kaznom koja se sastoji od kazne zatvora u trajanju od 9 (devet) meseci, koja neće biti izvršena ako optuženi ne počini ni jedno drugo krivično delo u vremenskom periodu od 2 (dve) godine.

F.B.

- za krivično delo pod tačkom III ove presude kažnjava se uslovnom kaznom koja se sastoji od kazne zatvora u trajanju od 9 (devet) meseci, koja neće biti izvršena ako optuženi ne počini ni jedno drugo krivično delo u vremenskom periodu od 2 (dve) godine.

S.M.

- za krivično delo pod tačkom IV ove presude kažnjava se uslovnom kaznom koja se sastoji od kazne zatvora u trajanju od 6 (šest) meseci, koja neće biti izvršena ako optuženi ne počini ni jedno drugo krivično delo u vremenskom periodu od 2 (dve) godine.

S.S.

- za krivično delo pod tačkom V ove presude kažnjava se uslovnom kaznom koja se sastoji od kazne zatvora u trajanju od 8 (osam) meseci, koja neće biti izvršena ako optuženi ne počini ni jedno drugo krivično delo u vremenskom periodu od 2 (dve) godine.

T.M.

- za krivično delo pod tačkom VI ove presude kažnjava se uslovnom kaznom koja se sastoji od kazne zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, koja neće biti izvršena ako optuženi ne počini ni jedno drugo krivično delo u vremenskom periodu od 2 (dve) godine.

RR.R.

- za krivično delo pod tačkom III ove presude kažnjava se uslovnom kaznom koja se sastoji od kazne zatvora u trajanju od 9 (devet) meseci, koja neće biti izvršena ako optuženi ne počini ni jedno drugo krivično delo u vremenskom periodu od 2 (dve) godine.

H.B.

- za krivično delo pod tačkom VII ove presude kažnjava se uslovnom kaznom koja se sastoji od kazne zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, koja neće biti izvršena ako optuženi ne počini ni jedno drugo krivično delo u vremenskom periodu od 2 (dve) godine.

G.G.

- za krivično delo pod tačkom VII ove presude kažnjava se uslovnom kaznom koja se sastoji od kazne zatvora u trajanju od 6 (šest) meseci, koja neće biti izvršena ako optuženi ne počini ni jedno drugo krivično delo u vremenskom periodu od 2 (dve) godine.

Protiv optuženih: O.J., E.A., F.B., S.M., S.S., RR.R., T.M., H.B. i G.G., u skladu sa članom 54 stavovi 1 i 2 i tačka. 4 i član 57 stav 1, 2 i 3 PKZK, izriče se **dodatna kazna zabrane obavljanja profesije, aktivnosti ili dužnosti** u periodu od 2 (dve) godine.

Protiv optuženog N.U., shodno članu 54 stav 1 i 2 i tačka 4 i članom 57 stavovi 1, 2 i 3 PKZK, izriče se **dodatna kazna zabrane obavljanja profesije, aktivnosti ili dužnosti** u periodu od 3 (tri) godine od dana kada je odluka suda postala pravosnažna.

Oštećene strane mogu da podnesu tužbu za nadoknadu štete parničnom sudu.

OBRAZLOŽENJE

SADRŽAJ

A. Istorijat postupka.....	12
B. Nadležnost.....	13
C. Dokazni postupak.....	14
D. Utvrđene činjenice.....	20
E. Pravno obrazloženje.....	36
F. Individualna krivica optuženih.....	43
G. Odmeravanje kazne.....	63

A. ISTORIJAT POSTUPKA

1. Dana 27. jula, Specijalni tužilac podigao je optužnicu PPS 253/09 sa datumom 19. jul 2012. koja tereti optužene na sledeći način: optuženi od broja 1 do 8 terete se za zloupotrebu skužbenog položaja/funkcije protivno članu 339, stav 1, 2 i 3 PKZK; optuženi od broja 2 do 8 terete se za izdavanje nezakonite sudske odluke u suprotnosti sa članom 346 PKZK; optuženi 9 i 10 terete se za pomoć u zloupotrebi službenog položaja ili funkcije u suprotnosti sa članom 339 shodno članu 25 PKZK; optuženi 1, 9 i 10 terete se za pomoć u izdavanju nezakonite sudske odluke u suprotnosti sa članom 346 shodno članu 25 PKZK.
2. Pretresi za potvrdu optužnice održani su 30. avgusta 2012, 24. septembra 2012, 18. oktobra 2012 i 02. novembra 2012. Dana 24. oktobra 2012 optuženi F.B. i T.M. su izdvojeni iz ovih procesa. Procesi u vezi sa T.M. su ponovo objedinjeni 18. oktobra 2012.
3. Optužnica je odbačena na osnovu sudske odluke koju je izdao sudija za prethodni postupak dana 27. decembra 2012. Procesi protiv svih optuženih (isključujući izdvojenu stranku F.B.) su time prekinuti.
4. Na sudsku odluku kojom je optužnica odbačena žalio se specijalni tužilac. U odluci donetoj dana 17. aprila 2013., Apelacioni sud je delimično odobrio žalbu specijalnog tužioca i doneo odluku da optužnica ostaje na snazi, podložna izmenama. Deo optužnice koji se odnosi na pravnu kvalifikaciju zloupotreba službenog položaja je odbačena za sve optužene.
5. Dana 22. avgusta 2013. predsedavajući sudija, po zahtevu specijalnog tužioca, pripojio je slučaj F.B. uz preostalih 9 optuženih koji se terete optužnicom PPS 253/09. Optužnica protiv njega je potvrđena odlukom predsedavajućeg sudije sa datumom 05. decembar 2013, što je potvrdio i Apelacioni sud.
6. Izmenjena optužnica podignuta je 22. januara 2014., koja tereti optužene na sledeći način: optuženi od broja 2 do 8 terete se za izdavanje nezakonite sudske odluke; optuženi od broja 9 do 10 terete se za pomoć u izdavanju nezakonite sudske odluke; optuženi br. 1 za podsticanje druge osobe na izdavanje nezakonite sudske odluke.
7. Glavna suđenja održana su 21. i 23. januara 2014, 5, 18, 20, 24. 25, 26 februara 2014, 12. marta 2014, 7. aprila 2014, 19. maja 2014, 18. i 20. juna 2014, 29,30 i 31. jula 2014, 3. i 4. septembra 2014.
8. Izreka presude je objavljena 09. septembra 2014.
9. Na osnovu člana 541 ZKP, koji je stupio na snagu 01. januara 2013¹, suđenje je vođeno na osnovu odredaba novog Zakona o krivičnom postupku.

¹ Krivični broj 04/L-123

B. NADLEŽNOST

10. Zakon o sudovima, zakon br. 03/L-199 stupio je na snagu 1. januara 2013.
11. Zakon reguliše teritorijalnu i stvarnu nadležnost suda.
12. Prema članu 11 stav 1 Zakona o sudovima, Osnovni sudovi su nadležni da odlučuju u prvom stepenu u svim slučajevima, osim ako nije drugačije predviđeno zakonom.
13. Član 9 Zakona o sudovima utvrđuje da se osnovni sudovi osnivaju na teritoriji njihovih opština. Dela koja su predmet ovih procesa počinjena su u okviru teritorijalne nadležnosti Osnovnog suda u Prištini. Ipak, imajući u vidu da su petoro optuženih bivše sudije Opštinskog suda u Prištini, Osnovni sud u Prizrenu je imao teritorijalnu nadležnost u skladu sa članom 13.2 (b) Zakona o nadležnostima.²
14. Prema članu 15 stav (1) tačka (1.19) Zakona o sudovima, krivična dela protiv službene dužnosti (uključujući ali ne ograničeno na zloupotrebu službenog položaja ili funkcije, pronevera, prevara, primanje mita, i trgovina uticajem i slično ponašanje) pada pod nadležnost odseka za teška krivična dela Osnovnog suda. ZKP dopunjuje član 15 Zakona o sudovima: član 22 tačka (1.1.87) ZKP utvrđuje da će se krivično delo izdavanje nezakonite sudske odluke smatrati teškim zločinom u skladu sa članom 15 Zakona o sudovima. Pored toga, prema članu 15 stav (1) tačka (1.20) Zakona o sudovima, svako delo koje nije posebno nabrojano u članu 15 ali koje potpada pod ekskluzivnu ili supsidijarnu nadležnost Specijalnog tužilaštva za Kosovo³, biće u nadležnosti odeljenja za teške zločine. Stoga je čitav slučaj vođen od strane odeljenja za teške zločine Osnovnog suda u Prizrenu.
15. U skladu sa stavom (2) člana 15 Zakona o sudovima, odabir i dodela predmeta Eulex sudijama na Kosovu (Zakon br. 03/L-053), slučaj je vodilo sudsko veće u sastavu Eulex sudija Arkadiusz Sedek, kao predsedavajući sudija, i Eulex sudije Franciska Fisher i Valon Kurtaj kao članovi veća.⁴
16. Nadležnosti Eulexa izmenjene su Zakonom o izmeni i dopuni zakona u vezi sa mandatom Eulex misije na Kosovu, (Zakon br. 04/L-273), koji je stupio na snagu 15. maja 2014. Kako je Eulex sudijama ovaj slučaj dodeljen pre 15. aprila 2014, ovaj slučaj je "slučaj koji je u toku" kako je definisano članom 1 A stav (2) Zakona L 04/L-273), i stoga EULEX sudije zadržavaju nadležnost u ovom slučaju.
17. Nijedna od strana nije imala prigovor na nadležnost suda ili sastav sudskog veća.

² 2008/03-L-05

³ Dela sadržana u optužnici PPS 253/09 su smatrana da spadaju pod supsidijarnu nadležnost STRK prema članu 12 Zakona o Specijalnom tužilaštvu Republike Kosovo, br. 03/L-52 (13. mart 2008) – odluka glavnog EULEX tužioca sa datumom 21. januar 2014.

⁴ Član 3.2 zakona br. 03/L-053 o nadležnosti, izboru i dodeli predmeta EULEX sudijama i tužiocima na Kosovu, predviđa da Eulex sudije imaju nadležnost nad slučajevima u kojima sudi STRK. STRK je procesuirao ovaj slučaj

C. DOKAZNI POSTUPAK

18. Dokazi prezentovani tokom glavnog suđenja
19. I. Tokom glavnog suđenja, sledeći svedoci su dali dokaze (po redosledu pojavljivanja na sudu):
- V.H., (pozvan kao svedok tužilaštva), saslušan je 23. januara 2014.
 - S.N., (pozvan kao svedok tužilaštva), saslušan je 5. februara 2014.
 - S.B., (svedok tužilaštva ali koji se ponudio odbrani i pozvan kao svedok branioca M.D.) saslušan je 5. februara 2014.
 - M.A., (pozvana kao svedok tužilaštva), saslušana 18. februara 2014.
 - F.T., (pozvan kao svedok tužilaštva), saslušan je 20. februara 2014.
 - B.K., (pozvana kao svedok tužilaštva), saslušana je 20. februara 2014.
 - M.S., (pozvan kao svedok tužilaštva), saslušan je 24. februara 2014.
 - M.K., (pozvana kao svedok tužilaštva), saslušana je 24. February 2014.
 - N.H., (pozvan kao svedok tužilaštva), saslušan je 25. februara 2014
 - S.H., (pozvan kao svedok tužilaštva), saslušan je on 26. februara 2014.
 - B.T., (pozvan kao svedok tužilaštva), saslušan je 26. februara 2014.
 - M.B., (pozvan kao svedok od strane branioca M.D.), saslušan je 12. marta 2014.
 - Mu.B., (pozvan kao svedok od strane branioca M.D.), saslušan je 12. marta 2014.
 - I.A., (pozvan kao svedok od strane branioca M.D.), saslušan je 12. marta 2014.
 - N.L., (pozvan kao svedok od strane branioca T.R.), saslušan je on 12. marta 2014.
 - R.F., (pozvan kao svedok tužilaštva), saslušan je 12. marta 2014
 - N.M., (pozvan od strane sudskog veća koje postupa *ex officio*), saslušan je 7. aprila 2014.
 - B.S., (pozvan od strane sudskog veća koje postupa *ex officio*), saslušan je 19. maja 2014.
20. Tokom suđenja 20. juna 2014, sledeći optuženi je dao dokaze
- H.B.
- Preostali optuženi nisu dali dokaze tokom glavnog suđenja.
21. II. Uz saglasnost stranaka i u skladu sa članom 338 (1.3) ZKP smatraće se da su sledeće izjave svedoka ušle u zapisnik kao prihvatljivi dokazi:

Grupa a): Svedoci saslušani tokom suđenja

- B.K., izjava data 22. juna 2012.
- N.H., izjava data 20. juna 2012.

- F.T., izjava data 18. oktobra 2011.
- M.A., izjava data 23. avgusta 2011.
- S.B., izjava data 11. avgusta 2011.
- M.S., izjava data 4. jula 2012.
- M.K., izjava data 4. jula 2012.
- V.H., izjava data 15. juna 2012.
- S.N., izjava data 5. juna 2012.
- S.H., izjava data 27. marta 2012.
- B.T., izjava data 16. avgusta 2011.

Grupa b): Svedoci koji nisu saslušani tokom suđenja

- B.R., izjava data 14. oktobra 2011.
- G.B., izjava data 6. aprila 2012.
- S.Sp., izjava data 28. marta 2012.
- L.D., izjava data [1 septembar 2011]
- V.M., izjava data [7 jun 2012]
- Z.M., izjava data [11 oktobar 2011]
- N.D., izjava data [29 novembar 2011]

Grupa c): Izjave optuženih (po redosledu iz optužnice)

- N.U., izjava data 26. avgusta 2011.
- O.J., izjava data 11. jula 2012.
- E.A., izjava data 23. avgusta 2011.
- F.B., izjava data 24. avgusta 2011.
- S.M., izjava data 26. avgusta 2011.
- S.S., izjava data 22. avgusta 2011. i 31. avgusta 2011.
- RR.R., izjava data 24. avgusta 2011.
- T.M., izjava data 11. oktobra 2011.

- H.B., izjava data 7. jula 2011.
- G.G., izjava data 8. marta 2012, 13. marta 2012, 15. marta 2012, 22. marta 2012.

22. III. Tokom glavnog suđenja dana 20. juna 2014 sledeća dokumenta su ušla u zapisnik:

- Dokazi o svih 15 parničnih postupaka pred Opštinskim sudom (1314/07, 1698/05, 53/06, 429/05, 3/06, 1849/06, 1147/06, 3521/04, 1415/05, 1738/07, 1908/03, 342/06, 1918/06, 251/04, 2333/05), uključujući i izveštaje veštaka geometra, koji su predmet optužnice:
- Registrator 7 – slučajevi 1 (P: 1-121); slučaj 2 (P:122-243); slučaj 3 (P: 244-344)
- Registrator 8 – slučaj 4 (P:1-112); slučaj 5 (P: 113-245); slučaj 6 (P:246-336)
- Registrator 9 - slučaj 7 (P:1-113); slučaj 8 (114-183); slučaj 9 (P:184-265)
- Registrator 10- slučaj 10 (P:1-114); slučaj 11(P: 115-464)
- Registrator 11- slučaj 12 (P: 1-77); slučaj -13 (P: 78-338)
- Registrator 12- slučaj 14 (P:1-139); slučaj:15 (P: 140-268)
- Izveštaj sudske inspekcije, 12. decembra 2008, – registrator 13, strane: 1-54
- Pismo C.P., 4. mart 2005.– registrator 13, strane: 55-65
- Presuda Okružnog suda, Ac.br. 701/2005– registrator 13, strane: 66-75
- Odluka Okružnog suda, Ac.br. 127/2006– registrator 13, strane: 76-85
- Presuda Okružnog suda, Ac.br. 400/2005– registrator 13, strane: 86-91
- Pismo od predsedavajućeg Kosovske povereničke agencije upućeno svim društvenim preduzećima sa datumom 21. mart 2005. – registrator 13, stranice: 92-97.
- Pismo od predsednika UO Kosovske povereničke agencije upućeno radničkom i upravnom odboru DP sa datumom 20. septembar 2002. – registrator 13, strane: 98-105
- Pismo Kosovske povereničke agencije upućeno H.B.u sa datumom 22. novembar 2006. – registrator 13, strane: 106-109
- Pismo od Kosovske povereničke agencije upućeno N.U. sa datumom 26. januar 2007. – registrator 13, strane: 110-115
- Pismo od Kosovske povereničke agencije upućeno N.U., predsedniku Opštinskog suda i A.N., predsedniku Okružnog suda sa datumom 11. decembar 2007. – registrator 13, strane: 116-117
- Pismo od N.U. Kosovskoj povereničkoj agenciji sa datumom 02. januar 2008. – registrator 13, strane: 118-126

- E-mailovi razmenjeni između KPA i H.B. sa datumom januar 2008. – regulator 13, strane: 127-129
- Istražni izveštaj o telefonskom listing 11.07.2012 – regulator 13, strane: 130-153
- uplata u slučaju 1 (C.br,1317/07) - € 813.25 plaćeno DP-u – regulator 13, strane: 154-156
- uplata u slučaju 3 (C.br. 53/06) - € 976.90 plaćeno DP – regulator 13, strane 157
- uplata u slučaju 4 (C.br. 429/05) - € 4,476.57 plaćeno DP – regulator 13, strane: 158
- zahtev jedinice za finansijske istrage za informacije upućen Posebnoj komori, gosp. R.W. datum 23. avgust 2010. – regulator 13, strane: 159
- Odgovor gosp. R.W., Posebna Komora jedinici za finansijske istrage datum 17. sep 2010. – regulator 13, strane: 160-166
- Pismo Posebne komore Opštinskom sudu u Uroševcu – regulator 13, stranice: 167-174
- Prorpatno pismo predsedniku Okružnog suda u Prištini – regulator 13, strane: 175-179
- Memorandum u vezi sa zakonodavstvom koje uređuje ugovore koji se mogu raskinuti – regulator 13, strane: 180-181
- Zakon o restituciji – regulator 13, strane: 182-189
- Presuda posebne komore u drugom slučaju DP-a - SCC-08-0112 – Registrator 13, Stranice: 190-195
- Privremeni izveštaj FOI – 18.08.2010.godine – Registrator 13, Stranice s: 196-327
- Privremeni izveštaj FOI – 01.12.2010.godine – Registrator 14, Stranice: 1-234
- Privremeni izveštaj FOI - 01.09.2011.godine– Registrator 14, Stranice: 235-375
- Privremeni izveštaj FOI - 01.11.2011.godine– Registrator 14, Stranice: 376-395
- Rezime izveštaja FOI o intervjuima sa G.G. – 22.05.2012.godine – Registrator 15, Stranice: 1-54
- Izveštaj FOI u vezu sa podacima prikupljenim od Opštinskog suda u Prištini, 17. jul 2012.godine – Registrator 15, Stranice: 55-57
- RBKO bankarska izjava T.M. – Registrator 15, Stranice: 58-71
- Istraga Centralne banke u vezi sa sumnjivom transakcijom od 1,025.00 Evra od 24. jula 2006.godine – Registrator 15, Stranice: 72-81
- Zakon o redovnim sudovima br:21/78 – Registrator 15, Stranice: 82-123
- Zakon o obligacionim odnosima, Sl.Glasnik SFRJ 29/78 (Članovi 99-109) – Registrator 15, Stranice: 124-127
- UNMIK Uredba 2002/12 – Registrator 15, Stranice: 128-193
- UNMIK Uredba 2002/13 – Registrator 15, Stranice: 194-214

- Odluka sudskog disciplinskog veća od 20. juna 2011.godine – Registrator 15, Stranice: 215-222
 - Pismo iz katastra upućeno B.T. u vezi sa slučajem iz opštinskog suda 1314/07 – Registrator 15, Stranice: 223-225
 - Sva dokumenta u izveštajima iz KPA koja su podneta tokom saslušanja o potvrđivanju optužnice;
 - Sva dokumenta podneta sa obaveštenjem o potkreljenosti koja potvrđuju telefonske brojeve okrivljenih;
 - Dodatni izveštaj (lista prisluškivanih brojeva i liste telefonskih poziva) izveštaju o prisluškivanju naveden kao dokaz br. 14 u optužnici kao i izveštaj o prisluškivanju podnet tokom prve sednice potrdjivanja optužnice;
 - Grafikon – telefonska analiza na osnovu izveštaja o prisluškivanju (navedeno u tački 4);
 - Presuda S.M. (nije deo 15 slučaja):
 - i. C.no. 1911/06 Presuda doneta dana 16.05.2007.godine – krivični slučaj na čekanju u Osnovnom Prizren
 - Presuda S.S. u kojoj ona sebe proglašava nekompetentnom
 - i. C.no. 82/04 odluka doneta dana 25.01.2005.godine
 - ii. C.no. 2742/2004 odluka doneta dana 31.03.2005.godine
 - iii. C.no. 2422/2008 odluka doneta dana 27.10.2009.godine
 - iv. C.no. 22/2007 odluka doneta dana 29.05.2007.godine
 - v. C.no. 332/2009 odluka doneta dana 02.07.2009.godine
 - vi. C.no. 622/2006 odluka doneta dana 25.06.2009.godine
 - vii. C.no.1822/2003 odluka doneta dana 23.09.2008.godine
 - UNMIK Interni Memorandum *Ref: DOJ/JDD/08/bf02335 od 9. juna 2008.godine*
23. IV. Tokom glavnom pretresa, sledeći dokazi su prikupljeni od strane veća po službenoj dužnosti:
- Izveštaj iz Katastarske kancelarije u Gračanici, od 2. maja 2014.godine,
 - Memorandum iz Sudskog instituta Kosova u vezi sa kursevima obuke, od 4. aprila 2014.godine,
 - Sledeće presude iz Posebne komore Vrhovnog suda: SCC-09-0167; SCC-09-0096; SCC-08-0255; AC-1-120038; SCC-09-0106.
 - Fotografije predstavljene od strane veštaka geodetske struke B.S. tokom njegovog svedočenja dana 19. maja 2014.godine
24. V. Tokom sledećih sednica glavnog ročišta, advokati su podneli različite sudske dokumente izdate od različitih Kosovskih institucija uz cilj da bi dokazali da su radnje koji su oni preduzeli

bile u potpunosti legitimne. Ovi dokumenti su deo celokupnih dokaza i uneti su u registratore slučaja (sudski registrator obeležen kao 'Dokumenti podneti tokom glavnog pretresa).

25. VI. Tokom glavnog ročišta, sledeći predlozi su podneti:
26. *Predlog tužioca da se prihvate novi dokazi u obliku audio zapisa/transkripta koji su dobijeni kao rezultat Naloga o prikrićenim merama izdatim od strane predpretnog sudije u Osnovnom sudu u Prizrenu dana 12. juna 2013.godine*
27. Dana 21. januara 2014.godine, tokom glavnog pretresa, tužilac je podneo "Zahtev za prihvatanje novih dokaza". Predložene dokaze je činio audio zapis/transcript razgovora koji se desio između okrivljenog G.G. i K.U. koji je snimljen dana 20. septembra 2013.godine, a koji je dobijen na osnovu naloga predpretnog sudije za prikrićene mere (monitoring privatnih prostorija) od 12. juna 2013.godine u posebnom krivičnom postupku sa slučajem broj HEP 273/12 (PP 276/12). Tužilaštvo je navelo da detalji ovog razgovora nisu bili poznati tužilaštvu u vreme drugog saslušanja u ovom slučaju kao i da ovaj dokaz, koji navodno sadrži u sebi priznanje zločina za koje se tereti, nije duplikat drugih dokaza u ovom slučaju. Odbrana je, tokom glavne rasprave dana 21. januara 2014.godine, uložila prigovor na zahtev tužioca i obrazložila je da se dokaz treba smatrati neprihvatljivim zato što je dati razgovor dobijen nakon 12. septembra 2013.godine, a to je datum kada je nalog predpretnog sudije istekao. Dodatno, odbrana je uložila prigovor u vezi sa zahtevom zato što se nalog po kojem je dokaz dobijen ne tiče okrivljenog G.G..
28. U rešenju donetom dana 28. januara 2014.godine, predsedavajući sudija je odbio zahtev tužioca i utvrdio je da je predloženi dokaz neprihvatljiv na osnovu člana 97 (1) ZKP-a kao i člana 97 (2) ZKP-a a u vezi sa članom 88 (3.1) i članom 90 ZKP-a, i samim tim bi dozvola za prihvatanje neprihvatljivih dokaza prekršila pravo na fer sudjenje kao što je to zagarantovano članom 5 ZKP-a i članom 31 Ustava Republike Kosovo. Tužilac je uložio žalbu na Odluku od 28. januara 2014.godine, ali je odgovarajuće apelaciono veće Apelacionog Suda odbilo žalbu kao peruranjenu. Veće je ponovo razmotrilo pitanje prihvatljivosti, prema instrukcijama Apelacionog Suda, i ostalo je pri odluci i obrazloženju koje je navedeno u Odluci od 28. januara 2014.godine.
29. *Prihvatljivost izjave svedoka F.T. se treba prglasiti neprihvatljivom*
30. Tokom ročišta dana 21. i 23. januara, Odbrana G.G. je navela da bi se izjava svedoka F.T. trebala proglašiti neprihvatljivom zato što je on dao svoju izjavu u vreme kada je on bio osumnjičeni a ne svedok. Odbrana je zasnivala svoju primedbu na dokazu na osnovu člana 249 ZKP-a. Podnesak je takodje podržao i advokat N.U. Odbrana je takodje uložila primedbu na to što je F.T. pozvan kao svedok za tužilaštvo.
31. Tužilac je ostao pri svom predlogu da pozove svedoka i naveo je da zakonske odredbe ne prave razliku između izvaja datih od strane svedoka od onih datih od strane okrivljenih; F.T. više nije bio okrivljen i nije bilo nikakvih prepreka da se on ispita na sudjenju u svojstvu svedoka.
32. Veće se u potpunosti složilo sa pravnim obrazloženjem predstavljenim od strane tužioca i pozvalo je F.T. kao svedoka u tom slučaju dana 20. februara 2014.godine.
33. *Prihvatljivost UNMIK Internog Memoranduma Ref: DOJ/JDD/08/bf02335 od 9. juna 2008.godine.*
34. Odbrana N.U., O.J. i G.G., zajedno sa S.S. koja je radila *pro se* i Rr.R., E.A. i F.B. koji su radili

pro se, su uložili primedbe na prihvatljivost dokaza koji je predočio tužilac tokom sednice glavnog ročišta dana 28. maja 2014.godine pismenim podnescima. Navedeni dokaz je bio UNMIK Interni Memorandum od 9. juna 2008.godine. Glavni primedbe se mogu sažeti u tome da Memorandum nije bio relevantan i suštinski nepouzdan, u skladu sa članom 259 ZKP-a.

35. Veće je došlo do zaključka da je tužilac imao pravo da predoči ovaj Interni memorandum od 9. juna 2008.godine, kao dokaz u ovom slučaju, pošto se ovaj dokumenat tiče zahteva Komiteta sudske inspekcije za 15 slučajeva za krivični istragu, i samim tim sadrži opšte informacije u vezi sa odlukama koje su zahtevale dalju istragu. U dokumentu je takodje bila i procena zemljišta koje je uključeno u to. Veće je smatralo da se ne treba posvećivati posebna važnost na procenu zemljišta koja je navedena u ovom dokumentu, zbog činjenice da se to činilo odredjenim na jedna veoma proizvoljan način bez pravilnog obrazloženja eksperta. Veće je primetilo da tužilac nije bio obavezan da dokaže potencijalnu vrednost zemljišta da bi on dokazao počinjenje dela Izdavanja nezakonitih sudskih odluka. Veće je ponovilo da nije uzelo u obzir vrednost zemljišta koja je navedena u tom dokumentu kao utvrdjenu činjenicu.

D. UTVRĐENE ČINJENICE

36. Presuda se zasniva na svim prihvatljivim dokazima nakon završetka glavnog ročišta.
37. Nakon dokaznog postupka na glavnom ročištu, Sud je utvrdio sledeće činjenice:
38. Tokom 2006. i 2007. godine, O.J., S.M., S.S. i T.M., na njihovim pozicijama kao Sudije u Opštinskom sudu u Prištini, i Rr.R., E.A. i F.B., na njihovim pozicijama kao Sudije u Okružnom sudu u Prištini, doneli su odluke u 15 slučajeva koji se tiču zemljišta u društvenom vlasništvu.
39. Odluke koje su donete od strane okrivljenih sudija su uradjene u suprotnosti sa Zakonom o nadlenosti koji je na snazi, odnosno UNMIK Uredbom 2002/13, kao i u suprotnosti sa materijalnim pravom.
40. H.B. i G.G. su bili dva advokata koji su učestvovali u ovim postupcima kao predstavnici stranaka: H.B. je navodno predstavljala tuženu stranu u svih 15 slučajeva; G.G. je predstavljao tužioce u 6 slučajeva. N.U. je bio predsednik Opštinskog suda u Prištini tokom perioda kada je odlučivano o svim ovim slučajevima.
41. Status zaposlenosti okrivljenih je bio sledeći: O.J. je bila zaposlena u Opštinskom Sudu u Prištini od 2003 do 2010.godine; E.A. je bio zaposlen kao parnični sudija u Okružnom Sudu u Prištini od 2003 do 2010.godine; F.B. je bio zaposlen kao parnični sudija u Okružnom Sudu u Prištini od 2004 do 2010.godine; RR.R. je bio parnični sudija u Okružnom Sudu u Prištini od 2000 do 2009.godine; S.M. je bila zaposlena kao parnični sudija u Opštinskom Sudu u Prištini od 2000 do 2010.godine; S.S. je bila parnični sudija u Opštinskom Sudu u Prištini od 2000 do 2010.godine; T.M. je bio zaposlen kao parnični sudija u Opštinskom Sudu u Prištini od 2003 do 2010.godine; G.G. je registrovao firmu 2006.godine i onda je pružao pravne usluge građanima.
42. a) Istorijat
43. Svaka od 15 odluka se ticala zemljišta u društvenom vlasništvu. Veće je uvidelo da je opšti istorijat u vezi sa vlasništvom zemlje na Kosovu, i to tokom 1950-ih i 1960-ih, zemljišne parcele su uzimane od strane vladinog režima u to vreme – socijalistički režim Jugoslavije – radi utemeljivanja većih, kolektivnih poljoprivrednih operacija poznatih kao Društvena Preduzeća ('DP'). Vlasnici zemlje su često bili prinudjeni da sklope ugovore o prenosu zemljišta vladi u razmenu za veoma malu sumu naknade.
44. U svakoj od 15 odluka, ugovori kojima je zemlja prenet na ime vlade su bili sklopljeni tomom 1950-ih i 1960-ih.
45. Tokom 1990-ih, vlasnici zemlje, ili njihovi naslednici, su imali priliku da povrate njihovo zemljište nakon podnošenja zahteva. Mogućnost podnošenja zahteva na osnovu ovog zakona je bila ograničena na vremenski period od 10 godina od dana stupanja na snagu zakona 27. marta 1991.godine.⁵
46. b) Važeći zakon – procedura i nadležnost
 - i) UNMIK Uredba 2002/12 'O ustanovljavanju Kosovske Poverenička Agencije'

⁵ Videti *Zakon o metodama i uslovima priznavanja prava i restituciji zemljišta prenetog u društveno vlasništvo na osnovu svrhe fonda poljoprivrednog zemljišta i zemljišta konfiskovanog zbog nemogućnosti ispunjavanja obaveza o obaveznom otkupu poljoprivrednih proizvoda* ("Službeni Glasnik RS" Br. 18/90")

47. UNMIK Uredba 2002/12 je stupila na snagu dana 13. juna 2002.godine i utemeljila je Kosovsku Povereničku Agenciju ('KPA').
48. KPA je utemeljena da likvidira i privatizuje sve DP-e, kao i da upravlja procesom distribucije zemljišta u društvenom vlasništvu za stvarne vlasnike ili njihove naslednike. To je utemeljilo primat KPA nad svim DP-ima. Poglavlje 2 Uredbe 2002/12 definiše cilj i svrhu KPA kao administratora preduzeća u javnom ili društvenom vlasništvu i povezana sredstva. Ono navodi, *inter alia*, da u sklopu ispunjavanja svojih objekta, KPA će izvršavati i ostale aktivnosti radi čuvanja ili poboljšanja vrednosti, održivosti ili upravljanja preduzeća; poglavlje 6 navodi da će KPA imati administrativnu autoritet u odnosu na DP i taj autoritet će uključivati bilo kakvu akciju, pored onih posebno navedenih, a koju KPA smatra pogodnom za očuvanje ili poboljšanje vrednosti, održivosti ili upravljanja datog preduzeća. Poglavlje 7 definiše izvršavanje KPA ovlašćenja nad preduzećima; poglavlje 7.1 navodi da "Agencija će obavljati poslove iz svoje nadležnosti u skladu sa ovim poglavljem obavljanjem nadzora nad generalnom upravom preduzeća u granicama svojim administrativnih resursa". Poglavlje 7.2 pojašnjava da će KPA zadržati sveukupnu odgovornost za preduzeće, bez obzira na svakodnevno poslovanje koje ostaje kod preduzeća: "U slučaju člana 7.1, svakodnevno poslovanje preduzeća obavlja se putem upravnih i drugih kontrolnih tela preduzeća, bez prejudiciranja ovlašćenja Agencije iz člana 6.1" (istaknuto)
49. Poglavlje 29 Uredbe 2002/12 navodi da, ukoliko se pravni postupci protiv DP-a žele inicirati, žalilac mora podneti dokaz da je pismeno obaveštenje u nameri podnošenja akcija protiv DP-a bilo podneto u KPA. Poglavlje 29 je takodje utemeljilo da KPA ima pravno stanovište u ime DP-a. Poglavlje 30 Uredbe 2002/12 navodi da PKVS ima isključivu nadležnost za sve žalbe podnete protiv KPA, kao i da PKVS neće priznati bilo koju tužbu protiv KPA ukoliko tužilac nije podneo dokaz da je obavestio KPA o njegovoj nameri da podnese žalbu najmanje 60 dana pre podnošenja žalbe.
- ii) UNMIK Uredba 2002/13 'O osnivanju Posebne Komore Vrhovnog Suda a Kosovu za pitanja koja se tiču Kopsovkse Povereničke Agencije'
50. UNMIK Uredba 2002/13 je stupila na snagu dana 13. juna 2002.godine, istog dana kao i Uredba 2002/12. Ona je utemeljila Posebnu Komoru Vrhovnog Suda Kosova (PKVS) da radi sa stvarima koje se tiču KPA. Ona je navela da **primarna nadležnost** u vezi sa bilo kojom odlukom ili radnjom KPA ostaje kod PKVS. Poglavlje 4 je navodilo da PKVS ima primarnu nadležnost za bilo koju žalbu protiv KPA.
51. Poglavlje 4.2 Uredbe 2002/13 dalje navodi da PKVS može proslediti određene žalbe bilo kom Sudu na odlučivanje, ali jasno nalaže da nit jedan sud neće imati nadležnost nad žalbama u vezi zemljišta koja se tiču DP-a, *ukoliko te žalbe nisu prosledjene od strane PKVS-a* (u kurzivu).⁶ Uredba navodi da žalbe koje proizilaze iz slučaja prosledjenih od strane PKVS određenom sudu padaju pod izvršnu nadležnost PKVS-a.
52. c) Pisma Glavnog Sudije i KPA upućena Opštinskom Sudu
53. Pismo dana 4. marta 2005.godine je poslato od strane UNMIK Glavnog Sudije svim Opštinskim sudovima⁷. Prijem ovog pisma je potvrđen od strane Opštinskog suda u Prištini dana 17. marta 2005.godine. U ovom pismo je bilo obaveštenje da slučajevi koji se tiču DP-a moraju biti administrirani u skladu sa UNMIK Uredbama 2002/12 i 2002/13.

⁶ Poglavlje 4.2 UNMIK Uredbe 2002/13, Registrator tužilaštva 15

⁷ Registrator tužilaštva 13, str. 55-65

54. Još jedno pismo je poslano iz KPA za N.U., kao predsedniku Opštinskog suda u Prištini dana 22. januara 2006.godine. Ovo pismo je primljeno od strane Opštinskog suda, jer ima pečat i datum 26. januar 2007.godine⁸. Ovo pismo je navelo da KPA ima određena saznanja da Opštinski sud Priština *'najverovatnije prihvata nadležnost i kompetentnost za stvari koje spadaju pod odgovornost PKVS-a'*. Ovo pismo postavlja pravno stanovište u skladu sa Uredbama 2002/12 2002/13, i da slučajevi koji se tiču DP-a mogu biti odlučivani od strane Opštinskog suda samo ukoliko je slučaj prosledjen tom opštinskom sudu od strane Posebne Komore kao i ukoliko je KPA obaveštena u vezi sa tim postupcima.⁹ U ovom pismu je takodje navedeno da Opštinski sud u Prištini do sada nije bio u skladu sa zakonom. U pismu se zahteva da: *'bili bismo zadovoljni ukoliko potvrdite da ste obavestili vase kolege da trenutna prakcija nije prihvatljiva kao i da oni trebaju sprovoditi zakone'*. N.U. nije odgovorio na ovo pismo sve do 2. januara 2008.godine (videti paragraf x ispod), kada je pisao u KPA navodeći da je on utemeljio da je za dvanaest slučajeva koji se tiču DP-a KBI odlučeno u Opštinskom sudu bez prosledjivanja od strane PKVS.
55. d) DP KBI
56. Svaki od 15 slučajeva su bili koncentrisani na zahtev za zemljište protiv DP-a KBI, poljoprivredne zadruge.
57. Godine 1997, preduzeće u društvenom vlasništvu Kosovo Export ('KBI') je podeljeno u sedam individualnih DP-a, i prestalo je da postoji 1997.godine.
58. e) Pisma iz KPA za DP
59. Kao što je navedeno u paragrafu b, Uredba 2002/12 je utemeljila da je KPA odgovorna za administraciju Dp-a i njihovih sredstava.
60. Činjenica da je KPA bio organ koji je bio odgovoran za distribuciju sredstava DP-a je bila eksplicitno prosledjena DP-ima u dva pisma i to jedno dana 20. septembra 2002.godine a drugo 21. marta 2005.godine.
61. Pismo predsednika Odbora Direktora KPA od 20. septembra 2002.godine je poslano svim DP-ima¹⁰. U pismu je navedeno da Uredba 2002/12 stavlja sve DP-e pod odgovornost KPA, kao i to da sva sredstva DP-a moraju biti pod nadzorom KPA.
62. Drugo pismo od predsednika Odbora Direktora KPA je bilo 21. marta 2005.godine¹¹ i bilo je namenjeno svim DP-ima u kojem je jasno pisalo da samo KPA ili PKVS mogu ovlastiti otudjivanje nepokretne imovine DP-a. Pismo navodi da nijedno DP ne bi trebao da otudji ili da pristine da otudji bilo koja sredstva koja su u njegovom vlasništvu, kao i da uprava DP-a mora preduzeti razumne korake da bi očuvala svoja sredstva. Dalje se takodje navodi da je KPA svesna da veliki broj DP-a imaju žalbe protiv njih u pravosudnom sistemu, kao i da je DP bilo obavezno da obavesti KPA u roku od tri dana od dana kada sazna da je (to DP) predmet tužbe. Pismo se završava navodom da DP ne bi trebalo da pokuša da izbegne KPA.
63. f) DP KBI Kosovo Export, DP Farma Svinja i KPA
64. Kao što je navedeno u paragrafu d., DP KBI je prestao da postoji kao pravni entitet i bio je podeljen na sedam individualnih DP-a 1997.godine.

⁸ Predpostavlja se da je datum 22. januar 2006.godine štamparska greška, i treba pisati 22. januar 2007.godine.

⁹ Registrator tužilaštva 13, str. 116 – 117

¹⁰ Registrator tužilaštva 13, str. 98-105

¹¹ Registrator tužilaštva 13, str. 92 – 97

65. Iako podela zemljišta nije bila formalizovana u katastarskim zapisima, praktičan efekat ove podele je bio da je zemljište bilo podeljeno medju novo utemeljenim DP-ima i nije bilo isključivo vlasništvo DP KBI.
66. Nakon podele DP-a KBI Kosovo Export, H.B. i njen predpostavljeni, I.H., su bili zaposleni u jednom od ovih novih preduzeća, odnosno u DP Farma Svinja. I.H. je bio direktor DP-a Farma Svinja, a H.B. je bila zaposlena.
67. Godine 2006, DP Farma Svinja je bila likvidirana/privatizovana pod okriljem KPA. Nakon ovoga, svi zaposleni su postali višak od KPA. H.B. je primila i potpisala pismo o višku izdato od strane KPA dana 23. novembra 2006.godine. Nakon ovog datuma, ona više nije bila u bilo kakvom formalnom zaposlenju sa DP-om Farma Svinja, niti sa drugim DP-om.
68. Nakon likvidacije/privatizacije DP-a, svi zaposleni u DP-u su imali pravo na 20% podele od sume za koju se sredstva, koja uključuju i zemljište koje pripada DP-u, prodaju. H.B. i I.H. su oboje zahtevali svoje pravo na 20 % od likvidacije/privatizacije DP-a Farma Svinja.
69. Nastavljajući od podele i zatvaranja DP-a KBI, H.B. je nastavila da se predstavlja kao zaposlena u DP KBI dok je još uvek bila zaposlena u DP Farma Svinja. Ona je takodje nastavila da se predstavlja kao da je zaposlena u DP KBI čak i kada je njeno zaposlenje sa DP Farma Svinja prekinuto. H.B., i direktor DP-a Farma Svinja, I.H., su uzurpirali ranije sedište DP-a KBI u Kosovom Polju. Ovo se nastavilo, bez obzira na KPA zahteve za I.H. da preda sve pravne dokumente, notarske knjige, register sudskih slučajeva, sudske odluke u vezi sa zemljištem DP-a, sporazume o davanju zemlje na korišćenje, pečat DP-a kao i karticu bankovnog računa, i ključeve od kancelarije, sve dok KPA nije postavio DP KBI pod direktnom administracijom dana 16. novembra 2007.godine. Nakon postavljanja DP KBI pod direktnom administracijom kao rezultat ovog nepoštovanja, KPA je zaplenila sve gore navedene stvari i promenila je brave na vratima kancelarija zgrade bivšeg DP KBI.
70. g) Materijalno pravo na snazi u vezi sa žalbama protiv DP-a
- i) *Zakon o obligacionim odnosima*
71. Svaki od zahteva je bio zasnovan na *Zakonu o obligacionim odnosima*, Službeni Glasnik SRFJ 29/78.
72. *Zakon o obligacionim odnosima*, stupio je na snagu 1. oktobra 1978. Ovaj zakon se može primeniti na imovinske zahteve u koje su ugovori/obaveze uneti nakon datuma stupanja na snagu ovog zakona, kako pokazuje pravna tekovina PKVS. PKVS je odbacio zahteve zasnovane na *Zakonu o obligacionim odnosima* pošto Zakon nije bio primenljiv na ugovorne obaveze koje su utvrđene pre njegovog stupanja na snagu. U presudi br. SCC – 8 – 0112 datuma 24. februar 2011¹², PKVS je odbio zahtev zasnovan na *Zakonu o obligacionim odnosima* uz obrazloženje da se član 103 ne može primeniti na takav zahtev obzirom da obaveze/ugovori potiču od vremena pre nego što je zakon stupio na snagu. PKVS je primenio istu praksu i u sledećim odlukama: SCC-09-0167 datum 24. oktobar 2012; SCC-09-0096 datum 22. august 2012; SCC-08-0255 datum 31. jul 2012; AC-I_12-0038 datum 30. maj 2013 i SCC-09-0106 datum april 2013.
- ii) *UNMIK Uredba 2002/13*
73. Za predmete koji su adekvatno upućeni PKVS, pravni lek je predviđen u odeljku 10 uredbe 2002/13. Ovo je omogućavalo priznavanje prava ili interesa nad imovinom koja je bila

¹² Registrator tužilaštva 15, str. 215 - 222

vlasništvo DP. Odeljak 10.3 uredbe 2002/13 predviđa novčanu kompenzaciju u okolnostima u kojima se tražena imovina (u ovom slučaju zemljišna parcela) ne može vratiti strankama, zbog toga što je imovina (zemljište) već privatizovano od strane trećih lica, i stoga nije u posedu Kosovske povereničke agencije. On nalaže da isplata novčane kompenzacije mora biti "jednaka vrednosti imovine, koja će biti izračunata u skladu sa proceduralnim pravilima Posebne komore". Ovaj odeljak ne predviđa dodelu zemljišnih parcela kao zamenu.

iii) *Zakon o metodama i uslovima za priznavanje prava i restituciju zemljišta koje je pretvoreno u društvenu imovinu u svrhu poljoprivrednog zemljišnog fonda i zemlja konfiskovana zbog nemogućnosti da se ispune obaveze obaveznog otkupa poljoprivrednih proizvoda ("Službeni glasnik RS" br. 18/90"), stupio je na snagu dana 27. marta 1991. Ovaj zakon posebno spominje imovinske zahteve upućene društvenim preduzećima. Zakon se primenjuje samo na dva konkretna tipa zahteva i primenjuje se samo na zahteve koji su uloženi ne kasnije od 10 godina nakon stupanja na snagu zakona. Zakon predviđa, u posebnim okolnostima naknadu, u slučajevim gde zemlja nije mogla biti vraćena žalioocu, ali se samo primenjuje na zahteve uložene ne kasnije od 10 godina nakon stupanja na snagu. Prema tome ovaj zakon nije bio primenjiv ni na jednu od 15 odluka (koje su izdate nakon 2001).*

74. h) Sistem dodele predmeta

75. Postojao je sistem dodele predmeta u Opštinskom sudu. U konkretnom vremenskom periodu, bilo je 11 parničnih sudija u sudu – 9 Albanaca i 2 Srba sudija. Dvoje srpskih sudija su bili O.J. i T.M.. Svaki sudija u Opštinskom sudu dobio je svoj sopstveni broj od 1 do 11¹³. O.J. bila je br. 3, T.M. je bio broj 10, S.M. je bio broj 1, S.S. br. 2.

76. Predmeti su, kada su primljeni, dobijali broj predmeta na osnovu datuma kada su primljeni i sudijski broj. Sudijski brojevi bili su dodeljivani po redu. Predmeti su tako dodeljivani svakom sudiji na osnovu poslednje cifre broja predmeta. Na primer, sudija sa brojem 3 bi dobio sve predmete koji su se završavali brojem 3.

77. N.U., kao predsednik Opštinskog suda, bio je odgovoran za dodelu predmeta.

78. Zemljišni predmeti su dodeljivani sudijama bez ikakvog reda i uz kršenje sistema dodele predmeta¹⁴. Od slučajeva koji su predmet ove optužnice, O.J. donela je odluke u devet od 15 slučajeva, dok njih 7 ima brojeve drugih sudija. S.M. donela je odluke u dva od 15 slučajeva, a jedan slučaj nije imao njen broj. T.M. dodeljeno je tri od 15 slučajeva, dok su sva tri imala brojeve drugih sudija. S.S. odlučivala je u jednom slučaju, iako je po broju taj predmet trebao biti dodeljen O.J.

79. Ova kršenja uobičajenog sistema dodele predmeta bila su deo šireg obrasca kršenja ustanovljenih procedura kada je bio u pitanju slučaj DP KBI. Analiza evidencionih knjiga pokazuje da je Opštinski sud primio ukupno 322 zahteva u vezi sa DP KBI u periodu od 2002 – 2007. O.J. je dodeljeno 60 slučajeva, od kojih je 33 imalo brojeve drugih sudija. S.M. dobio je 40 slučajeva, od kojih je 12 imalo brojeve drugih sudija. Sa druge strane, sudije u Opštinskom sudu koje su na ispravan načina primenjivali zakon nisu primili toliko slučajeva koji nisu odgovarali njihovim brojevima – M.S. primila je 29 predmeta, od kojih samo jedan nije odgovarao njenom broju, M.K. primila je 25 predmeta od kojih 4 nisu odgovarala njenom broju.

¹³ Izjava svedoka B.K., Registrator tužilaštva 5 tab 4.

¹⁴ Dokaz svedoka B.K. saslušane 20 februara 2014 i N.H. od 25 februara 2014

80. Pored dodele predmeta sa pogrešnim brojevima koji se tiču DP KBI sudijama, dalja kršenja uobičajene dodele predmeta desila su se tako što su dodeljivani serije predmeti istom sudiji. O.J. dobijala je konsektivne predmete koji se tiču DP KBI¹⁵, što nije bilo u skladu sa dodelom predmeta.¹⁶ To su bili predmeti sa brojevima 1454 zatim 1455 u 2004 godini, 2355 pa 2356 u 2005 godini, 292 pa 293 u 2006 godini, i 1292 i 1293, kao i 1918 i 1919 u 2007.¹⁷
81. Predmeti nisu rešavani hronološkim redom, što je bilo suprotno standardnoj proceduri. Određeni tipovi slučajeva imali su prioritet, kao npr oni koji se tiču porodičnog nasilja, alimentacije, opstrukcije poseda i zaposlenja. Zemljišni slučajevi nisu bili prioritet. Postojali su nerešeni predmeti u Opštinskom sudu, ali su i u tom slučaju zemljišni predmeti rešavani brzo, uprkos tome što ovi predmeti nisu bili prioritet.
82. I) Odluke
83. Odluke koje su predmet ove optužnice sastoje se od 14 odluka koje su izdale sudije Opštinskog suda u Prištini i jedna odluka o žalbi koju je izdao Okružni sud u Prištini.
84. Bilo je kršenja proceduralnog prava kao i pozitivnog prava u svakoj odluci.
- U svih 14 slučajeva su odlučivale sudije Opštinskog suda u Prištini bez uputa od strane PKVS, što je protivno UNMIK uredbi 2002/13.
 - U svim slučajevima osim jednog, KPA nije obavestena o zahtevima, pre donošenja odluke, što je protivno uredbi 2002/12
 - Okružni sud u Prištini odlučio je o žalbi, iako nije bio nadležan, što je kršenje uredbe 2002/13.
 - Svaki zahtev bio je zasnovan na Zakonu o obligacionim odnosima, Službeni glasnik SFRJ 29/78. Kako je gore navedeno u paragrafu (e), u svih 15 slučajeva zahtevi se tiču obligacija/slučajeva nastalih 1950ih i 1960ih, i stoga Zakon o obligacionim odnosima nije bio važeći.
 - Tokom postupaka, sudije nisu dobile dokaze i činjenice kako bi utvrdili da su žalioци bili pravi vlasnici imovine koja se potražuje, i nisu potvrdili autentičnost ugovora o kupoprodaji, na kojima su se zahtevi zasnivali. Sudije nisu potvrdile autentičnost smrtovnica koje su dostavljene sudu kao dokaz da su žalioци dugogodišnji vlasnici zemljišta.
 - Dodeljeno je zemljište kao zamena, što nije bila mera oporavka prema uredbi 2002/13 niti prema bilo kom drugom važećem zakonu.
85. Pored proceduralnim i materijalnih kršenja zakona, bilo je dodatnih nepravilnosti pošto je u svih 15 slučajeva, H.B. bila pravni zastupnik DP KBI iako je DP KBI prestalo da postoji kao pravno lice 1997. godine, i činjenice da je ona otpuštena iz DP svinjska farma u novembru 2006. godine. Ona je obezbedila sudu ovlašćenje koje potvrđuje da je ona zastupnik, koje su potpisali I.H. navodni direktor DP KBI:
86. Odluke su navedene u donjem delu:

¹⁵ Registrator tužilaštva br. 16.

¹⁶ Dokaz svedoka N.H.

¹⁷ Registrator tužilaštva br. 16

87. Predmet 1314/07¹⁸

88. Zahtev je uložen 29. maja 2007 a o njemu je odlučeno 12. jula 2007.
89. Tužilac je bio B.T., koji je tvrdio da je naslednik svog dede, D.T.. On je tvrdio da je njegov deda bio prinuđen da proda zemlju DPu KBI 1963 godine. Cilj tužbe je bio da se poništi ugovor u vezi sa 1,7016 hektara zemlje.
90. Nije data informacija o tužbi Kosovskoj povereničkoj agenciji.
91. O tužbi je odlučivala O.J.. Jedan od porotnika je bio F.T., koji je dao dokaze kao svedok u ovom slučaju. B.T. zastupao je sam sebe. H.B. tvrdila je da je pravni zastupnik DPa KBI.
92. B.T. dostavio je izvod iz matične knjige rođenih kako bi potvrdio svoj identitet. Izvod je izvađen 14. jula 2007, i potvrdio da je njegov datum rođenja 24. januar 1976.
93. Tokom postupka, O.J. saslušala je svedočenje da je D.T. bio prinuđen da proda svoju zemlju poljoprivrednoj zadruzi. Svedočenje je bilo uopšteno i nejasno, i jedan od svedoka je već svedočio u sličnom predmetu. (br. 429/05). Odluka o nasleđu nije korišćena kao dokaz da je B.T. naslednik D.T. Tokom postupka, nadležnost nije dovedena u pitanje.
94. O.J. odlučila je o ovom slučaju. Odluka je poništila kupoprodajni ugovor iz 1963. i B.T. je dodeljena parcela u zamenu na auto putu Priština-Skoplje. B.T. naloženo je da refundira DP KBI iznos od 813.25 eur.
95. Nije uložena žalba na ovu odluku. Odluku je sprovela opštinska katastarska kancelarija u Gračanici 9. novembra 2010, i vlasničko pravo tužioca je registrovano. Kao posledica toga, B.T. prodao je zemlju za 448.000,00 eur.

96. Predmet 1698/05¹⁹

97. Ovu žalbu je uložio 7. septembra 2005 M.Z.V..
98. Tužioca je zastupao H.G.. H.B. je tvrdila da zastupa DP KBI.
99. Informacija o tužbi nije poslata Kosovskoj povereničkoj agenciji.
100. S.M., u svojstvu sudije Opštinskog suda u Prištini, odlučivala je u ovom predmetu i izdala je odluku dana 15. februara 2007. Ona je smatrala da je tužilac bio pod pritiskom da proda zemlju KBI i dodelila 1.1933 hektara zemlje kao zamenu, što je velicina zemljišta koju je tužilac prvobitno posedovao. Tužiocu je naloženo da plati 870.63 eur kao nadoknadu KBI. Dana 23. februara 2007, S.M. izdala je ispravljenu presudu kojom se dodeljuje 1.2934 hektara, što je dodatnih 0.1 hektara, bez objašnjenja.
101. Nije uložena žalba. Opštinska katastarska kancelarija u Gračanici nije primila nikakav zahtev da se parcele registruju.²⁰

102. Predmet 53/06²¹

103. Ova žalba je uložena 19. januara 2006 a odluka je doneta 26. juna 2007.

¹⁸ Registrator tužilaštva 7 - 12

¹⁹ Registrator tužilaštva 7

²⁰ Dokazi N.M., 7 april 2014

²¹ Registrator tužilaštva 7

104. Tužilac, V.M., tvrdila je da je naslednica svog oca. Tvrdila je da je njen otac bio prinuđen da proda zemlju poljoprivrednoj zadruzi DP KBI 1962. godine. Cilj žalbe je bio da se ponište ugovori iz 1962. u vezi sa tri zemljišne parcele. U spisima predmeta nije pronađen dokaz o identitetu V.M.. U dokaze nije uneta odluka o nasledstvu kao dokaz da je V.M. naslednica zemljišta koje se potražuje.
105. O tužbi je odlučivala O.J.. V.M. predstavlja G.G.. H.B. je tvrdila da je pravni zastupnik DPa KBI.
106. O.J. izdala je odluku 26. juna 2007. Odlukom su poništeni ugovori iz 1962 i dodeljene su dve parcele zemljišta kao zamena na auto putu Priština Skoplje. Ukupno dodeljeno zemljište, uključujući i zemljište koje je dodeljeno kao kompenzacija, je 1.4332 hektara. V.M. naloženo je da refundira DPu KBI iznos od 976.90 eur.
107. Nije uložena žalba na presudu. Opštinska katastarska kancelarija u Gračanici nije sprovela ovu odluku i i dalje postoje tri parcele registrovane kao "Kosovo Export" i četvrta parcela registrova na ime trećeg lica.²²
- 108. Predmet 429/05**²³
109. Tužba je podneta 24. marta 2005 a odluka je doneta 25. juna 2007
110. Tužioc, N.D. i J.D., tvrdili su naslednici svog oca i dede. Tužioc su naveli da su njihovi otac i deda bili pod pritiskom da prodaju zemlju. Cilj tužbe je bio da se ponište ugovori između njihovog oca/dede i DPa KBI, koji su potpisani 1983, 1980, 1964 i 1963. Odluke o nasledstvu nema u spisima predmeta.
111. O predmetu je odlučivala O.J.. N.D. i J.D. zastupa G.G.. H.B. je tvrdila da je pravni zastupnik DPa KBI.
112. Svedočenje o prinudi je bilo uopšteno i nije precizirano na koje se datume/ugovore odnosi.
113. O.J. donela je odluku o ovom slučaju. Odluka je poništila ugovore i odlukom je dodeljeno 3.4442 hektara zemljišta tužiocima. N.D. i J.D. je naloženo da refundiraju DP KBI iznos od 4,467.57 eur.
114. Žalba je uložena Okružnom sudu dana 19 jula 2007, protivno uredbi 2002/13, od strane I.H.. Kao osnov žalba navodi da Opštinski sud nema nadležnost. Žalbu je povukao I.H. dana 23. jula 2007 bez razloga.
115. Odluka nije sprovedena od strane Opštinske katastarske kancelarije u Gračanici.²⁴
- 116. Predmet 3/06**²⁵
117. Ova tužba je uložena 1. februara 2006 a odluka je doneta 29. januara 2007. Dodatna presuda je izdata 9. jula 2007.
118. Tužilac Mi.D., tvrdio je da je naslednik svog oca. Tvrdio je da je njegov otac bio pod pritiskom da proda zemlju DPu KBI. Cilj tužbe je bio da se ponište Ugovori o kupoprodaji zemljišta između njegovog oca i DPa KBI tokom 1962. i 1965. U spisima predmeta nema odluke o nasledstvu da dokaže da je Mi.D. naslednik zemlje koja se potražuje.

²² Dokazi N.M., 7 april 2014

²³ Registrator tužilaštva br. 8

²⁴ Dokazi N.M., 7 april 2014

²⁵ Registrator tužilaštva br. 8

119. Nije poslata informacija o tužbi Kosovskoj povereničkoj agenciji.
120. O tužbi je odlučivala O.J.. Mi.D. je zastupala Ma.D.. H.B. je tvrdila da je pravni zastupnik DPa KBI.
121. O.J. izdala je odluku u ovom slučaju 29. januara 2007. Odlukom su "poništena" četiri ugovora i dodeljeno je ukupno 2,7102 hektara zemlje, uključujući 0.2826 hektara koji su dodeljeni kao nadoknada. Mi.D. je naloženo da refundira DP-u KBI iznos od 3,983.20 eur.
122. O.J. izdala je dodatnu odluku dana 9. jula 2007. Ova odluka odnosila se na peti ugovor iz 1972. godine. Dodatna odluka poništila je ugovor iz 1972. i dodelila dodatnu zemlju. Tužiocu nije naloženo da plati nadoknadu za ugovor iz 1972.
123. Nije bilo žalbe. Odluku nije sprovela opštinska katastarska kancelarija u Gračanici.²⁶
- 124. Predmet 1849/06**²⁷
125. Tužba je podneta 06. oktobra 2006 a odluka je izdata 10. jula 2007.
126. Tužilac, Z.M., tvrdio je da je on naslednik svog oca, koji je navodno bio pod pritiskom da proda zemlju. Cilj tužbe je da se ponište ugovori između njegovog oca i DP-a KBI. Odluke o nasledstvu nema u spisima predmeta.
127. Kosovska poverenička agencija nije obavestena o tužbi.
128. O tužbi je odlučivala O.J.. Z.M. je zastupao G.G., ali se G.G. povukao nedugo pre izdavanja presude i njegovo ime se ne pojavljuje na ovoj odluci. H.B. je tvrdila da je pravni zastupnik DPa KBI.
129. O.J. izdala je odluku u ovom slučaju. Odlukom je dodeljeno 0.7444 hektara zemlje tužiocu, a dodatnih 0.16 hektara je dodeljeno kao nadoknada.
130. Nije bilo žalbe. Opštinska katastarska kancelarija u Gračanici nije primila zahtev za registraciju odluke. Tri parcele su registrovane u ime trećih stranaka, a jedna parcela nije registrovana u Opštinskoj katastarskoj kancelariji u Gračanici.²⁸
- 131. Slučaj 1147/06**²⁹
132. Dve tužba su bile podnete 14. i 15. juna 2006 godine. Odluka je objavljena 09. maja 2007 godine.
133. Tužilac O.S., tvrdi da je ona naslednica njenog oca i njenog dede. Tužilac tvrdi da su njen otac i njen deda pod pritiskom bili naterani da prodaju zemlju. Tužilac zahteva poništavanje ugovora između njenog oca, njenog dede i DP KBI, koji su stupili na snagu 1963 i 1967 godine.
134. Iako su neka uverenja iz matične knjige rođenih i matične knjige umrlih bila predstavljena, sudski spisi ne sadrže odluku o nasledstvu.
135. Odluku u vezi sa žalbom donela je O.J.. Tužiocu je tokom postupka predstavljao E.G., koga je zamenio G.G.. Navodno je H.B. bila pravni zastupnik DP KBI.

²⁶ Dokazi N.M., 7 april 2014

²⁷ Registrator tužilaštva br. 8

²⁸ Dokazi N.M., 7 april 2014

²⁹ Registrator Tužilaštva br. 12

136. G.G. obavestio je KPA o žalbi podnetoj 01. februara 2007 godine.
137. Svedočenje o tome da li su prodavci bili izloženi pritisku je nejasno i nespecifično.
138. O.J. donela je odluku u ovom slučaju. Tom odlukom su "poništeni" ugovori i tužiocu je dodeljeno 1.35, 57 ha zemljišta u zamenu. Tužiocu je naloženo da DP KBI nadoknadi iznos od 2.333,67 evra.
139. Žalba protiv te odluke podneta je Okružnom sudu 04. Juna 2007 godine, u suprotnosti sa Uredbom 2002/13. 12. jula 2007 godine I.H. povukao je žalbu.
140. Odluka nije bila sprovedena od strane Opštinske kancelarije za katastar u Gračanici; dve parcele su registrovane pod imenom trećih strana, jedna parcela registrovana je pod Opštinom Gračanica, a jedna parcela registrovana je pod preduzećem Kosovo Export.
- 141. Slučaj 3521/04**³⁰
142. Tužba je podneta 23. decembra 2004 godine a odluka je doneta 15. oktobra 2007 godine.
143. Tužilac D.P., tvrdila je da je ona naslednica svog oca, za koga tvrdi da je bio izložen pritisku da proda zemlju. Tužilac zahteva poništavanje kupoprodajnih ugovora sklopljenih između njenog oca i DP KBI 1961, 1962 i 1964 godine. U sudskim spisima ne pojavljuje se odluka o nasledstvu.
144. Odluku u vezi sa tužbom donela je O.J.. Tužioca je tokom postupka predstavljao Q.Q.. Navodno je H.B. bila pravni zastupnik DP KBI.
145. Zahtev je podnet 23. decembra 2004 godine, ali nikakva aktivnost nije bila preduzeta sve do 15. oktobra 2007 godine, nakon čega je slučaj okončan u roku 4 meseca. Četiri pretresa održana su 11. juna 2007 godine, 21. septembra 2007 godine, 28. septembra 2007 godine i 15. oktobra 2007 godina. Svedočenje dato pred sudom o tome da li je prodavac bio pod prisilom bilo je nejasno.
146. H.B. nije bila prisutna tokom sudskog pretresa održanog 11. juna 2007 godine. O.J. imenovala je sudskog veštaka geodetske struke i sprovedla ispitivanje terena bez prisustva H.B.. H.B. takođe nije bila prisutna tokom sudskog pretresa održanog 21. septembra 2007 godine. O.J. imenovala je sudskog veštaka za finansijska pitanja izvan sudskog pretresa. H.B. po prvi put se pojavila pred sudom 28. Septembra 2007 godine. Ona nije imala prigovor na održavanje prethodnih pretresa niti na imenovanje geodetskog ili finansijskog veštaka.
147. 15. oktobra 2007 godine O.J. donela je odluku u vezi sa ovim slučajem. Odlukom su "poništeni" ugovori i tužiocu je dodeljeno 1.58, 58 ha zemlje, uključujući jednu parcelu kao zamenu, i dodeljeno joj je dodatnih 0.91,96 hektara kao nadoknada. Tužiocu je bilo naloženo da DP KBI nadoknadi novčani iznos od 297,43 evra.
148. Protiv ove odluke nije bila uložena žalba. Decembra 2007 godine KPA je dobila obaveštenje, nakon što je odluka već bila objavljena.
149. Odluka nije bila sprovedena od strane Opštinske kancelarije za katastar u Gračanici. Četiri parcele su registrovane pod imenima trećih strana, dok su dve parcele registrovane pod preduzećem Kosovo Export.³¹

³⁰ Registrator Tužilaštva br. 9

³¹ Dokaz podnet od strane N.M., 07. aprila 2014 godine

150. Slučaj 1415/2005³²

151. Tužba je podneta 10. avgusta 2005 godine, a odluka je doneta 28. septembra 2007 godine.
152. Tužilac, M.P., zatražio je poništavanje ugovora o prodaji zemljišta sklopljenog 1964 godine. U sudskim spisima nije pronađena nikakva odluka o nasledstvu.
153. Odluku o zahtevu donela je O.J.. Tužioca je predstavljao G.G., koji je postao ovlašćeni predstavnik tužioca 18. septembra 2006 godine.
154. O.J. donela je odluku o ovom slučaju 28. septembra 2007 godine. Ovom odlukom "poništen" je ugovor i žalioocu je dodeljeno 0.58 hektara zemlje i 0.41 hektara zemlje u vidu kompenzacije.
155. Protiv ove odluke nije bila podneta žalba. Odluka nije bila sprovedena od strane opštinske kancelarije za katastar u Gračanici.

156. Slučaj 1738/07³³

157. Tužba je podneta 20. septembra 2007 godine a odluka je doneta 19. novembra 2011 godine.
158. Tužioci, B.J., M.J., T.J., R.J. i I.J., zatražili su poništavanje ugovora o prodaji zemljišta zaključenog 1961 godine. U sudskim spisima nije pronađena nikakva odluka o nasledstvu.
159. Odluku o ovoj žalbi donela je O.J.. Tužioca je predstavljala M.G.. H.B. je navodno predstavljala DP KBI.
160. Svedočenje o tome da li je prodavac bio pod prinudom bilo je nejasno i generalizovano. Tokom sudskih pretresa, advokattužilaca obavestio je sud o tome da je KPA bila obavestena.
161. O.J. donela je odluku o ovom slučaju 19. novembra 2007 godine. Odlukom je "poništen" ugovor i dodeljeno je 0.54 hektara zemljišta kao zamena, koje se nalazilo duž puta Priština-Skoplje. Žaliocima je bilo naloženo da DP KBI pruže novčanu naknadu u iznosu od 241, 35 evra. Protiv ove odluke nije bila uložena žalba.
162. Odluku je sprovela Kancelarija za katastar u Gračanici i prava vlasništva nad zemljištem registrovana su na ime R.J..³⁴

163. Slučaj 1908/3³⁵

164. Tužba je podneta 28. oktobra 2003 godine, a odluka je doneta 19. decembra 2006 godine.
165. Tužioci L.V., S.D., R.A. i A.F. zatražili su poništavanje ugovora o poklonu zaključenog 1959 godine, u vezi sa 1.03,43 hektara zemljišta. Oni tvrde da je njihov predak bio prisiljen da donira zemljište u skladu sa pravilima bivše Jugoslovenske vlade zbog njegovog radnog odnosa u rudniku. U sudskim spisima ne pojavljuje se nikakva odluka o nasledstvu. U sudskim spisima takođe ne postoji nikakvo obaveštenje upućeno KPA.
166. KPA nije dobila nikakvo obaveštenje o tužbi.
167. Odluku o tužbi doneo je T.M.. Tužioce je predstavljao E.G.. H.B. je navodno bila pravni

³² Registrator Tužilaštva br. 9

³³ Registrator Tužilaštva br. 9

³⁴ Dokaz podnet od strane N.M., 07. aprila 2014 godine

³⁵ Registrator Tužilaštva br. 10

zastupnik DP KBI.

168. T.M. doneo je odluku o ovom slučaju 19. decembra 2006 godine. Odlukom je “poništen” ugovor i dodeljene su parcele zemljišta u zamenu. Naloženo je DP KBI da plati sudske troškove u iznosu od 608,40 evra. Tužiocima nije bilo naloženo da plate nikakvu naknadu.
169. DP KBI podnelo je žalbu protiv ove odluke Okružnom sudu, iako jurisdikcija nije bila navedena kao razlog za podnošenje žalbe. Žalbu je potpisao I.H.. Žalba je bila povučena bez objašnjenja.
170. Odluka nije bila sprovedena od strane opštinske kancelarije za katastar u Gračanici.³⁶
- 171. Slučaj 342/06**³⁷
172. Tužba je podneta 13. marta 2006 godine, a odluka je doneta 23. marta 2007 godine.
173. Tužioci (A.O. i ostali) podneli su žalbu protiv određenog broja fizičkih lica, koja je 29. novembra 2006 godine bila proširena, da bi uključila DP KBI kao tuženika.
174. Odluku o tužbi doneo je T.M.. Tužioce je predstavljao E.G.. H.B. je navodno bila pravni zastupnik DP KBI.
175. T.M. doneo je odluku o ovom slučaju 29. novembra 2006 godine. Odlukom je dodeljena parcela veličine 1.01 hektara. Naloženo je DP KBI da plati sudske troškove u iznosu od 608,40 evra.
176. KPA je 11. marta 2008 godine uložila žalbu PKVS.
177. Zemljište ne potpada pod pravnu nadležnost opštinske kancelarije za katastar u Gračanici.
- 178. Slučaj 1918/06**³⁸
179. Tužba je podneta 17. oktobra 2006 godine. Odluka je doneta 06. juna 2007 godine.
180. Tužioci J.M. i Sl.M. podneli su žalbu protiv DP KBI.
181. Prvi advokat tužilaca, S.C., podneo je žalbu PKVS, u skladu sa važećim zakonom. Odlukom PKVS SCC-06-0223 donetom 21. juna 2006 godine, PKVS je tužbu o jednoj zemljišnoj parceli prosledila Opštinskom sudu. G.G. preuzeo je zastupanje u ovom slučaju kada je on bio prosleđen Opštinskom sudu. Tužba je bila na čekanju godinu dana, nakon čega je G.G. direktno podneo istu žalbu Opštinskom sudu u Prištini. Stoga je isti slučaj bio registrovan po drugi put i dodeljen mu je novi broj (1896/07). Pored toga, G.G. podneo je drugu tužbu koja je uključivala istog tužioca, ali se odnosila na različite zemljišne parcele. Taj slučaj je pogrešno bio zaveden u Opštinskom sudu i dat mu je novi broj 1918/06. PKVS nije bila obavestena o ovoj promeni zemljišnih parcela, i Opštinski sud nije tražio dozvolu od PKVS da donese odluku o ovoj drugoj zemljišnoj parceli.
182. Odluku o tužbi doneo je T.M.. Žalioce je u početku predstavljao S.C., koga je zamenio G.G..
183. T.M. doneo je odluku o ovom slučaju 06. juna 2007 godine. Odlukom je dodeljeno zemljište u vidu zamene, veličine 1. 10,34 hektara, koje se nalazilo u blizini auto-puta Priština – Skoplje. Naloženo je DP KBI da plati sudske troškove u iznosu od 608,40 evra. Žaliocima nije

³⁶ Dokaz podnet od strane N.M., 07. aprila 2014 godine

³⁷ Registrator Tužilaštva br. 10

³⁸ Registrator Tužilaštva br. 12

- bilo naloženo da plate nikakvu naknadu.
184. Žalbu na ovu presudu podnelo je DP KBI 27. juna 2007 godine. Žalbu je potpisao I.H. i ona je , bez objašnjenja, bila povučena 24. septembra 2007 godine.
185. Odluka nije bila sprovedena od strane Opštinske kancelarije za katastar u Gračanici.³⁹
- 186. Slučaj 251/04**⁴⁰
187. Tužba je podneta 23. aprila 2003 godine a odluka je objavljena 19. juna 2007 godine.
188. Tužilac, R.G., zatražio je poništavanje ugovora o zemljištu u vezi sa 0.65 hektara. Tužba se odnosila na presudu donetu 1996 godine, za koju tužilac tvrdi da je nekompletna, pošto nije bila razmotrena odgovarajuća zemljišna parcela. Stoga je tužilac podneo novu žalbu 23. aprila 2003 godine, za koju su važeći zakon bile Uredbe UNMIK-a 2002/12 i 2002/13.
189. KPA nije dobila nikakvo obaveštenje.
190. Odluku o tužbi donela je S.M.. Na početku je tužioca predstavljao H.G., koga je kasnije zamenio A.G.. DP KBI je na početku zastupao Ismajil Osedautaj, koga je kasnije zamenila H.B.. H.B. nije bila prisutna tokom sudskih pretresa održanih 03. juna 2004 godine ili 07. oktobra 2004 godine. Ona nije bila prisutna tokom inspekcije objekta, održane 11. juna 2004 godine.
191. S.M. donela je odluku o ovom slučaju 19. juna 2007 godine. Doneta je odluka u korist žalioaca. Nikakva žalba nije bila podneta.
192. Odluka nije bila sprovedena od strane Opštinske kancelarije za katastar u Gračanici.
- 193. Slučaj 2333/05**⁴¹
194. Tužba je podneta 30. novembra 2005 godine. Odluka je doneta 15. maja 2007.
195. Tužioci, B.M., V.D., L.D., St.D. i T.D., su zatražili poništavanje zemljišnih ugovora iz 1963, 1964 i 1970 godine.
196. Nikakvo obaveštenje nije bilo dostavljeno KPA.
197. Odluku o tužbi donela je S.S.. Tužioce je predstavljala Ma.D.. H.B. je navodno bila pravni zastupnik DP KBI.
198. S.S. donela je odluku u ovom slučaju 15. maja 2007 godine. Odlukom je dodeljeno 3.30,84 hektara zemlje, a 0.19,11 hektara zemlje dodeljeno je kao kompenzacija.
199. Odluku je dopunio N.U. 14. septembra 2007 godine. S.S. nije potpisala odluke jer je bila na bolovanju. N.U. je potpisao odluku iako je u delu predviđenom za potpis stajalo ime S.S..⁴²
200. Tokom postupka, H.B. je uložila prigovor na cenu zemljišta, određenu od strane imenovanog veštaka za finansijska pitanja.
201. DP KBI uložilo je žalbu (koju je potpisao I.H.) 03. jula 2007 godine. Žalba se zasnivala na

³⁹ Dokaz podnet od strane N.M., 07. aprila 2014 godine

⁴⁰ Registrator Tužilaštva br. 11

⁴¹ Registrator Tužilaštva br. 11

⁴² Registrator Tužilaštva br. 11, str. 316 – 317

izostanku nadležnosti Opštinskog suda i izostanku obaveštavanja KPA. Žalba je podneta Okružnom sudu. Okružni sud podržao je odluku Opštinskog suda presudom Ac. br. 604/03.

202. Ova odluka nije bila sprovedena od strane Opštinske kancelarije za katastar u Gračanici.⁴³
- 203. Slučaj Okružnog suda 604/2003**⁴⁴
204. Dana 03. jula 2007 godine DP KBI uložilo je žalbu Okružnom sudu u Prištini na presudu Opštinskog suda 2333/05.
205. Žalilac je, kao osnovu žalbe, naveo pitanje nadležnosti. 02. oktobra 2007 godine, RR.R., E.A. i F.B. su, u svojstvu sudija Okružnog suda, doneli odluku o žalbi podnetoj protiv presude Opštinskog suda 2333/05. Kad je u pitanju nadležnost, Okružni sud citirao je odluku PKVS, SCA-05-0104 i tvrdio je da je, u ovoj odluci, koja se odnosila na sličan spor, PKVS proglasila samu sebe nenadležnom da donosi odluke o slučaju. Ispitivanjem odluke SCA-05-0104 pokazano je da je ona u vezi sa procesom upućivanja određenog slučaja Opštinskom sudu, shodno njenoj nadležnosti da upućuje slučajeve koji se odnose na zemljište Opštinskom sudu.
206. Okružni sud doneo je svoju presudu 02. oktobra 2007 godine. Presudom je žalba odbijena kao neosnovana.
207. RR.R. bio je predsedavajući sudija i potpisao je presudu. F.B. i E.A. sudelovali su u većanju, glasali o odluci i potpisali beleške sa većanja.
208. J) Sprovođenje prenosa od strane Kancelarije za katastar
209. Da bi zemljište bilo preneto uspešnim tužiocima, odluka suda moraju biti registrovane u katastarskim knjigama. Kancelarija za katastar sprovedla je prenos zemljišta nakon konačne odluke suda. Ova praksa primenjivala se do trenutka kada je PKVS izdala uputstvo svim katastarskim kancelarijama, nalažući im da ne vrše prenos zemljišta u vlasništvu DP privatnim licima, osim ako postoji kopija presude PKVS.
210. Odluke donete od strane O.J. u slučaju 1314/07 i slučaju 1738/07 bile su sprovedene od strane Kancelarije za katastar u Gračanici, i kao rezultat toga prenos zemljišta na ime tužilaca bio je registrovan u katastarskim knjigama.⁴⁵ B.T., uspešni tužilac u slučaju 1314/07 je, nakon toga, prodao veliki deo prenetog zemljišta za iznos od 448.000 evra. Zemljište u slučaju 1738/07 preneto je na žalioca R.J., i informacija koja poseduje Kancelarija za katastar navodi da je zemlja još uvek registrovana na njegovo ime i da na zemljištu nisu obavljani nikakvi građevinski radovi.
211. Prenos zemljišta u preostalih 13 odluka u stvarnosti nikada nije sproveden od strane Kancelarije za katastar. Razlog za to je bio taj da odluke nisu sadržavale neophodan uput od PKVS, i nisu bile odobrene od strane KPA; DP KBI stavljeno je pod direktnu upravu KPA novembra 2007 godine, kada je rukovodilac administrativne jedinice odbio da odobri prenos bilo kog zemljišta žaliocima u slučajevima koji su se vodili protiv DP KBI.
212. Odbijanje KPA da odobri sprovođenje odluka doveo je u pitanje N.U.. N.U. je kontaktirao tadašnjeg rukovodioca administrativne jedinice KPA i zatražio sastanak. Na sastanku koji je održan u Opštinskom sudu u Prištini, N.U. se indirektno raspitivao šta sprečava KPA da da

⁴³ Dokaz podnet od strane N.M., 07. aprila 2014 godine

⁴⁴ Registrator Tužilaštva br. 11

⁴⁵ Dokaz podnet od strane N.M., službenika za katastar u Gračanici, saslušanog 07. aprila 2014 godine.

svoj pristanak sprovođenju odluka.⁴⁶

213. K) Pravosudna istražna jedinica i obaveštenja upućena KPA
214. Decembra 2007. godine Pravosudna istražna jedinica ("PIJ") je, *ex-officio* otvorila istragu protiv sledećih lica: N.U., O.J., S.M., T.M., S.S., RR.R., E.A. i F.B.. Istraga se fokusirala na 15 slučajeva koji su tema ove optužnice. Krajem 2007 godine PIJ je došla u posed sudskih spisa o dvanaest slučajeva, dobijenih od strane Opštinskog suda u Prištini.
215. N.U. je odgovorio na pismo poslato od strane KPA i primljeno od strane Opštinskog suda 26. januara 2007. godine (vidi stav c) u pismu od 02. januara 2008 godine. Do tog trenutka, sve odluke donete od strane Opštinskog suda, koje su bile u vezi sa ovom optužnicom, bile su sprovedene. N.U. poslao je pismo KPA u kojem je naveo da je utvrdio da je u dvanaest slučajeva u vezi sa DP KBI, Opštinski sud doneo presude bez uputa od PKVS i bez obaveštavanja KPA. Tih 12 slučajeva bili su isti oni slučajevi sa kojima je PIJ bila upoznata, nakon što je došla u posed sudskih spisa.

⁴⁶ Izjava koju je dao S.N. – Registrator Tužilaštva br. 5

E. PRAVNO OBRAZLOŽENJE

I. Važeći zakon

216. Napred opisani događaji odigrali su se negde između 2006. i 2007. godine, kada je važeći zakon bio Krivični zakonik Kosova, koji je stupio na snagu 6. aprila 2004. godine, i bio je nazvan 'Privremeni krivični zakonik Kosova' (PKZK). Naziv je promenjen 8. novembra 2008. godine kada je zakonik preimenovan u 'Krivični zakonik Kosova'. Novi krivični zakonik Republike Kosovo (KZK) stupio je na snagu 1. januara 2013. godine⁴⁷.
217. I stari (PKZK) i novi zakon (KZK) iznose zajedničko načelo da „za izvršioca se primenjuje zakon na snazi u vreme izvršenja krivičnog dela“.⁴⁸ Međutim, oba zakona ističu izuzetak: „U slučaju promene važećeg zakona za dotični predmet pre pravosnažne odluke, važi zakon koji je povoljniji za izvršioca“.⁴⁹
218. Veće je tumačilo ovo kao da sadrži i suštinske elemente dela kao i nivo i obračun pridružene kazne.
219. Član 6. (2) Evropske konvencije o ljudskim pravima (EKLJP), Ustav Kosova i član 3(1) ZKP sadrže pretpostavku nevinosti na koju osumnjičeni imaju pravo. Ova pretpostavka stavlja teret dokazivanja krivice na tužilaštvo, teret koji ostaje na tužilaštvu tokom celog pretresa.

II. Krivična odgovornost

220. Član 11. (1) PKZK i član 17. (1) KZK definišu da je izvršilac krivičnog dela odgovoran samo kada je duševno sposoban i ukoliko je izvršio krivično delo „umišljajem ili iz nehata“.

III. Krivična dela

i) *Donošenje nezakonitih presuda*

221. Tačka 1 optužnice tereti okrivljene da su donosili nezakonite sudske odluke prema članu 346 PKZK.
222. Član 346 PKZK predviđa da je ovo krivično delo izvršeno kada:
223. *Sudija ili porotnik, ili sudija suda za prekršaje koji, sa namerom da za sebe ili drugoga stekne nezakonitu bilo kakvu korist ili da naštetiti drugom licu, donese nezakonitu presudu, kazniće se novčano i kaznom zatvora u trajanju od šest meseci do pet godina.*
224. Krivično delo je ponovljeno u članu 432. KZK-a sa istom definicijom sa jednom malom promenom; krivično delo važi samo za sudije a ne i za sudije porotnike ili sudije sudova za prekršaje.
- *Donošenje*
225. Što se tiče prvog elementa, nema spora kod nijedne od strana da su okrivljeni koji su predmet tačke 1 optužnice bili sudije Opštinskog suda u Prištini i Okružnog suda u Prištini. Što se tiče S.M., O.J., T.M. i S.S. nije sporno da su donosili presude kako je utvrđeno u činjeničnim nalazima (S.S. je donela presudu u predmetu 2333/05 ali je nije izmenila).
226. Što se tiče sudija Okružnog suda, Rr.R., E.A. i F.B., koji su odlučivali po žalbama podnetim

⁴⁷ Zakonik br. 04/L-082

⁴⁸ Član 2 (1) PKZK i član 3 (1) KZK.

⁴⁹ Član 2 (2) PKZK, odnosno član 3 (2) KZK.

protiv presude Okružnog suda u Prištini u predmetu 2333/05, potrebno je da se rešava pitanje da li bi se sudije mogle smatrati odgovornim za 'donošenje' presude postupajući kao članovi veća. Na primer, da li bi sudija mogao biti odgovoran za donošenje presude ukoliko on ili ona nije glasao za odluku već je bio nadglasan od strane drugih članova veća? U ovom slučaju, veće smatra da su utvrđene činjenice da Rr.R., E.A. i F.B. u stvari glasali za donesenu odluku, i samim tim ovo pitanje ne treba da se dalje razmatra (videti paragraf xxxx). Veće ne smatra da je samo predsednik veća odgovoran za predmet. Prema važećem građanskom i proceduralnom zakoniku, svi članovi veća moraju glasati i nije samo na predsedniku veća da isključivo ocenjuje i presuđuje u predmetu. U svakom slučaju, interni i usmeni dogovor članova veća u vezi sa isključivom odgovornošću za dotični predmet nije uticao na krivičnu odgovornost sudija. Isto se može reći i u vezi sa činjenicom da je samo predsednik veća potpisao pravosnažnu verziju presude, a ne individualni članovi veća.

- *Nezakonita presuda*

227. U prethodnim predmetima koji su se odnosili na delo donošenje nezakonitih presuda, EULEX sudije su smatrale da nezakonite presude moraju biti „očigledno pogrešne“ ili „jasno nezakonite“.⁵⁰
228. Komentar za delo donošenje nezakonitih presuda glasi da „povreda zakona može biti ili materijalna povreda zakona, ili povreda proceduralnog zakona. Nije bitno koja vrsta procedure je povređena...“⁵¹
229. Veće je smatralo da test koji treba da se primeni kada se razmatra da li je odluka bila nezakonita, bilo putem povrede procedure ili povrede materijalnog prava, bilo da li je proceduralna povreda ili povreda materijalnog prava imala uticaj na suštinski ishod sudskih postupaka. Pitanje koje treba da se postavi jeste: da li je povreda proceduralnog zakona ili materijalnog prava 'neutralna', ili da li je imala suštinski uticaj na ishod sudskog postupka? Veće samim tim smatra da je tužilaštvo moralo da dokaže da je povreda zakona od strane okrivljenih sudija suštinski uticala na ishod predmeta. Ili, postavljanje istog pitanja iz druge perspektive: kakav bi bio ishod u predmetu da je po predmetu odlučivala Posebna komora Vrhovnog suda kao nadležni sud? Vodeći se time, i u svetlu hipotetičkog ishoda, može li se presuda koju su donele okrivljene sudije smatrati razumnom, ili unutar delokruga prihvatljive sudske presude iz objektivne perspektive?
230. Kao što je utvrđeno u činjeničnim nalazima, utvrđeno je da je došlo do povrede proceduralnog zakona; sudije Opštinskog suda su odlučivale po ovim predmetima a da im isti nisu prosleđeni od strane Posebne komore Vrhovnog suda, što se zahteva UNMIK-ovom Uredbom 2002/13; a po žalbi u predmetu 2333/5 je odlučivano od strane Okružnog suda, koji nije bio nadležan prema Uredbi 2002/13. U većini slučajeva, Kosovska poverilačka agencija nije obavestena o žalbi protiv DP PIK, što se zahteva Uredbom 2002/12.
231. Dalje je utvrđeno da je došlo do povrede materijalnog prava; žalbe i odluke se zasnivaju na Zakonu o obligacionim odnosima. Kao što je utvrđeno u činjeničnim nalazima, dok su okrivljene sudije primenjivale Zakon o obligacionim odnosima retroaktivno, Posebna komora vrhovnog suda je presuđivala suprotno, i odbijala je takve žalbe jer Zakon o obligacionim odnosima nije važio za ugovorne obaveze koje su utvrđene pre stupanja na snagu Zakona o

⁵⁰ Opštinski sud u Prizrenu, P 955/19, presuda, 3. jun 2011; slično i Opštinski sud u Prizrenu, P 917/10, presuda, 7. oktobar 2013.

⁵¹ "Kodi Penal i Republikës së Kosovës, Komentar, Botimi I", Ismet Salihu, Hilmi Zhitija, Fejzullah Hasani, 2014 – (Komentar na Krivični zakonik Republike Kosovo, Tom I", Ismet Salihu, Hiljmi Žitija, Fejzulah Hasani, 2014).

obligacionim odnosima. Desila se još jedna povreda materijalnog prava, kada je dodeljena zamena zemljišnih parcela.

232. Veće je samim tim našlo da povrede proceduralnog zakona nisu bile 'neutralne', u tome da kada bi o predmetima odlučivala Posebna komora, po žalbama ne bi bilo odlučeno na isti način na koji su to učinile okrivljene sudije. Povreda proceduralnog zakona, izbegavanjem nadležnosti Posebne komore, samim tim omogućila je povredu materijalnog prava.

233. Postoji niz načina da se ovo vidi: da je KPA obavještena o žalbama, bio bi obezbeđen odgovarajući nadzor imovine DP PIK. Drugo, žalbe bi bile odbijene shodno utvrđenoj praksi Posebne komore za žalbe koje se zasnivaju na Zakonu o obligacionim odnosima. Treće, u slučaju da su žalbe bile uspešne, onda zamena zemljišnih parcela ne bi bila dodeljena jer je jedini pravni lek koji je bio dostupan bila novčana naknada.

- *U cilju sticanja materijalne koristi/izazivanja štete*

234. Član 11. PKZK definiše krivičnu odgovornost. On predviđa da osoba izvršava krivično delo „*umišljajem ili iz nehata*“. Međutim, osoba je jedino krivično odgovorna za izvršenja krivičnog dela *umišljajem* kada je to eksplicitno predviđeno zakonom (član 11, stav 3)⁵². Ni član 346. PKZK, a ni član 432. KZK ne predviđaju izvršenje krivičnog dela *Donošenje nezakonitih sudskih odluka iz nehata*.

235. Član 15. PKZK definiše „*umišljaj*“. On predviđa da:

“(1) *Krivično delo može biti izvršeno direktnim ili eventualnim umišljajem.*

(2) *Lice nastupa sa direktnim umišljajem ukoliko je svesno svog dela i želi posledice njegovog izvršenja.*

(3) *Lice deluje sa eventualnim umišljajem ukoliko je svesno da u slučaju njegovog činjenja ili propusta može nastupiti zabranjena posledica i saglasi se sa nastupanjem te posledice.”⁵³*

236. Umišljaj, prema članu 11. i definisan u članu 15. PKZK, važi za svako krivično delo u okviru PKZK-a. Član 346. PKZK-a međutim direktno navodi značenje umišljaja u vezi sa krivičnim delom *Donošenje nezakonite sudske odluke* (za razliku od opšteg umišljaja koji važi za sva krivična dela), kao i član 432. KZK-a. Ovo krivično delo, pored opšteg umišljaja, zahteva postojanje konkretnog umišljaja za izazivanje štete ili sticanje koristi. Drugim rečima, kako bi bila krivično odgovorna, osoba mora da sa umišljajem izvrši delo, ali takođe mora da izvrši delo kako bi stekla korist ili izazvala štetu.

237. Samim tim, potrebno je da se van svake sumnje utvrdi da je osoba nameravala da donese nezakonitu presudu, i da je razlog zbog kojeg je osoba donela nezakonitu presudu namera da stekne materijalnu korist i/ili da izazove štetu. Ovaj zahtev nezakonitog umišljaja potreban je da bi se napravila razlika između presude koju je doneo sudija koji veruje da primenjuje zakon pravilno, ali za koju je kasnije utvrđeno da je 'nezakonita' pred drugostepenim sudom, i odluke koja mora da dovede do krivične sankcije. Samim tim, sudija može sa umišljajem doneti 'nezakonitu' odluku (verujući da je u to vreme ispravno primenio zakon) koja ne predstavlja krivično delo. Ova razlika je od ključnog značaja i postoji da se očuvaju nezavisnost i sloboda, kao što je predviđeno Ustavom Republike Kosovo.

⁵² Ponovljeno u članu 17. KZK-a.

⁵³ Definicija umišljaja je predviđena članom 15. PKZK-a i ponovljena u celosti u članu 21. KZK-a.

238. Ne postoji zahtev dokazivanja da je nezakonita sudska odluka dovela do materijalne koristi ili da je izazvala štetu nekom drugom. U ovom slučaju, samo su dva predmeta odluke dovele do promene vlasništva u katastarskoj evidenciji, što je omogućilo prenos vlasništva nad zemljištem na tužioce. Činjenica da u preostalih trinaest predmeta prenos nije nastavljen u Katastarskoj službi, i samim tim prenos zemljišta nije izvršen, nematerijalna je kada se utvrđuje krivična odgovornost. Krivično delo je izvršeno kada su odluke donete *sa umišljajem da se stekne materijalna koristi ili izazove štetu*.
239. Dakle u rezimeu, Veće smatra da su elementi krivičnog dela donošenje nezakonite sudske odluke sledeći:
- a. Izvršilac je sudija;
 - b. On/ona je izdao/la nezakonitu presudu;
 - c. Sa umišljajem da izvrši činjenicu, tj. sa umišljajem da donese nezakonitu presudu; I sa posebnim umišljajem da stekne korist za sebe ili drugu osobu ili da izazove štetu.
240. Iako veće nije našlo nijedan *direktan* dokaz da su sudije sa umišljajem donele nezakonitu presudu, tj. nisu predstavljeni dokazi da su sudije znale za važeći zakon i da su ga namerno pogrešno primenile, veće smatra da je to zaključeno iz kumulativne težine posrednih dokaza. Konkretno, veće je razmotrilo saznanja ostalih sudija, radnika Osnovnog suda u Prištini, u vezi sa važećim zakonom ili praksom koja se odnosi na nadležnost, činjenicu da su sudije O.J., T.M. i S.S. i S.M. ispravno primenili zakon i odbacili nadležnost u drugim predmetima, i činjenicu da su sudije Okružnog suda namerno pogrešno predstavile mišljenje odluke Posebne komore SCA-05-0104 u svojem rešenju.
241. Što se tiče posebnog umišljaja (umišljaj da se stekne materijalna korist za sebe ili drugu osobu, ili da se nanese šteta drugom licu kao razlog za donošenje nezakonitih presuda) veću ponovo nije predstavljen nijedan direktan dokaz u vezi sa tim. Posebni umišljaj ipak može da se dokaže na mnogo načina, uključujući i preko logičkih zaključaka koji se mogu izvesti iz drugih dokaza, uključujući i posredne dokaze. U ovom slučaju, veće je uzelo u razmatranje namerno kršenje zakona vezano za nadležnost, prisustvo mnogih nepravilnosti u donošenju odluka, tj. neobaveštavanje KPA, odsustvo dokaza o nasleđu u mnogim odlukama, povredu materijalnog prava (zasnivanje odluka na Zakonu o obligacionim odnosima i dodeljivanje zemljišnih parcela), abnormalnosti u sistemu dodeljivanja zemljišta, kratki vremenski rok u kojem su donete presude, i potencijalnu vrednost dodeljenog zemljišta, kao individualnih delova posrednih dokaza koji, kada se razmatraju kao celina, dovode do logičnog zaključka da su sudije donele presude sa umišljajem da steknu korist ili izazovu štetu. Iako veće nije našlo nijedan direktan dokaz da su sudije donele odluke sa umišljajem da steknu korist ili izazovu štetu, veće smatra da kumulativna težina dokaza utvrđuje neophodni umišljaj van svake sumnje, kao što je objašnjeno u pojedinostima u delu o individualnoj odgovornosti ispod.
- ii) *Pomaganje pri donošenju nezakonitih sudskih odluka*
242. Član 25 PKZK (član 33 KZK) definiše da:
1. *Svako ko sa umišljajem pomogne drugom licu u izvršenju krivičnog dela kazniće se blažom kaznom.*
243. Zakon samim tim zahteva da se osnovno krivično delo izvrši, tj. završi pre nego što se javi krivična odgovornost za pomaganje. Kao što je napred utvrđeno, veće smatra da je osnovno krivično delo Donošenje nezakonite presude izvršeno, i samim veće nastavlja kako bi uzelo u obzir saučesničku odgovornost.

244. Radnja 'Pomaganja' je definisana članom 25. PKZK (član 33. KZK) kao što sledi:

„Pomoć u izvršenju krivičnog dela uključuje, ali se ne ograničava na: davanje saveta o načinima izvršenja krivičnog dela, omogućavanje sredstava za izvršenje krivičnog dela, stvaranje uslova za uklanjanje prepreka za izvršenje krivičnog dela, ili obećavanje unapred da će sakriti dokaze o izvršenom krivičnom delu, izvršiocu ili identitetu izvršioca, sredstvima korišćenim za izvršenje krivičnog dela, ili o koristi iz krivičnog dela.“

245. PKZK i KZK zahtevaju da lice 'umišljajno' pomaže pri izvršenju krivičnog dela. Samim tim nije moguće da se 'pomaže' postupajući iz nehata.

246. 'Umišljaj' može da se izvrši direktnim ili eventualnim umišljajem, kao što je napred definisano. Osoba samim tim može biti krivično odgovorna za pomaganje ukoliko: 1) je svesna da se izvršava krivično delo i kada svojim postupcima pomaže u izvršenju dela, i svojim postupcima ima za cilj izvršenje krivičnog dela ili 2) je svesna da se izvršava krivično delo i da bi svojim postupcima mogla da doprinese izvršenju dela, i prihvati da preuzme taj rizik.

247. Na kraju, veće smatra da krivična odgovornost za pomaganje nastaje kada su dokazani sledeći zahtevi:

- 1) Izvršeno je osnovno delo
- 2) Pomagač je izvršio neke konkretne radnje pomaganja
- 3) Pomagač je znao da se izvršava krivično delo
- 4) Pomagač je svestan da njegovi postupci doprinose izvršenju dela i ima nameru da njegovi postupci doprinesu izvršenju Ili je svestan da bi njegovi postupci mogli da doprinesu izvršenju krivičnog dela, i on se saglasi da preuzme taj rizik.

iii) *Podstrekivanje drugih lica da donesu nezakonitu presudu i krivična dela u saučesništvu*

248. Krivična odgovornost za 'podstrekivanje' reguliše se članom 24. PKZK (član 32. KZK), koji glasi kao što sledi:

„Lice koje umišljajno podstrekava drugo lice na izvršenje krivičnog dela, kazniće se kao da je izvršilo to krivično delo, ukoliko je krivično delo izvršeno pod njegovim/njenim uticajem.“

249. Član 24. ne objašnjava detaljno značenje 'podstrekivanja' i samim tim Veće ovoj reči daje svoje prirodno značenje, odnosno ohrabivanje ili ubeđivanje drugih da postupaju na nezakonit način.

250. 'Podstrekivanje' zahteva neki postupak ohrabivanja, bilo verbalnog ili neverbalnog. Samim tim je glavni izvršilac trebalo da ima formiran umišljaj da izvrši krivično delo, i ohrabivanje ili ubeđivanje od strane podstrekivača moraju ojačati umišljaj da se izvrši delo.

251. Podstrekivač samim tim ne učestvuje u izvršenju krivičnog dela. Upravo suprotno, saizvršilac je osoba, koja zajedno sa najmanje još jednom osobom, zajednički izvrši delo, ili u značajnoj meri doprinosi izvršenju krivičnog dela.

252. 'Saizvršilaštvo' je definisano u članu 23. PKZK i članu 31. KZK kao što sledi: '

Kada dva ili više lica zajednički izvrše krivično delo zajedničkim učešćem u krivičnom delu ili značajno doprinoseći njegovom izvršenju na bilo koji način, svako od njih će biti odgovorno i kažnjeno na način predviđen za to krivično delo.

253. Kako bi bilo krivično odgovorno za izvršenje krivičnog dela u saizvršilaštvu, potrebno je da se samim tim ustanovi da je izvršeno krivično delo, i da je lice učestvovalo ili u značajnoj meri doprinelo da se izvrši krivično delo.
254. U tom pogledu, kako bi se utvrdila odgovornost za izvršenje krivičnog dela donošenje nezakonite sudske odluke, potrebno je da se dokažu sledeći zahtevi:
1. doneta je nezakonita sudska odluka u skladu sa zahtevima za osnovno krivično delo
 2. saizvršilac je učestvovao u izvršenju ovog krivičnog dela, ili je u značajnoj meri doprineo njegovom izvršenju, sa namerom da se donese nezakonita odluka i sa posebnom namerom da pribavi korist za sebe ili neko drugo lice ili da izazove štetu.
255. Krivično delo saizvršilaštvo je samim tim viši oblik krivične odgovornosti od podstrekivanja, jer zahteva da je osoba učestvovala ili u značajnoj meri doprinela donošenju nezakonite odluke, i da je imala umišljaj koja se zahteva za osnovno krivično delo, tj. umišljaju da stekne korist za sebe ili drugo lice.
- iv) *Falsifikovanje isprava*
256. Ovo krivično delo je regulisano članom 332. PKZK i definisano je kao što sledi:
1. *Ko god sačini lažni dokument, izmeni pravi dokument u nameri da koristi takav dokument kao pravi, ili svesno koristi lažni ili preinačen dokument kao pravi biće kažnjen novčanom kaznom ili zatvorom do jedne godine.*
257. Krivično delo samim tim može da se izvrši na dva načina: kada se sačini lažni dokument ili izmeni pravi dokument sa namerom da se iskoristi u budućnosti kao pravi dokument, ili kada se lažni ili izmenjeni dokument u stvari koristi a izvršilac to svesno učini.

F. INDIVIDUALNA KRIVICA OPTUŽENIH

258. O.J. (Tačka 1)

259. Kao što je utvrđeno u činjeničnim nalazima, O.J. je odlučila u devet predmeta koji su bili predmet ove optužnice. Ove odluke su bile „nezakonite“, kao što je utvrđeno u činjeničnim nalazima i pravnom procenom, zbog toga što su iste sadržale povrede proceduralnog prava i materijalnog prava, čime se bitno uticalo na ishod tužbi, i koje sa objektivnog stanovišta nisu bile u sklopu prihvatljive sudske odluke. Ukratko, SKVH nije uputio nijedan od ovih predmeta Opštinskom sudu, kršeći Uredbu 2002/13; u većini slučajeva nije dato obaveštenje KPA-u, kršeći Uredbu 2002/12; tužbe i odluke su se zasnivale na Zakonu o obligacionim odnosima, koji nije bio zakon u primeni, te i pravna sredstva čime su na ime kompenzacije dodeli parcele nije bilo predviđeno zakonom. Pored toga, bilo je brojnih nedostataka i nepravilnosti tokom procesa procene tužbi i do momenta donošenja odluka.
260. Veće je utvrdilo da je O.J. svesno prekršila važeći zakon. Veće je došlo do ovog zaključka uzimajući u obzir da su sve odluke donete 2007. godine, te da nakon što su data obaveštenja u vezi sa važećim zakonom u dopisu Načelnika UNMIK sudija od 4. marta 2005. godine, i dopisa KPA koje je dospelo 26. januara 2007. Veće takođe smatra da su iskazi ostalih zaposlenih u Opštinskom sudu - **M.S.**, **M.K.**, **B.K.** i **F.T.** – u pogledu njihovog znanja o važećem zakonu od velikog značaja, i ukazuju na činjenicu da su odredbe Uredbe poznate širom spektru.
261. Svedok **M.S.**, parnični sudija pri Opštinskom sudu u Prišini, za svo vreme dok je N.U. bio predsednik suda, je dala iskaz na sudu 24. februara 2014. Ona se proglasila nenadležnom u sva 29 predmeta u vezi sa PIK „Kosovo Export“ koji su njoj dodeljeni, u skladu sa Uredbom 2002/13. Ona je na sudu izjavila sledeće „*ja sam se uvek proglasila kao nenadležni sudija u vezi ovih predmeta, i zarad stranka, negde u obrazloženju tih rešenja sam spomenula da oni imaju pravo da podnesu novu tužbu pred Specijalnom komorom*“.
262. Svedok je dalje izjavio da je bila upoznata sa Uredbama kojima se reguliše postupak putem Službenog glasnika i Interneta, te i da su ažurirane informacije stigle u sud i iste bile raspodeljene. Svedok je postavljeno konkretno pitanje o Uredbi 2002/13, te i da li su odredbe u vezi sa upućivanjem na Specijalnu komoru bile komplikovane; ona je dogovorila da je Uredba bila „razumljiva“.
263. Iskaz M.S. je potvrđen iskazom **M.K.**, takođe parnični sudija pri Opštinskom sudu u Prištini u kritičnom momentu. Ona je dala izjavu pred Tužilaštvom 4. jula 2012. U istoj je izjavila da „*zakon je bio veoma jasan u vezi sa predmetima koji su pokrenuti tužbom protiv društvenih preduzeća. Kada su nam dodeljivali te predmete, mi smo morali doneti rešenje i da se proglasimo nenadležnim. U tim rešenjima smo poučili tužioce da oni moraju da podnesu tužbu Specijalnoj komori Vrhovnog Suda. Takođe se sećam da je postojala odredba koja je obavezala tužioce da obaveste KPA o njihovoj nameri da podnesu tužbu protiv društvenih preduzeća.*“⁵⁴
264. Svedok **B.K.** je bila sudski administrator pri Opštinskim sudu u Prištini. Ona je bila ne-sudsko osoblje, a ipak je bila upoznata sa postupkom upućivanja na i sa SKVS-a. Tokom davanja iskaza pred sudom 20. februara 2014., ona je izjavila „*bilo je slučajeva kada su sudije donosile rešenja u kojima su naznačivali da Opštinski sud nije nadležan da odlučuje u tim predmetima*“. U njenoj izjavi od 20. juna 2012. godine, kada su je pitali da li je znala da su se predmeti u vezi sa društvenim preduzećima morali proslediti Specijalnoj komori, ona je

⁵⁴ Registrator tužilaštva br 5, umetak 11.

izjavila „nisam upoznata sa zakonom jer to nije moj posao, ali znam iz mog rada u sudu da je bilo slučajeva kada su stranke podnosili tužbe direktno Opštinskom sudu. U takvim slučajevima sudije su donosile rešenja i proglašavali Opštinski sud nenadležnim. Sudije bi onda tužioce uputili na Specijalnu komoru Vrhovnog suda. Ponekad bi Specijalna komora Vrhovnog suda uputila predmete nazad Opštinskom sudu“. Iako je svedok tvrdio da nije bila upoznata sa odredbama Uredbe, jasno je da njoj dobro poznato praktično dejstvo Uredbe 2002/13.

265. Veće je takođe uzelo u obzir iskaz **F.T.**, koji je svedočio pred sudom 20. februara 2014. **F.T.** je bio sudija porotnik pri Opštinskim sudu u Prištini od 2000. do 2009. godine. On je izjavio da je bio upoznat sa činjenicom da je od 2006. do 2007. godine Specijalna komora imala isključivu nadležnost nad predmetima za povraćaj zemljišta.
266. Iz tog razloga, veće nije prihvatilo objašnjenje **O.J.**, da iako je bila svesna UNMIK Uredbi 2012/12 i 2012/13, da je ona protumačila član 4., stav c. i d. Uredbe 2002/13 na način da sve tužbe protiv određenog društvenog preduzeća koje nisu bile pod direktnom upravom KPA, potpadale pod nadležnost Opštinskog suda. Njeno tumačenje, kao sama tvrdi, se zasniva na činjenici da društveno preduzeće **PIK** ne potpada pod nadležnošću KPA ili **SKVS**-a do 12. decembra 2007., kada je društveno preduzeće **PIK** stavljeno pod direktnu upravu KPA.
267. Veće je razmotrilo UNMIK Uredbu 2002/13, posebno član 4., i utvrdilo da su odredbe istog jasne. Međutim, veće se čuvalo čitanja Uredbe u prilog prethodnog stava, te je stoga donelo zaključak na osnovu iskaza svedoka **M.S.** i **M.K.**, kolege sudija Opštinskog suda u kritičnom momentu, te i na osnovu saznanju sudskog referenta, **B.K.**, o praksi upućivanja predmeta **SKVS**-u. Veće je takođe uzelo u obzir činjenicu da je **O.J.**, prema evidenciji Kosovskog instituta za pravosuđe, 12. decembra 2003. prisustvovala seminaru za građansko pravo, na kojem je bila i tema Nadležnosti Osnovnog suda, te i da je i 21. maja 2004. prisustvovala seminaru za imovinska prava, na kojem je bila i tema „nadležnosti Osnovnog suda“. Takođe je evidentirano da je 29. septembra 2005⁵⁵ prisustvovala seminaru za imovinska prava.
268. Stoga je veće zaključilo da je **O.J.** bila upoznata sa važećim zakonom. Dalje, veće je razmatralo da li je imala nameru da izda bespravnu odluku, i da li je imala nameru da donese bespravnu odluku sa namerom da pribavi materijalnu korist za sebe ili za drugog ili nanese štetu (konkretna namera).
269. Tokom suđenja nije priložen nijedan dokaz da je **O.J.** pribavila materijalnu korist donošenjem bespravnih odluka. Takođe nije priložen nijedan neposredni dokaz da je ona donela bespravnu odluku sa namerom da pribavi materijalnu korist za sebe ili drugu osobu. Međutim, kao što je navedeno u pravnoj proceni, namera za pribavljanje materijalne koristi se može izvesti iz posrednih dokaza. Veće je došlo do zaključka da je **O.J.** namerno donosila bespravne odluke sa namerom da pribavi materijalnu korist, uzimajući u obzir sledeće delove posrednih dokaza:
270. Kao prvo, sam niz nepravilnosti, kako proceduralnog tako i materijalnog prava, prisutnih u devet odluka, te i način na koji je vodila postupak, je doveo veće do zaključka da je njeno ponašanje očigledno bilo tako loše da je ona imala nezakonitu nameru. Činjenicu da je **O.J.** vodila postupak na nepravilan način podržava **F.T.**, koji je u svojoj izjavi datoj Tužilaštvu 18. oktobra 2011⁵⁶, potvrdio da je njegovo ime navedeno u dvanaest slučajeva koji su predmet ove Optužnice, ali je izjavio da bi **O.** „držala sva dokumenta ispred sebe i da iste nije raspodelila

⁵⁵ Veće je obezbedilo evidenciju po službenoj dužnosti – i isti podnela kao odgovor na zahtev za objavljivanje informacija od 4. aprila 2014. godine.

⁵⁶ Registrator Tužilaštva br. 5.

sudijama porotnicima. Ona bi zaklanja dokumente da se ne vide. Bilo je mnogo pritužbi protiv O.J., a samim tim, ti predmeti bi trebalo da odu kod predsednika Opštinskog suda a ne da se dodele njoj ili drugom sudiji.“

271. Kao drugo, svaki od devet predmeta je veoma brzo rešen u poređenju sa ostalim, ne prioriternim predmetima u Opštinskom sudu. Ko što je istaknuto u stavu g., tužba 1314/07 je podneta 29. maja 2007., a odluka je doneta 12. jula 2007.; tužba 53/06 je podneta 19. januara 2006., a odluka je doneta 26. juna 2006.; tužba 429/05 je podneta 24. marta 2005., a odluka je doneta 25. juna 2007.; tužba 3/06 je podneta 1. februara 2006., a odluka je doneta 29. januara 2007.; tužba 1849/06 je podneta 6. oktobra 2006., a odluka je doneta 10. jula 2007.; tužba 1147/06 je podneta 14/15. juna 2006., a odluka je doneta 9. maja 2007.; tužba 3521/04 je podneta 23. decembra 2004., a odluka je doneta 15. oktobra 2007.; tužba 1415/05 je podneta 10. avgusta 2005., a odluka je doneta 28. septembra 2007.; tužba 1738/07 je podneta 20. septembra 2007., a odluka je doneta 19. novembra 2007.
272. Najduži period vremena od momenta podnošenja tužbe pa do donošenja odluke je bio 20 meseci; najkraći period vremena je bio 6 nedelje. Veće je ponovo razmotrilo ponašanje sudija Opštinskog suda koji su pravilno primenjivali Uredbe. **M.S.** je pred sudom izjavila da su prioriterni predmeti bili izuzeci u odnosu na uobičajeni proces hronološkog rešavanja tužbi. To su bili slučajevi nasilja u porodici, porodični predmeti kada se odlučivalo o starateljstvu nad decom. Tužbe za povraćaj zemljišta protiv društvenih preduzeća nisu bili prioriterni predmeti i ona je izjavila da je iste tretirala prema redosledu po kojem su podneti. Ona je sebe proglasila nenadležnom u svih 29 predmeta, koja su se odnosila na društvena preduzeća, a koja njoj bila dodeljena; kada je SKVS propisno upućivao predmete, koji su se odnosili na društvena preduzeća, Opštinskom sudu u skladu sa Uredbom 2002/13 i bili njoj dodeljivani, ona nije stigla da iste reši sve dok nije postala predsednik suda 2010. godine, jer je bila pod pritiskom drugog posla. Ona je izjavila „*nisam donela odluku u nijednom od tih predmeta, ne zato što nisam htela, jer smo bili dužni da o njima odlučujemo, nego ja se uvek pozivam na praksu koja je praćena u mojoj kancelariji. Imala sam predmete koji su bili stariji predmeti i ja sam morala sa njima da se prvo pozabavim*“.
273. Praksa rešavanja predmeta prema redosledu i postojanje nagomilanih predmeta, kao što je to opisala M.S. je takođe opisana od strane **M.K.** U njenoj izjavi od 4. jula 2012., ona je izjavila da su svi predmeti vođeni „*po striktno hronološkom redosledu*“. Ona je objasnila „*imali smo konkretne predmete koji su bili izuzetni slučajevi, kao što su slučajevi nasilja u porodici. Sve sudije su imali problem sa tim jer smo neprestano primali takve hitne predmete. Bili smo pod zakonskom obavezom da takvim predmetima pridamo prioritet. Imali smo tako veliki broj takvih prioriternih predmeta da teško da smo mogli da radimo na drugim predmetima. Predmet koji se odnosi na društvena preduzeća ne potpada pod takva izuzetna slučajeve i stoqa bi isti bili rešavani po hronološkom redosledu kao i svi ostali predmeti koji su bili na čekanju. Radilo se samo na hitnim predmetima, na onim predmetima koji su iziskivali neku vrstu neposredne intervencije zbog mogućeg sukoba.*“⁵⁷
274. Veće je zaključilo da su iskazi dvoje parničnih sudija, koji su poštovali utvrđenu proceduru za rešavanje predmeta, naznačili abnormalnost prakse O.J. rešavanjem predmeta za povraćaj zemljišta kao prioriternih predmeta.
275. Kao treće, O.J. je rešavala predmete koja su trebala da se dodele drugom sudiji u skladu sa zadnjom cifrom broja predmeta i u skladu sa sistemom za dodeljivanje predmeta.

⁵⁷ Registrator Tužilaštva br. 5., umetak 11.

276. O.J. je dodeljena cifra 3. Od devet predmeta koje je rešila, sedam od tih predmeta su nosili cifru drugog sudije. S obzirom na registar predmeta u celini, u predmetima gde je društveno preduzeće PIK bila tužena strana, njoj su dodeljena 33 predmeta od 60 u kojima je predmet trebao da se dodeli drugom sudiji prema zadnjoj cifri i uspostavljenom sistemu za dodeljivanje predmeta.
277. Visoka učestalost kršenja uspostavljene procedure je Veću stavilo do znanja da je O.J. aktivno zahtevala da sudi u ovim predmetima. Ponovo, do svog zaključka veće je vođeno ponašanjem i praksama sudija pri Opštinskom sudu koji su bili ravni O.J. i koji su propisno primenjivali zakon. U svom svedočenju na sudu 24. februara, svedok **M.S.** je izjavila da ona nije radila na nijednom predmetu koji nije nosio njenu cifru. Veće je utvrdilo da je razlika u ponašanju između M.S. i O.J. veoma upadljiva, te i kao pokazatelj nezakonite namere O.J..
278. Veće konstatuje da O.J. nije dala nikakvo realno objašnjenje zašto je radila na predmetima za povraćaj zemljišta kao da su prioritetni predmeti. Njeno objašnjenje da su njoj date druge cifre za vreme njenog zaposlenja, čime bi se objasnilo zašto su joj dodeljivani predmeti sa različitim ciframa, po proveru istog, ne stoji; s obzirom na jasni iskaz administrativnog osoblja **B.K.** i **N.H.** da su sudije dobijale samo jednu cifru⁵⁸.
279. Na kraju, Veće smatra da je predmet odluke - zemlja – vredna roba. Mnoge parcele koje su odlukama dodeljene u zamenu su se nalazile na autoputu Priština – Skoplje, jednoj od glavnih prometnica na Kosovu. Veće nije moglo ignorisati *potencijalno* visoku vrednost otkupa ili razvoja zemljišta koje su dodeljene u odlukama. Veće jasno stavlja do znanja da se ne oslanja na proračun koji je dat u UNMIK Memorandumu od 9. juna 2008., te i da se tržišna cena tih parcela mora utvrditi na osnovu mišljenju veštaka u budućim parničnim postupcima protiv okrivljenog ukoliko istih i bude, ali zaključuje da je opštepoznato da je zemljište stvar koja može biti od znatne novčane vrednosti.
280. Veće, na kraju, je utvrdilo da kumulativna težina gore navedenih posrednih dokaza predstavlja jedini logični zaključak koji se iz ovoga može proizici, a to je da je O.J. namerno donela bespravne odluke, te i da je ona to uradila sa namerom da pribavi materijalnu korist za sebe ili drugog.
281. E.A., F.B. i RR.R. (Tačka 1)
282. Ove sudije su 2. oktobra 2007. donele rešenje 604/2003, po žalbi protiv presude br. 2333/05 Opštinskog suda. Odluka je bila „nezakonita“, prema utvrđenom činjeničnom stanju i pravnoj proceni. Okružni sud nije imao nikakav pravni osnov da prihvati nadležnost i da odlučuje po žalbi: SKVS nije uputio predmet Opštinskom sudu kao prvostepenom sudu, te i SKVS nije uputio žalbu Okružnom sudu. Stoga, sudije Okružnog suda su trebale da se proglase nenadležnim u skladu sa važećim zakonom o nadležnosti. Odluka je takođe u suštini bila nezakonita, jer se u žalbenom postupku potvrdila odluka koja se zasnivala na Zakonu o obligacionim odnosima i istom odlukom je zemljište dodeljeno na ime kompenzacije.
283. Veće je utvrdilo da je namerno doneta nezakonita odluka, s tim što su sudije Okružnog suda bili upoznati sa važećim zakonom i isti namerno zaobišli. Veće je došlo do takvog zaključka shodno okolnostima slučaja.
284. Društveno preduzeće PIK je uložilo žalbu i isto je navelo nedostatak nadležnosti Opštinskog suda kao osnov žalbe. U svojoj odluci, sudije Okružnog suda su citirale odluku SCVS-a pod brojem SCA-05-0104. Čitanjem predmeta SCA-05-0104, jasno je da SKVS, u skladu sa svojim ovlašćenjima, upućuje takve predmete Opštinskom sudu; SKVS je upravo taj predmet uputio

⁵⁸ Iskazi B.K., saslušana 20. februara 2014. i N.H., saslušan 25. februara 2014.

Opštinskom sudu na odlučivanje. SCA-05-0104 propisuje da u slučaju žalbe „takva žalba potpada pod nadležnošću Specijalne komore“, shodno odredbama Uredbe 2002/13. Veće je utvrdilo da su sudije Okružnog suda pogrešno predočili predmet SCA-05-0104, tvrdeći u obrazloženju da se SKVS proglasio nenadležnim. Sudije Okružnog suda su iskoristile odluku SCA-05-0104 kako bi pokazali da je Opštinski sud bio nadležan da odlučuje u predmetu 2333/05, i time su radili na i zaobilazili pitanje žalbe u pogledu nadležnosti. Veće je utvrdilo da je ovo pogrešno predočavanje odluke SCA-05-0104 pokazalo da su sudije Okružnog suda *poznavale* zakon u primeni, naime da je upućivanje od strane SKVS-a propisano zakonom, te da je do ovog pogrešnog predočavanja zakona u primeni došlo kako bi se potvrdila nezakonita odluka Opštinskog suda.

285. Veće je utvrdilo da je svaki sudija okružnog suda bio odgovoran za donošenje odluke kao što je navedeno u pravnoj proceni.
286. Na svom saslušanju u prethodnom postupku, okrivljeni E.A. je izjavio da je zbog velikog obima posla, generalno prihvaćena praksa bila da predsednik pretresnog veća pripremao predmet i da su se drugi članovi veća obično oslanjali na njegov predlog.⁵⁹ Takođe je okrivljeni F.B.; kada je upitan da li se nekada nije složio sa odlukom predsednika veća ili drugim sudijama u predmetima koja su se ticala društvene svojine; izjavio da „*nije bilo ničega o čemu se ne bi složio*“ i „*pošto je zakon bio jasan, nije bilo razloga za diskusiju pošto su predmeti trebali da se vrate Opštinskom sudu*“.⁶⁰ Međutim, kada je direktno suočen sa primerkom Presude AC br. 664/2007⁶¹, on je izjavio da se ne seća predmeta i da definitivno nije video presudu. Dalje, on je izjavio „*ja bih odbio da odlučujem po ovom predmetu i odmah bih o tome obavestio predsednika Okružnog suda*“. *Ova odluka je nezakonita odluka i stoga je bespravna. Ja sam apsolutno siguran da sudija kojem je predmet dodeljen nije spomenuo u svom izlaganju da je u pitanju društveno preduzeće i štaviše, isti sudija je zanemario činjenicu da mora da je sudija imao neku vrstu interesa zbog čega bi prikrrio istinu od svojih članova veća i štaviše, da ne uputi predmet kompetentnom sudu*“.⁶² Takođe je okrivljeni, R.R., koji je bio u svojstvu predsednika pretresnog veća, kada je upitan da li se nekada nije složio sa odlukom sudija porotnika u predmetima u vezi sa društvenom svojinom, izjavio „*ne sećam se da sam imao bilo kakvih neslaganja sa ostalim sudijama porotnicima*“.⁶³ Kada je suočen sa predmetom AC no. 664/2007, okrivljeni je tvrdio „*Ne sećam se da sam radio na ovom konkretnom predmetu. Verujem da je moj kolega u veću, sudija Okružnog suda radio na tom predmetu*“.⁶⁴
287. Tako da su sve okrivljene sudije Okružnog suda u Prištini potvrdile da generalno gledano nije bilo neslaganja među sudijama u veću prilikom rešavanja predmeta u vezi sa društvenim preduzećima. Tek kada su se direktno suočili sa konkretnim predmetom za koji se terete, oni su izjavili ili da ne mogu uopšte da se sete predmeta ili su odbijali da se izjasne.
288. Veće je utvrdilo da su njihova objašnjenja neuverljiva. RR.R. je negirao da je imao bilo kakvo saznanje da je Specijalna komora imala isključivu nadležnost nad žalbama u vezi sa tužbama protiv društvenih preduzeća, i okrivio Okružni sud što nije sudije upoznao o novinama u zakonu. Veće nije prihvatilo ovakvo objašnjenje – imajući u vidu da kada je Okružni sud doneo rešenje 604/2003 u oktobru 2007. godine, Uredba 2002/13 postojala već 5 godina. Činjenica da je odluka SCA-05-0104, koja zapravo doslovno navodi ispravan zakon, citirana u

⁵⁹ Registrator 4., strana 103.

⁶⁰ Registrator 4., strana 125.

⁶¹ Registrator 11., strana 331.

⁶² Registrator 4., strane 126. i 127.

⁶³ Registrator 4., strana 248.

⁶⁴ Registrator 4., strana 249.

predmetu 604/2003, znači da je veće utvrdilo kao nezamislivom da isti nije bio svestan zakona u vezi sa nadležnošću.

289. F.B. je izjavio da su svi sudije bile potpuno svesne UNMIK odredbe i da su svi dobili adekvatne instrukcije. On je porekao znanje o Ac. No. 664/2007 i izjavio da mora da je RR.R. sam uzeo odluku bez konsultovanja sa njim. Veće nije prihvatilo ovo objašnjenje; F.B. je prihvatio da je bio deo većanja i da je potpisao ovaj zapisnik, dakle on je zajedno i odgovoran za izdavanje odluke od strane predsedavajućeg sudije.
290. E.A. je izjavio da je on u potpunosti bio upoznat sa odredbom. On je nastojao da se oslanja na činjenicu da je postojala istraga od strane Sudske disciplinske komisije, koja je zaključila da je odluka bila nezakonita ali ga je oslobodila za nedolično ponašanje. Veće je utvrdilo da odluka Sudske disciplinske komisije nije imala uticala na krivičnu odgovornost; veće je obavila posebnu procenu o optužbama iz krivične perspektive i došlo je do drugačijeg zaključka na osnovu procene dokaza i pravne kvalifikacije krivičnog dela. Veće konstatuje da disciplinski nalazi nisu preduslov za krivično gonjenje.
291. Veće je ustanovilo činjenicu da su Rr.R., E.A. i F.B. svi snimljeni od strane Kosovskog instituta za pravosuđe da su učestvovali na seminarima o zakonu o svojini, kao dalji dokaz o njihovom znanju o primenljivom zakonu.⁶⁵
292. Veće je nastavilo sa razmatranjem da li su sudije Okružnog suda nameravale da donesu nezakonitu odluku sa namerom da dobiju materijalnu korist. Ponovo, nije bilo izvedenih direktnih dokaza tokom suđenja da su sudije Okružnog suda donele nezakonitu odluku sa namerom da dobiju materijalnu korist. Međutim, kako je navedeno ranije, ova namera se može izvesti iz posrednih dokaza. Veće, u dolasku do zaključka da su sudovi Okružnog suda imali specifičnu nameru, je uzelo u obzir sledeće delove posrednih dokaza:
293. Prvo, perverzno obrazloženje sadržano u odluci je jasan pokušaj da se podrži odluka Opštinskog suda gde zakon jasno propisuje da Opštinski sud niti Okružni sud nije imao nadležnost. Veće je uzelo u obzir u cilju da se imenuje drugostepenom sudu, da su sudije Okružnog suda morale demonstrirati značajan nivo profesionalnog iskustva, i to da je njihova uloga da intervenišu i isprave bilo kakve greške iz zakona koje su počinjene od strane prvostepenog suda. Odluka izdata od strane sudija Okružnog suda je bila tako jasno i očito pogrešna da je veće zaključilo nezakonitu nameru kao razlog iza nje. Drugo, veće je uzelo u obzir, kao dokaz o nameri sudija Okružnog suda, činjenicu da je o žalbi odlučeno za manje od pet meseci od datuma odluke Opštinskog suda; odluka 604/2003 je izdata 2.oktobra 2007, dok je žalba podneta Okružnom sudu 3.jula 2007. Ovo je izuzetno brz vremenski period o odlučivanju po žalbi uzimajući u obzir broj zaostalih slučajeva. Uzimajući ove delove posrednih dokaza, veće smatra da je jedini logičan zaključak bio da su sudije Okružnog suda namerno donele nezakonitu odluku, i da su to uradile sa ciljem da pridobiju materijalnu korist za sebe ili drugog.
294. S.M. (Tačka 1)
295. S.M. je odlučila o dva od petnaest slučajeva koji su predmet ove optužnice, 251/04 i 1698/05.
296. Ove odluke su bile 'nezakonite' kao što je navedeno u činjeničnim nalazima i pravnoj proceni, zbog činjenice da su sadržale kršenja proceduralnog i materijalnog prava koje je bitno uticalo na ishod postupka i koje iz objektivne perspektive, nisu bile u okviru prihvatljive sudske odluke.

⁶⁵ Ex officio informacije dobijene od strane Kosovskog pravosudnog instituta u pismu od 4.aprila 2014.

297. Veće je utvrdilo da je S.M. svesno prekršila zakon. Veće ponavlja da je obaveštenje bilo poslato Opštinskom sudu u Prištini u vidu pisma od strane glavnog sudije UNMIK-a i KTA. Veće je takođe uzelo u obzir dokaze o ostalim zaposlenima u Opštinskom sudu kada je odlučivalo da je ona imala znanja o primenljivom zakonu. Veće ponavlja razmatranje dokaza **M.S.**, **M.K.** i **B.K.** koje je navedeno gore, u stavovima 267-271. Veće je primenilo da su ista obrazloženja za S.M., a to je pre svega uzimanje u obzir znanje i praksa drugih zaposlenih u Opštinskom sudu, veće je zaključilo o znanju S.M. o primenljivom zakonu.
298. Veće je takođe uzelo u obzir činjenicu da je S.M. pravilno primenila zakon u drugim slučajevima. Pre izdavanja odluke u zahtevu 251/04 dana 19.juna 2007, S.M. je proglasila sebe neadležnom dana 9.oktobra 2006 u različitim slučajevima koji uključuju preduzeća u društvenom vlasništvu; pored toga, ona je donela odluku u slučaju sa uputom Posebne komore dana 16.maja 2007. Veće zbog toga nije prihvatilo njeno objašnjenje što se tiče zahteva 251/04, da kako je bilo izdato pre rata. I presuda je bila izdata 1996, odredba 2002/12 i 2002/13 se nije primenila (podnosilac zahteva je podneo novi zahtev Opštinskom sudu u Prištini dana 23.aprila 2003, jasno dakle odredba se primenila i uput od strane Posebne komore Vrhovnog suda/PKVS je bio potreban).
299. Slično, u slučaju 1698/05, dok je zahtev presuđen pre nego što je odredba stupila na snagu, podnosilac zahteva je podneo novi zahtev Opštinskom sudu dana 7.septembra 2005. Stoga jasno, odredba se primenjivala i zahtev je trebao biti prosleđen od strane Opštinskog suda PKVS. S.M. je donela odluku u ovom slučaju dana 15 novembra 2007 *nakon* što se ispravno oglasila nekompetentnom oktobra 2006.
300. Veće je nastavilo da razmatra da li je ona nameravala da donese nezakonite odluke, i da li je ona nameravala da donese nezakonite odluke sa namerom da pridobije materijalnu korist za sebe ili drugog (specifična namera).
301. Nije bilo direktnih dokaza izvedenih tokom suđenja da je S.M. pridobila materijalnu korist kao rezultat donošenja nezakonitih odluka. Takođe, nije bilo direktnih dokaza koji su predstavljeni da je ona donela nezakonitu odluku sa namerom da pridobije materijalnu korist za sebe ili drugu osobu. Međutim, kao što je navedeno u pravnoj proceni, namera da se pridobije materijalna korist može biti izvedena iz posrednih dokaza. Veće dokazi do zaključka da je S.M. namerno donela nezakonite odluke sa namerom da dobije materijalnu korist uzimajući u obzir sledeće delove posrednih dokaza:
302. Prvo, veće je smatralo da su povrede procesnog i materijalnog prava sadržane u odlukama toliko očigledno pogrešne da je nezakonita namera izvedena iz toga.
303. Drugo, činjenica da se S.M. pravilno proglasila nenadležnom u nekim slučajevima dovodi do zaključka da je neuspeh da se proglasi nenadležnom u ova dva slučaja bio nameran i motivisan nezakonitom namerom.
304. Treće, veće je uzelo u obzir brzinu kojom je S.M. presudila u slučaju 1698/05; zahtev 1698/05 je bio donet dana 7.septembra 2005 a odluka je bila doneta 15.februara 2007, što znači da je presuđeno za manje od 18 meseci. Zahtev u slučaju 251/04 je bio donet 23.aprila 2003 a odluka je bila doneta 19.juna 2007, što je dakle podrazumevalo duži vremenski period za presušivanje, ali ponovo, veće je uzelo u obzir dokaze o M.S. i M.K. u vezi sa sistemom razmatranja slučajeva u hronološkom redu, i svedočenja M.S. da ona nije dobila da rešava *bilo koji* slučaj koji je uredno upućen njoj od strane PKVS zbog nagomilanih predmeta. Veće se poziva na obrazloženje koje je dato gore, u stavovima 279-281.
305. Četvrto, veće je takođe uzelo u obzir da je S.M. donela odluku u jednom predmetu koji je prema sistemu dodele predmeta prema brojci, trebalo biti dodeljen O.J.. Veće konstatuje da

je O.J. takođe donosila nezakonita rešenja u to vreme, ali veće je pronašlo činjenicu da je S.M. presuđivala u predmetima sa brojkama koje su odražavale drugog sudiju što indikativno ukazuje na činjenicu da je ona bila angažovana u nenormalnom ponašanju.

306. Poslednje, veće je ponovo uzelo u obzir potencijalnu visoku vrednost predmetne stvari odluke i odnosi se na obrazloženje koje je dato u stavu 286.
307. Veće je zaključilo na osnovi kumulativne težine posrednih dokaza kako je gore i navedeno, da je S.M. namerno donela nezakonite odluke i da je ovo uradila sa namerom da pridobije materijalnu korist za sebe ili drugog.
308. S.S. (Tačka 1)
309. Kao što je i utvrđeno u činjeničnim nalazima, S.S. je donela odluku u predmetu 2333/05 dana 15.maja 2007.
310. Odluka je bila 'nezakonita', kako je i navedeno u činjeničnim nalazima i pravnoj proceni zbog toga što je sadržavala kršenja procesnog i materijalnog prava koja su suštinski uticala ishod postupka i koja iz objektivne perspektive, nisu bila u okviru prihvatljive sudske odluke.
311. Veće je utvrdilo da je S.S. svesno prekršila važeći zakon. Veće se ponovo odnosi na dokaze iz obaveštenja koje je poslato Prištinskom sudu i na dokaze od M.S., M.K. i B.K.. Veće se poziva na obrazloženje koje je gore opisano u stavovima 267-271 i primenjuje ovo na S.S..
312. Veće je takođe uzelo u obzir da je S.S. ispravno primenila uredbe u drugim predmetima: S.S. se proglasila nenadležnom u sledećim slučajevima: slučaj 82/04 od 25.januara 2005; slučaj 2742/04 od 31.marta 2005; slučaj 2422/2008 od 27.oktobra 2009; slučaj 22/2007 od 29.maja 2007; slučaj 332/2009 od 2.jula 2009; slučaj 622/2006 od 25.juna 2009; slučaj 1822/2003 od 23.septembra 2008. Pre i nakon što je donela odluku po tužbi 2333/05, S.S. je stoga pravilno primenjivala uredbu.
313. S.S. je priznala na svom saslušanju tužiocu da je znala da je slučaj trebao biti prosleđen Posebnoj komori, ali da je bila stavljena pod pritiskom od strane podnosioca zahteva koji je radio za komesara policije pri UNMIK-u. Ona je dalje izjavila da joj je N.U. pretio da će izgubiti svoju poziciju ako ne prihvati da presudi po tužbi.
314. Iz priznanje S.S., veće se zadovoljilo da je ona namerno donela nezakonitu sudsku odluku. Veće nije našlo objašnjenje S.S. izneseno braniocu kao što je predviđeno ili članom 8 ZKPK ('Neophodna odbrana'), član 9 ZKPK ('Krajnje nužno') ili član 10 ZKPK ('Nalog pretpostavljenog').
315. Veće je nastavilo da razmatra da li je ona nameravala da donese nezakonitu odluku sa ciljem da pridobije materijalnu korist za nju ili drugog (specifična namera). U njenoj odbrani, S.S. je takođe iznela da je ranije bila oslobođena u prethodnom, sličnom slučaju, na osnovu toga da nije bilo dokazano da je postojala namera da se pridobije nezakonita materijalna korist.
316. Veće je bilo zadovoljeno van razumne sumnje da je S.S. donela odluku sa namerom da pridobije materijalnu korist za sebe ili za drugog. Veće je ocenilo da čak i na osnovu sopstvenog računa S.S. – da je donela odluku pod pritiskom – gde je jasno da je ona nameravala da će korist biti dobivena donošenjem nezakonite odluke, čak i kad bi bilo za nekog drugog. Veće je takođe razmatralo da je donošenje odluke sa namerom da se zadrži nečija pozicija kao posao je takođe 'materijalna korist', te se stoga veće uverilo da je ona donela odluku sa namerom pridobijanja materijalne koristi za sebe ili za drugog. Odluka je takođe bila donesena u vreme kada su ostale sudije u Opštinskom sudu izdavale nezakonite

sudske odluke, i veće smatra, da ovo ukazuje na to da je postojala kriminalna šema između N.U. i okrivljenih sudija Opštinskog suda.

317. T.M. (Tačka 1)
318. Kao što je utvrđeno u činjeničnim nalazima, T.M. he doneo odluke u slučajevima 1908/03, 342/06, 1918/06.
319. Ove odluke su bile 'nezakonite', kao što je navedeno u činjeničnim nalazima i pravnoj proceni, zbog činjenice da su sadržavale kršenja procesnog i materijalnog prava koje je značajno uticalo na ishod postupka, i koje iz objektivne perspektive, nisu bile u okviru prihvatljive sudske odluke.
320. Veće je utvrdilo da je T.M. svesno prekršio važeći zakon. Veće nije prihvatilo objašnjenje T.M. da je on tumačio uredbu 2002/13 na isti način kako je to radila i O.J., odnosno, da se uredba nije primenjivala dok KPA nije bio stavljen pod direktnu upravu. Veće se poziva na isto obrazloženje kao što je navedeno u stavovima 267-271, što se tiče obaveštenja Opštinskog suda i znanja drugih članova osoblja.
321. Nakon utvrđivanja da je T.M. imao saznanja o važećem zakonu, veće je dalje razmatralo da li je on nameravao da donese nezakonitu odluku, i da li je on nameravao da donese nezakonitu odluku sa namerom da pridobije materijalnu korist za sebe ili drugo lice.
322. Veće je u zaključivanju da je T.M. namerno doneo nezakonite odluke sa namerom da pridobije materijalnu korist, uzelo u obzir sledeće delove posrednih dokaza:
323. Prvo, veće je uzelo u obzir da je kršenje procesnog i materijalnog dokaza sadržano u odlukama bilo toliko očigledno pogrešno da je nezakonita namera bila zaključena.
324. Drugo, T.M. je doneo odluke u slučajevima veoma brzo u poređenju sa ostalim, ne prioriternim slučajevima u Opštinskom sudu. Zahtev u slučaju 1908/03 je bio donet dana 28.oktobra 2003 a odluka je doneta 19.decembra 2006; zahtev u slučaju 342/06 je bio donet dana 13.marta 2006 a odluka je doneta 23.marta 2007; zahtev u slučaju 1918/06 je bio donet dana 17.oktobra 2006 a odluka je doneta 6.juna 2007. Zahtevi u slučajevima 342/06 i 1918/06 su stoga brzo procesuirani u roku manjem od jedne godine. Uzimajući u obzir dokaze M.S., veće nalazi da se slučajevima davao prioritet što je kršenje uspostavljene procedure za razmatranje slučajeva po hronološkom redu.
325. Treće, u svakom od tri slučaja od T.M., broj slučaja je odražavao da bi slučaj trebao biti dodeljen drugom sudiji u skladu sa sistemom dodeljivanja slučajeva. Veće je ponovo uzelo u obzir svedočenje M.S., da ona nije sudila na slučaju koji nije uključivao njenu cifru, i pronašao da je suprotno ponašanje između dvojice sudija značajno.
326. Četvrto, veće je uzelo u razmatranje potencijalno visoku vrednost zemljišta, koje je bilo predmet odluke i poziva se na gore navedeno obrazloženje u stavu 286.
327. Poslednje, i uzimajući u obzir gore identifikovane faktore, veće je zaključilo da je uplata od 1,025.00 evra koju je T.M. primio na račun od advokata E.G., koji je zastupao tužitelje u 342/06 i 1908/03, je uplata koja je podigla ozbiljne sumnje o njegovoj nepristrasnosti kao sudija. Uplata je primljena dana 24.jula 2006, i samim tim, nakon zahtev 1908/03 i 342/06 je bio donet⁶⁶. Veće je pronašlo da je objašnjenje T.M. da se ova uplata odnosi na otplatu kredita dato nekredibilno i da on nije uspeo da dostavi nikakvu dokaznu dokumentaciju da

⁶⁶ Vidi registrator tužilaštva 15 strane 58-71

podrži ovo, i čak i ako bi veće prihvatilo ovo objašnjenje, ovo *i dalje* stvara ozbiljne sumnje što se tiče nepristrasnosti uzimajući u obzir njegov službeni status kao sudija u ovom slučaju.

328. Veće je zaključilo na osnovu kumulativne težine posrednih dokaza kako je gore navedeno, da je T.M. namerno doneo nezakonite odluke i da je ovo uradio sa namerom pridobijanja materijalne koristi za sebe ili drugog.
329. H.B. (Tačka 2)
330. Osnovno krivično delo donošenja nezakonite sudske odluke je počinjeno, po tački 1 optužnice. Veće je stoga nastavilo da razmatra saučesničku odgovornost.
331. Veće je pronašlo da je H.B. pružila konkretne radnje u pružanju pomoći sudijama Opštinskog suda u izvršenju krivičnih dela. Ona je ovo uradila na broj načina, kao što je utvrđeno u činjeničnim nalazima.
332. Ona je navodno obezbedila pravno zastupanje preduzeća u društvenoj (DP) svojini KBI u svakom od slučajeva koji su predmet ove optuženice, čime je ispunila uslov za pravno zastupanje, što je omogućilo da se nastavi sa predmetima. U svakom slučaju ona nije obavestila KPA o tužbi protiv DP uprkos uredbi 2002/12 koja uspostavlja primat KPA nad DP imovinom. Iako UNMIK uredba 2002/12 nije stvorila obavezu za tuženog da obavesti KPA o tužbi protiv DP, to je bila obaveza KPA sama po sebi. Veće je zaključilo poznavanje uredbe 2002/12 kao rezultat pisama koja su poslata od strane KPA svim društvenim preduzećima kojim se obaveštavaju o odredbama iz uredbe 2002/12 i o tome da KPA mora biti obavestena o bilo kojoj tužbi protiv DP u roku od 3 dana od dana kada je tužba doneta (vidi stav (e)). H.B., dok je navodno zastupala DP KBI, je samim tim imala pozitivnu obavezu da obavesti KPA o bilo kojem zahtevu u skladu sa politikom KPA.
333. Ona se nije protivila nadležnosti Opštinskog suda, uz zaobilaženje KPA i PKVS. Njeno objašnjenje koje je dala tužiocu u njenom pretpretresnom svedočenju da je ona pravila radila zastupanja je bilo odbačeno od strane veća jer pregled zapisnika ne podržava ovu tvrdnju – ne postoji nikakav zapis o bilo kakvom podnesku sačinjenom od H.B. u vezi ove tačke. Ona se takođe nije protivila načinu na kojem su se sudski postupci vodili, činjenica da su zahtevi bili osnovani na Zakonu o obligacionim odnosima nije bila primenljiva, nedostatak odgovarajuće procene zemljišnih parcela, ili dodele parcele kao zamene gde u stvari nikakav pravni lek ne postoji za ovo. Ovo je takođe bilo u jasnoj suprotnosti sa instrukcijama od KPA da samo KPA može da otuđi nepokretnu imovinu koja pripada DP.
334. Time što nije uspela da obavesti KPA ili da bilo koje prigovore o nadležnosti, H.B. je pomagala sudijama Opštinskog suda omogućavajući da se sudski postupci nastave u Opštinskom sudu. Ona je time uklonila prepreke za izvršenje krivičnog dela. Da je bilo koje od ovih pitanja pokrenuto, koje bi objektivni posmatrač očekivao od osobe koja navodno zastupa DP, onda bi bilo predviđeno da nezakonite sudske odluke ne bi bile donete.
335. Veće smatra da su ovi postupci doprineli konkretnim radnjama pomaganja u izvršenju krivičnog dela. Veće smatra da je H.B. namerno pružila ove radnje pomaganja, i sa direktnom namerom u tome što je pružila radnje pomaganja sa namerom da nezakonite sudske odluke budu donesene u nameri pridobijanja materijalne koristi za nju ili drugog, ili u izazivanju štete. Veće je izvelo ovu nameru iz posrednih dokaza.
336. Prvo, H.B. je znala da ona nije imala pravo da zastupa DP KBI i ipak je preduzela aktivne korake da bi dala utisak da je ona imala pravo da se pojavi na sudu; ona je ozvaničila njeno zastupanje dostavljanjem punomoćja sudu, izdatog od I.H., navodno direktora DP KBI. Ona je to uradila, znajući da nema zakonsko ovlašćenje da se pojavi, pošto je otpuštena

23. novembra 2006. Tokom suđenja, veće je saslušalo svedoke pozvane od strane H.B.: **M.B.**, **Mu.B.** i **I.A.**. Svi svedoci su dali iskaz na sudu 12. Marta 2014. Svedok **M.B.** i **Mu.B.** su u stvari pokazali njihovo znanje o upravi KPA- oni su prihvatili da je DP KBI bilo pod administrativnom upravom KPA još od 2002. I.A. je prihvatila da je ona kao i H.B., bila proglašena viškom dana 26. novembra 2006 i da je nastavila da radi pod upravom I.H.. U njenom svedočenju na sudu, ona se pojavila da prihvati sa je svesno nastavila da nezakonito radi: 'možda to nije bilo u redu što smo nastavili da radimo ali direktor bi samo rekao'.

337. Veće je utvrdilo da je ona znala o važećem zakonu što se tiče nadležnosti, pošto u šesto od petnaest slučajeva, I.H. je uložio žalbe navodeći nedostatak nadležnosti Opštinskog suda u Prištini kao osnov za žalbu. Ove žalbe su podnesene Okružnom sudu u Prištini protivno uredbi 2002/13, ali bez obzira veće je pronašlo činjenicu da je ova tačka o nadležnosti jasno bila poznata I.H., sa kojim je H.B. blisko radila, što znači da je bilo nezamislivo da ona nije bila svesna važećeg zakona što se tiče nadležnosti. Ovo je naročito tako prema ličnom svedočenju H.B., ona je pisala sve tužbe i povlačila tužbe nakon instrukcije od strane I.H., dok je drugi samo potpisivao dokumenta. Međutim, ona je nastavila da prisustvuje sudskim postupcima u Opštinskom sudu, i nije sačinila nikakav podnesak u vezi sa nadležnošću, čime je olakšala nezakonite odluke. Veće smatra da je kršenje procesnog prava bilo toliko očigledno pogrešno, da saglasnost H.B. sa time izvodi kao nezakonita namera.
338. H.B. je u njenom svedočenju pred tužiocem izjavila da njoj nije bilo dozvoljeno da donese bilo kakvu odluku bez odobrenja ili instrukcije od njenog pretpostavljanog, I.H.. Ona je priznala da je svesno kršila važeće zakone, ali da je to uradila usled pritiska od strane njenog pretpostavljenog I.H.. Veće nije pronašlo ovaj iznos u pravnoj odbrani 'neophodna odbrana', 'krajnje nužna' ili 'nalog pretpostavljanog'.
339. Veće je, naprotiv, zaključilo da je H.B. namerno pružila svoju pomoć sudijama Opštinskog suda, i smatranjem kao dokaza njenu nameru da pomogne u izvršenju krivičnog dela, činjenica je da je ona lično imala finansijsku korist donošenja nezakonitih sudskih usluga. Ovo je dokazano prihodima koje je ona primala. Prateći njeno otpuštanje kao tehnološkog viška iz DP farme svinja, H.B. nije bila u bilo kakvom zvaničnom zaposlenju pri bilo kojem DP ili DP KBI i nije dobijala nikakav formalni prihod ili platu. Podnosioci zahteva u pet od petnaest slučajeva koji su predmet ove optužnice su potvrdili da su platili novac DP KBI, a što se tiče odluka okrivljenih sudija (koji su doneli odluku da podnosioci zahteva moraju da vrate DP KBI novac koji je plaćen od strane DP KBI podnosiocu zahteva kada je zemlja prodana 1950 i 1960). Tri priznanice su dobivene; sve tri su potpisane od strane I.H. a dve su takođe bile potpisane od strane H.B.. Priznanice potvrđuju uplatu od 813.25 evra u vezi sa slučajem 1317/07, 976.90 evra u vezi sa slučajem 53/06, i 4,476.57 evra u vezi sa slučajem 429/05⁶⁷. Ove uplate nisu dokazane u bankarskim uplatama DP KBI. H.B. je priznala da je primila uplate od podnosioca zahteva nakon što su odluke donesene, međutim, ona je izjavila da je novac legalno distribuiran i da ona nije nezakonito dobila korist od sudskih postupaka. Veće pronalazi ovo objašnjenje kao nekredibilno – ne postoji drugo razumno objašnjenje za H.B., u okolnostima koje su postojale u to vreme, da ona prisustvuje i učestvuje u sudskim postupcima bez očekivanja materijalne koristi. Činjenica da je ona primila novčanu uplatu kao rezultat ovih nezakonitih odluka je dalji dokaz da je ona pružila pomoć okrivljenim sudijama sa namerom da bi nezakonite odluke bile donesene.
340. Uzimajući u obzir kumulativnu težinu posrednih dokaza, veće se uverilo van razumne sumnje da je H.B. počinila krivično delo pomaganja u donošenju nezakonite sudske odluke.

⁶⁷ Registrator tužilaštva 13 strana 154 – 158.

341. G.G. (Tačka 2)
342. G.G. je predstavljao tužioce u šest slučajeva koji su predmet ove optužnice: 53/06, 429/05, 1849/06, 1147/06, 1415/05, 1918/06. Ovi slučajevi su bili rešeni od strane O.J. i T.M..
343. Veće je našlo da iako je G.G. pružio konkretne radnje asistencije sudijama Opštinskog suda, veće nije moglo sa sigurnošću da tvrdi krivični standard da je on pružio ove radnje asistencije sa namerom da se izdaju nezakonite odluke uz nameru da se dobije materijalna korist. Veće je zbog toga došlo do zaključka da delo asistencije prilikom izdavanja nezakonitih sudskih odluka nije dokazano van osnovane sumnje. Veće je međutim došlo do zaključka da je G.G. počinio krivično delo falsifikovanja dokumenata.
344. Pre svega, u vezi sa krivičnom odgovornošću pomaganja, veće je našlo da je G.G. pružio konkretne radnje pomoći, uglavnom zaobilazeći proceduralno i materijalno pravo koje je na snazi što je omogućilo da ove žalbe stignu pred O.J. i T.M., i koje su samim tim omogućile da ove sudije izdaju nezakonite odluke.
345. Veće je našlo da je on to uradio u više navrata. Pre svega, G.G. je podnosio žalbe u Opštinski sud a ne u PKVS. On nije obezbedio obaveštenje za KPA, kao što je to zatraženo u Uredbi 2002/12, u sledećim slučajevima: 429/05, 1849/06 i 1918/06. U ostalim slučajevima, obaveštenje je osigurano nakon početka svih sudskih proceduraca. G.G. nikada nije ukazao na problem nadležnosti ni na jednom od ovih postupaka. Ovim je omogućeno da se postupci nastave u Opštinskom sudu, kada u stvari, bez prosledjivanja od strane PKVS, Opštinski sud nije imao nadležnost.
346. Veće je našlo da je G.G. poznao zakone na snazi, kao i za uslov da predmet treba da bude prosledjen Opštinskom Sudu. Ovo se demonstrira činjenicom da je on lično pridružio document o prosledjivanju iz PKVS-a u vezi sa drugim slučajem na početku žalbe 1918/06 da bi učinio da izgleda da je pravilno prosledjeno Opštinskom sudu od strane PKVS-a u skladu sa Uredbom. On je imao jasnu nameru da Opštinski sud smatra ovaj dokument kao 'originalan' kao i da je bio pravilno prosledjen. Ovu radnju je priznao i G.G. tokom njegovog ispitivanja od strane tužilaštva. Veće je uzelo u obzir datum ove radnje, kao i činjenicu da su se sve druge žalbe u kojima je on bio uključen desile nakon ove radnje, prilikom donošenja zaključka da je G.G. dobro poznao zakon na snazi kao i da ga je namerno zaobišao.
347. G.G. je takodje pomogao okrivljenim sudijama prilikom izdavanja nezakonitih odluka zato što je zasnivao žalbe na Zakon o Obligacionim odnosima, koji na osnovu činjeničnih nalaza, nije bio zakon na snazi na osnovu kojeg su se trebali zasnivati žalbe, zato što se isti ne može koristiti retrospektivno. Ovo je nakon toga dalo O.J. i T.M. 'pravne osnove' za nezakonite odluke. Međutim, veće podvači da krajnja odgovornost za donošenje pravnog ocenjivanja i analize ostaje kod Suda.
348. Veće je nastavilo sa uzimanjem u obzir da li je dokazano van osnovane sumnje da je G.G. pružio ove radnje asistencije sa namerom da se donesu nezakonite odluke uz cilj dobijanja nezakonite materijalne koristi. U ovom delu ocenjivanja, razlika se mora navesti između uloge i pozicije G.G. u poredjenju sa H.B.. H.B. je, dok je navodno predstavljala tuženog, bila obavezna da čuva sredstva i interese DP-a SOE KBI. Najočigledniji način čuvanja interesa DP-a je bio da zatraži da se žalba treba odbaciti pozivajući se na nedostatak nadležnosti Opštinskog suda, što ona nije uradila. G.G. je, kao predstavnik tužioca, bio obavezan da radi u najboljim interesima tužioca, i samim tim nije imao istu obavezu da se pozove na problem nadležnosti suda.
349. Veće je uzelo u obzir činjenicu da su četvero od tužilaca rekli da su oni bili veoma malo upoznati ili je njihovo učešće bilo veoma malo u njihovim slučajevima i da su se oslonili na

usluge G.G.⁶⁸ je bilo nedovoljno da dokažu da je G.G. namerno asisitirao sudijama sa potrebnom namerom. Nije neshvatljivo za klijente laike, koji nisu upoznati sa pravnim postupcima, da se oslone na usluge njihovog advokata kao i da imaju malo direktnog poznavanja ili uključivanja u pravne postupke, i veće nije našoo da je ova činjenica dovoljno nenormalna da se sodje do zaključka o nezakonitim namerama od strane G.G.. Slično, veće je uzelo u obzir da su u pet od šest slučajaja, sudski postupci počeli bez "Ovlašćenja advokata" od strane tužilaca, ali nije došlo do zaključka da je ovo moglo biti samo rezultat nezakonitih namera od strane G.G., u poredjenju sa, primera radi, neispunjenim kancelarijskim procedurama.

350. Činjenica je da je G.G. obavestio KPA u vezi sa akcijama u tri od slučajaja u kojima je učestvovao, ali je to uradio nakon što su sudske procedure već počele i samim tim to nije bilo u skladu sa odredbama Uredbe 2002/13, a to je bacilo sumnju da li je moguće da je on u svakom od tih slučajaja imao nezakonite namere. On nije uopšte obavestio KPA u tri slučajaja, medjutim postojala je sumnja unutar veća kao rezultat činjenice da zakasnelo obaveštavanje koje je *dobijeno* u druga tri slučajaja značilo da veće nije smatralo da je ovo bio ubedljiv dokaz o njegovim nezakonitim namerama.
351. Veće smatra da su podaci dobijeni od prisluškivanja tokom istrage, koji su naveli značajne telefonske kontakte izmedju G.G. i N.U. u vreme svakog od tih sudskih slučajajeva,⁶⁹ bilo sumnjivo, ali veće nije bilo tog mišljenja da su ovi podaci mogli da utvrde krivična dela, dokaze o učestvovanju u kriminalnoj šemi, imajući u obzir porodične veze izmedju ove dve osobe i bez poznavanja sadržaja razgovora. Slično tome, veće nije moglo smatrati da je lokacija kancelarije G.G. na teritoriji koja je u vlasništvu N.U. dokaz o saradnji u kriminalnoj šemi imajući u obzir porodične veze. Dokazi o presretanju su bili proglašeni neprihvatljivim od strane veća (videti Dokazni postupak iznad).
352. Uzimajući u obzir dokaze kao celinu, veće je došlo do zaključka da je ponašanje G.G. bio sumnjivo, pogotovo kad je priznao da je namerno pridružio obaveštenje o prosledjivnjau iz drugog slučajaja za slučaj 1918/06, što je veće ocenilo kao nameran pokušaj da se pogrešno interpretira pravni položaj. Štaviše, takodje je evidentno iz analiza spisa predmeta iz navedenog slučajaja, da je on podneo prosledjivanje od strane PKVS-a koje je bilo izdato za drugi slučaj tako da izjava okrivljenog nije jedini dokaz o njegovim radnjama. Medjutim, veće je moralo da uzme u obzir da li je Tužilaštvo dokazalo iza osnovane sumnje da je G.G. pružio asistenciju O.J. i T.M. *sa namerom* da se nezakonite odluke izdaju uz nameru da se dobije materijalna korist. Veće je došlo do zaključka da ovaj elemenat nije dokazan iza osnovana sumnje. Tužilac nije bio u stanju da dokaže da je postojala kriminalna šema izmedjun N.U., Predsednika Opštinskog suda u Prištini pod čijim su nadzorom O.J. i T.M. vršili svoje funkcije, i G.G.. Dodatno, veće je našlo da je za razliku od okrivljene H.B., postojalo drugo, razumljivo objašnjenje, za ponašanje G.G., primera radi, radio je u najboljem interesu za njegovog klijenta, mladi, ambiciozni advokat koji je želeo da dobije veoma uspešne rezultate da bi poboljšao svoju profesionalnu reputaciju na veoma zahtevnom tržištu, što nije značilo da je jedino logičko objašnjenje za njegove radnje bila nezakonita namera. Veće je, medjutim, bilo zadovoljno da je krivično delo falsifikovanja dokumenta bilo počinjeno u vezi sa slučajem 1918/06, i samim tim, je preinačilo ovo krivično delo.
353. N.U. (Tačka 3)
354. Veće je smatralo da dokazi koji su predstavljeni nisu bili u korist optužnice za podstrekivanje protiv N.U.. Kao što je navedeno u pravnom ocenjivanju, odgovornost za krivično delo

⁶⁸ Registrator tužilaštva 6, str. 94 – 129

⁶⁹ Optužnica i izveštaj o presretanju, paragrafi 195 – 196 podneti tokom ročišta.

podstrekivanja zahteva ohrabrivanje i ne traži aktivno učestvovanje u krivičnom delu. Veće je došlo do zaključka da je utvrđeno činjenično stanje pokazalo da je N.U. bitno doprineo izvršenju krivičnog dela od strane sudija Opštinskog suda, i da je on hteo, kada je počinio to, da dobije materijalnu korist za sebe ili za neku drugu osobu.

355. N.U. je bio Predsednik Opštinskog suda u Prištini od 2000.godine do 2010.godine. Kao predsednik, on je bio odgovoran za administraciju suda⁷⁰ kao i za određivanje distribucije radda, i nadzor njegovog izvršenja⁷¹. Kao predsednik opštinskog suda u Prištini, N.U. je bio suniorni sudija kao i administrativni supervizor sudija koje rade u ovom sudu.
356. U ovoj poziciji, od njega se očekivalo da osigura da su sve sudije koje rade u Opštinskom sudu pravilno upućene na zakone koji sun a snazi u vezi sa slučajevima zemljišta, kao što je to prosledjeno od strane Glavnog UNMIK Sudije, KPA i na kraju od službenika u katastru.
357. Tada je u opštinskom sudu u Prištini postojao utemeljen sistem za dodeljivanje slučaja sudijama u opštinskom sudu. N.U. je, kao predsednik suda, imao sveukupnu odgovornost za sistem dodeljivanja slučaja. Medjutim, bilo je manipulacija u sistemu za dodeljivanje slučaja u slučajevima koji su se ticali DP-a KBI; veće je uzelo u obzir dokaze **B.K., N.H., M.S.** kao i dokumentovane dokaze dobijene nakon pregleda sudskog registra koji su bili upe[at]ljivi.
358. Svedok **B.K.**, tarhivar građanskih slučajeva u odgovarajućem period od 2004 – 2007.godine, je dala izjavu sudu dana 20. februara 2014.godine. Ona je objasnila da kada se novi građanski slučaj primi, on se registruje u knjigu građanskih slučajeva i daje mu se broj slučaja. Slučajevi su bili zabeleženi u knjigu registra po redu po kojim su bili primljeni. Slučaj bi nakon toga dobio broj slučaja, koji je takodje dat po sekvencijalnom redu. Zadnji broj na broju slučaja je pokazivo kojem će se sudiji taj slučaj dodeliti. Slučaj bi onda bio dodeljen sudiji koji je pod tim brojem.
359. Postojali su izuzetci u pravilu dodeljivanja slučaja po sekvencijalnom redu. Svedok B.K. je navela na sudu da je pravilo određivanja o ponovnom dodeljivanju bilo pod isključivom nadležnošću N.U.. Svedok je svedočio na sudu i u vezi sa razlozima koji su obrazložili ponovna dodeljivanja koji su bili da ukoliko je sudija preokupiran poslom, i drugi da slučaj može biti ponovno dodeljen drugom sudiji ukoliko je slučaj imao srpsku stranku. U njenoj izjavi svedoka, koja je data tužiocu tokom juna 2012.godine, svedok je jasno naveo da je sistem dodeljivanja *“bio uvek poštovan, uz jedno izuzeće; slučajevi koji su imali srpske stranke nisu bili pravilno distribuirani na osnovu ove normalne procedure, ukoliko je jedna stranka bila srpska slučaj bi bio dodeljen srpskom sudiji”*. Ona je potvrdila da je većina slučajeva koji su imali srpske stranke bila u vezi sa imovinom. Ona je navela da kada je obavestavala N.U. u vezi sa slučajem, ona bi naglašavala kada je slučaj bio u vezi sa DP-om. Svedok je rekao da je *“većina slučajeva koja je imala srpske stranke, bila dodeljena sudijama J. i M.. Želim da objasnim da oni nisu dobili sve slučajeve koji su uključivali srpske stranke, jer je bilo puno slučajeva i zbog toga neki od tih slučajevima su bili dodeljeni i albanskim sudijama”*.
360. Svedok **N.H.**, sudski administrator tokom relevantnog perioda, kao i nadzornik B.K., je svedočio ispred suda dana 25. februara 2014.godine. On je potvrdio svedočenje B.K. u vezi sa sistemom dodeljivanja slučaja; on je potvrdio da su slučajevi bili dodeljivani na osnovu poslednje cifre u broju slučaja sudiji sa tim određenim brojem, kao i da su slučajevi bili dodeljivani hronološki. Svedok je naveo da je razlog za sistem sekvencijalnog dodeljivanja slučaja bio taj da se rad dodeljuje podjednako tako da nijedan sudija ne bude previše zauzet poslom.

⁷⁰ U skladu sa članom 55 Zakon o redovnim sudovima, Službeni List br. 21/78.

⁷¹ Član 58, Ibid

361. Svedok **M.S.**, parnični sudija u opštinskom sudu u Prištini tokom celog predsedavanja N.U., je svedočila ispred ovog suda dana 24. februara 2014.godine. Ona je potvrdila svedočenje svedoka N.H. u vezi sa procedurom hronološkog dodeljivanja slučajeva; ona je navela da *'slučajevi su dolazili na sud hronološki, i Registar za građanske stvari je distribuirao ove slučajeve kako su oni dolazili'*.
362. Utvrđeno činjenično stanje pokazuje da je sistemom za dodeljivanje slučaja manipulirano na dva načina; prvi, slučajevi su dodeljivani sekvencijalno istom sudiji, i drugi način, slučajevi su dodeljivani sudiji sa pogrešnom cifrom.
363. Prilikom ispitivanja knjiga registra uvidelo se da slučajevi nisu dodeljivani na osnovu identiteta okrivljenih (kao što je to navedeno od strane N.U. u njegovom predpretresnom svedočenju i svedoka B.K.), već su slučajevi dodeljivani sudijama sa pogrešnom cifrom, kao i da su slučajevi dodeljivani sekvencijalno O.J.. Naime, pregledavanjem žalbi u Opštinskom sudu koje se tiču DP KBI tokom perioda 2002 – 2007.godine uočeno je da je 150 slučajeva bilo dodeljeno četvorici okrivljenih sudija⁷².
364. O.J. je dobila ukupno 60 slučajeva, od kojih je 33 slučajeva imalo cifru za dodeljivanje drugom sudiji. Njoj je određeno 53 slučajeva koji su imali srpske žalioce, i 7 slučajeva koji su imali albanske žalioce. U vezi sa odlukama koje su predmet ove optužnice, ona je donela odluku u 9 slučajeva dok je sedam od navedenih imalo cifru drugog sudije.
365. T.M. je dobio ukupno 32 slučajeva, od kojih je 19 slučajeva imalo cifru za dodeljivanje drugom sudiji. Njemu je određeno 31 slučajeva koji su imali srpske žalioce i 1 slučaj koji je imao albanske žalioce. U vezi sa odlukama koje su predmet ove optužnice, on je bio određen na 3 od 15 slučajeva, a sva tri su imali cifru drugog sudije.
366. S.M. je dobila ukupno 40 slučajeva, od kojih je 12 slučajeva imalo cifru za dodeljivanje drugom sudiji. Njoj je određeno 13 slučajeva koji su imali srpske žalioce, i 27 slučajeva koji su imali albanske žalioce. U vezi sa odlukama koje su predmet ove optužnice, ona je donela odluku u dva 15 slučajeva, gde je jedan slučaj nije imao njenu cifru.
367. S.S. je dobila ukupno 19 slučajeva, od kojih je 2 slučajeva imalo cifru za dodeljivanje drugom sudiji. Njoj je određeno 8 slučajeva koji su imali srpske žalioce, i 11 slučajeva koji su imali albanske žalioce. Od odluka koje su predmet ove optužnice, ona je donela odluku u jednom slučaju, cifra pokazuje da je on trebao biti dodeljen O.J..
368. Slučajevi su takodje bili dodeljivani sekvencijalno istom sudiji. O.J. je primila uzastopne slučajeve koji su se ticali DP KBI⁷³. Ovo su bili slučajevi broj 1454 i nakon njega broj 1455 u 2004.godini, 2355 i nakon njega 2356 u 2005.godini, 292 i nakon njega 293 u 2006.godini, i 1292 i 1293 i takodje 1918 i 1919 u 2007.godini⁷⁴
369. Svedok **N.H.** je izjavio da je dodeljivanje slučajeva van uobičajene procedure dodeljivanja bilo 'čudno'. Svedok je potvrdio da slučaj koji dolazi odmah nakon predhodnog slučaja ne može biti radjen od strane istog sudije. Svedoku je pokazana knjiga registra kao i dve zabeleške iz 2004.godine, gde su dva slučaja sa brojem slučaja 1454 i 1455, sa inicijalima OJ pored njih. Svedok je izjavio: *"Vidim ovde neke beleške ali ne znam zašto se to desilo zato što ovde vidim da je isti sudija dodeljen za ove slučajeve"*. Svedok je rekao da je na osnovu inicijala, 'OJ' to bila O.J., zato što je postoji drugi sudija sa tim inicijalima. Svedok je izjavio da on ne zna ko je uneo te beleške tu kao i da to nema nikakve veze sa njim.

⁷² Registrator tužilaštva 16

⁷³ Registrator tužilaštva 16.

⁷⁴ Registrator tužilaštva 16.

370. Svedoku je takodje pokazana i beleška iz knjige registra iz 2005.godine kao i zapisi koji se tiču brojeva 2355 i 2356, i on je potvrdio da inicijali pored ovih zapisa su od O.J.. Samim tim, ovi slučajevi su dodeljeni istom sudiji skevencionalno, kao i sudiji sa različitom cifrom (O.J.). Svedok N.H., iako nije bio u stanju da pruži neko objašnjenje u vezi sa ovim, je potvrdio da je ovo bilo dosta 'čudno'.
371. Kao što je gore navedeno, primeri koji su predstavljeni N.H. tokom njegovog iskaza ispred suda nisu bili jedini primeri slučajeva koji su dodeljeni van reda.
372. Sud je našao da je svedočenje svedoka **M.S.** u vezi sa izuzećima iz sistema običnog hronološkog dodeljivanja slučaja veoma relevantno: ona je navela da je izuzeća bilo kada bi se desio sukob interesa, ili kada je neki slučaj bio prioritetan, primera radi slučajevi porodičnog nasilja, ometanje posedovanja, slučajevi alimentacije kao i dodeljivanje deteta odredjenom roditelju. Ona je takodje navela da se nije bavila nijednim slučajem koji nije imao njenu cifru.
373. U vezi sa navodima N.U., i takodje uzimajući u obzir svedočenje B.K., da su slučajevi bili dodeljivani srpskim sudijama na osnovu etničke pripadnosti, jasno je da ovo nije potvrđeno dokumentovanim dokazima. Svedok N.H., kada ga je tužilac pitao da li je bilo prakrike da se srpski tužioci dodeljuju srpskim sudijama a albanski tužioci dodeljivani albanskim sudijama, on je odgovorio da 'nije siguran'. Medjutim, kada je od svedoka zatraženo da potvrdi sadržaj njegove izjave date u junu 2012.godine, on je potvrdio, da je kako je navedeno u njegovoj izjavi svedoka koja je sastavljena dana 20. juna 2012.godine i koju je on potpisao, da tada nije postojao sistem dodeljivanja sudija na osnovu etničke pripadnosti tužilaca. U njegovoj izjavi svedoka, N.H. je naveo da 'sve sudije su sudile srpske slučajeve, zbog toga što je Opštinski sud u Prištini imao 2 prevodioca koji su pomagali albanskim sudijama sa srpskim slučajevima i obrnuto' (sic.)
374. Svedok **M.S.** je pitana specifično u vezi sa zahtevima protiv DP-a, kao i da li je bilo bilo kakvih razlika u načinu ophodjenja sa slučajevima na osnovu toga da li su tužioci bili albanci ili srbi, ona je navela da 'bez obzira na to da li je tužilac bio srbin ili albanac, ovi slučajevi su davani svim sudijama'. U njenoj izjavi svedoka od 4. jula 2012.godine, svedok je navela da ona nije bila svesna bilo kakvih izuzeća iz sistema dodeljivanja slučaja, kao i da ukoliko je bilo ikakvih izuzeća iz sistema dodeljivanja slučaja, onda se to moglo dogoditi samo putem odluke Predsednika suda. Svedočenje M.S. je takodje potvrđeno od strane **M.K.**, koja je navela da su sve sudije govorile i albanski i srpski. Objašnjenje N.U. da su izuzeća bila zasnovana samo na etničkoj pripadnosti tužilaca nema nikakvog osnova.
375. Iz svedočenja N.H., M.S. i M.K. veće smatra da oni nisu bili svesni izuzeća u sistemu dodeljivanja slučajeva, što bi pružilo razumno objašnjenje zašto su slučajevi dodeljivani okrivljenim sudijama sa različitim ciframa u sistemu dodeljivanja slučaja, što dokazuje da ovo nije bila normalna pojava koja se javno dešavala. Veće je našlo da je učestalost sa kojom su slučajevi bili dodeljivani sudijama sa različitim ciframa veoma upečatljiva – ovo nije nešto što se desilo jednom ili dva puta a što bi se moglo objasniti slučajnim pogreškama. Veće nije prihvatilo objašnjenje N.U. da kao rezultat velikog radnog pritiska na sudu, da on nije imao nikakvo učešće prilikom dodeljivanja slučajeva, kao i da je ovaj zadatak trebao biti izvršen od strane kancelarije za registraciju; dokazi su predstavili da je on imao odgovornost nad sistemom za dodeljivanje slučajeva sa svoje pozicije Predsednika suda. Obrazac manipulacije sistemom dodeljivanja slučajeva okrivljenim sudijama je takodje bio upečatljiv. Veće je došlo do zaključka da su se prekršaji desili zbog namernog dodeljivanja, od strane N.U., slučajeva koji su se ticali DP-a KBI sudijama O.J., S.M., S.S. i T.M. kao jedino razumno objašnjenje.
376. N.U. je takodje značajno doprineo počinjivanju ovih krivičnih dela jer je namerno osigurao nepoštovanje zakona na snazi. Veće je uzelo u obzir i vremenski okvir obaveštenja datih od

strane UNMIK-a i KPA u Opštinskim sudovima u vezi sa zakonima na snazi, kao i u vezi odlučivanja. Veće je našlo da je 14 od 15 slučajeva re.eno nakon januara 2007.godine, znači nakon obaveštenja od strane UNMIK-a u martu 2005.godine i KPA tokom januara 2007.godine, i to je jasan dokaz da su se zakoni na snazi namerno prekršili.

377. Veće nije prihvatilo objašnjenje N.U. u njegovom predpretnom svedočenju da je on bio u potpunosti svestan UNMIK Uredbi 2002/12 i 2002/13, kao što su isto bili i sudije Opštinskog suda, kao i to da nije znao da se zakon ne poštuje sa njihove strane. Dalje, veće nije prihvatilo navode N.U. da je on organizovao sastanke sa sudijama Opštinskog suda gde im je govorio u vezi sa pravnim okvirima, kao dokaz njegovih pokušaja da osigura pravilnu administraciju pravde. Veće smatra da je ovo bila besmislena akcija iamjući u obzir da je nezakonita prakтика bila u potpunosti prihvaćena sa njegove strane; ukoliko je N.U. kao predsednik Opštinskog suda stvarno mislio da pravilno i wfikasno uputi sudije onda bi to i uradio, ali nije.
378. Veće je uzelo u obzir i vremenski okvir koji je bio potreban N.U. da odgovori na KPA pismo koje je primio u januaru 2007.godine i okolnosti koje su bile kada je on konačno odgovorio – on nije odgovorio sve do 2. januara 2008.godine, nakon što je već odlučeno o svim slučajevima i samo nakon kada je Sudska Istražna jedinica uzela sve spise predmeta slučajeva koji su predmet ove optužnice. KPA je takodje postavila DP KBI pod direktnu administraciju u novembru 2007.godine. Samo nakon što je DP KBI postavljen pod direktnu administraciju KPA, i samo nakon istrage koja je inicirana od strane Sudske istražne jedinice krajem 2007.godine, sudije su proglasile same sebe nekopetentnim i prosledile su slučajeve u Posebnu Komoru kao što je to određeno zakonom.⁷⁵ Vremenski okvir koji je bio potreban N.U. da odgovori na pismo, kao i promena prakтика sudija, u kombinaciji sa prekršajima koji su se desili u sistemu za dodeljivanje slučajeva, jasno pokazuju veću da su okrivljene sudije Opštinskog suda i predsednik suda radili zajedno. Uzeta je u obzir i činjenica da je nakon očiglednog otkrivanja da je 12 slučajeva bilo rešeno nezakonito N.U. nije preduzeo nikakve disciplinske mere protiv sudija Opštinskog suda kao dodatni dokaz o njegovoj umešanosti.
379. Veću nije predstavljen nijedan direktan dokaz o tome da je N.U. radio na ovaj način da bi dobio materijalnu korist za sebe ili za nekog drugog. Ali, kao što je to i napomenuto u pravnom ocenjivanju, i kao što je primenjivano u odnosu na druge okrivljene, namera da se dobije materijalna korist se može izvesti iz posrednih dokaza. Kao dodatak posrednik dokaza koji su navedeni iznad, veće je takodje uzelo u obzir njegovo direktno učestvovanje u slučaju 2333/05 (i način na koji se to desilo) kao i njegovu komunikaciju sa kancelarijom KPA.
380. Kao što je navedeno u paragrafu I), PKVS je naložio katastarskoj kancelariji da ne izvršava nikakav prenos zemljišta ukoliko ne postoji kopija odluke iz PKVS-a. Ovo je značilo da je zemljište dodeljeno samo onim tužiocima iz slučajeva 1314/07 i 1738/07.
381. Svedok **S.N.**, koji je u to vreme bio Šef Administrativne jedinice KPA-a, je svedočio ispred suda dana 5. februara 2014.godine. Dok je svedočio na sudu da je njegovo sećanje veoma slabo imajući u obzir vremenski period i to što je njegovo svedočenje bilo malo nejasno, on je potvrdio sadržaj njegove izjave svedoka date dana 5. juna 2012.godine u kojoj je naveo da se on susreo sa N.U. kao i da je on *“fokusirao njegova indirektna pitanja na to šta sprečava KPA da odobri izvršavanje autorizacije prodaje/odluka. Ja sam mu bjasnio da...odredjeni se slučajeve moraju proslediti od strane Posebne Komore Vrhovnog Suda da bi katastarska kancelarija mogla pravilno da izda posedovni list”*.⁷⁶ S.N. je takodje naveo u svojoj izjavi svedoka da je smatrao *“veoma čudnim”* to što je njega telefonom pozvala sekretarica N.U., koja je zahteva sastanak.

⁷⁵ Registrator 13 str. 1 – 54

⁷⁶ Registrator tužilaštva 5.

382. Veće je našlo da ovo ukazuje na to da N.U. ne samo da je znao u vezi sa individualnim odlukama, već je takodje imao nameru da odluke budu izvršene kao i to da je imao lični interes da se odluke izvrše. Njegovo objašnjenje da je on vršio ispitivanja u ime tužioca veće smatra da nije kredibilno, jer da je to slučaj onda bi ispitivanje bilo urađeno preko formalnih kanala, pitanja bi bila otvorena i direktna, i Administrator ne bi smatrao da je ova situacija "čudna". Jedini logičan zaključak koje može biti iznet je to da je on radio na način kao da je imao nameru da dobije neku vrstu materijalne koristi, bilo za njega ili za nekog drugog.
383. Drugo, veće je uzelo u obzir da se potpis N.U. pojavio na izmenjenoj odluci u slučaju 2333/05. Potpis se pojavljuje pod imenom sudije S.S., koja je donela originalnu odluku u ovom slučaju a koja je bila na bolovanju u vreme izmene ove odluke. Svedok **M.A.**, koja je u to relevantno vreme radila kao administrativni asistent S.S., je svedočila ispred suda dana 18. februara 2014.godine. Ona je svedočila na sudu da je N.U., kao predsednik, zatražio od nje da izmeni i prepravi odluku. Ona je pozvala telefonom S.S., koja je odbila da potpiše promenu zato što je bila na bolovanju. Nakon pitanja da li je normalno to da jedan sudija potpisuje u ime drugog sudije, ona je odgovorila 'Ne, ja ne znam za takve slučajeve'. U njenoj izjavi svedoka od 23. avgusta 2011.godine, M.A. je navela da je N.U. naložio njoj da stupi u kontakt sa Shemsijom Sheholli kao i da ona potpiše izmene, koje joj je on naložio da uradi, kao i *"Želim da napomenem da ja lično nikada ne bi kontaktirala Shemsiju Sheholli, ali mi je tako bilo naloženo od strane Predsednika suda"*. S.S. je odbila da potpiše taj dokumenat, i N.U. je priznao da je moguće da je to potpisano od njega. Bez obzira na to, on je u svom izkazu rekao da tokom njegovog iskustva od 20 godina u Opštinskom sudu u Prištini, nikada se nije desilo da je sudija potpisao nešto u ime nekog drugog sudije. On je objasnio da ni pod kojim uslovima jedan sudija ne može potpisati u ime drugog sudije, a u slučaju kada je sudija bio na bolovanju, sud je bio obavezan da se poslu ili se slučaj morao rešavati ponovo. Veće je takodje uzelo u obzir svedočenje svedoka **M.K.**. Ovaj sudija, koja je u odgovarajućem vremenu pravilno implementirala zakone na snazi u vezi sa tužbama koje se tiču DP-a, svedočila je na sudu dana 24. februara 2014.godine, da ona apsolutno nikada ne bi stavila svoje ime ukoliko mesto za potpis ima ime nekog drugog sudije, kao i da ona, kada je bila vršilac dužnosti Predsednika opštinskog suda, nikada ne bi potpisala nešto u ime drugog sudije koji i dalje radi kao sudija. Veće smatra da je jedini zaključak koji se može izvesti iz takvih nenormalnih radnji preduzetih od strane sudije taj da je N.U. imao lični interes u toj tužbi.
384. Veće se stoga došlo do zaključka da je, imajući u obzir kumulativnu težinu posrednih dokaza, N.U. radio u saradnji sa okrivljenim sudijama Opštinskog suda, a on je to radio sa namerom da dobije materijalnu korist za sebe ili nekog drugog.

G. ODMERAVANJE KAZNE

385. Tokom donošenja odluke o važećem krivičnom zakonu, ovo veće razmotrilo je odredbu člana 3 novog Krivičnog Zakonika Republike Kosovo koji je stupio na snagu 01. januara 2013 godine. Član 3.1 glasi:
386. *Zakon koji je na snazi u vreme kada je krivično delo izvršeno biće primenjen na izvršioca.*
387. Dalje, u članu 3.2 zakon navodi:
388. *U slučaju izmene u zakonu koji se odnosi na spornu situaciju pre pravosnažnosti odluke, primeniće se zakon koji je najpovoljniji po izvršioca.*
389. S obzirom da su sva krivična dela počinjena pre 01. januara 2013 godine, kada je Krivični Zakonik Republike Kosovo stupio na snagu, primenjivaće se zakon koji je bio na snazi u vreme izvršenja krivičnih dela. Međutim, veće je bilo u obavezi da ustanovi koji zakon je bio povoljniji za optužene.
390. PKZK u članu 346 navodi kaznu zatvora u trajanju od šest meseci do pet godina.
391. KZK u članu 432 navodi istu kaznu zatvora, u trajanju od šest meseci do pet godina.
392. Kad je u pitanju krivično delo falsifikovanja dokumenata, PKZK navodi kaznu zatvora u trajanju od najviše godinu dana, dok KZK navodi kaznu zatvora u trajanju od najviše tri godine. Uzevši to u obzir, veće je odlučilo da primeni PKZK kao osnovu za donošenje presude takođe u slučaju ovog krivičnog dela.
393. Prilikom obračunavanja kazne, veće je razmotrilo opšta pravila navedena u članu 64, koji glasi:
394. *“Sud odmerava kaznu za krivično delo u granicama propisanim zakonom za dato krivično delo, imajući u vidu svrhu kazne, sve okolnosti koje su od značaja za ublažavanje ili pooštavanje kazne, a naročito stepen krivične odgovornosti, pobude iz kojih je delo izvršeno, stepen ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra, okolnosti pod kojima je delo izvršeno, ranije ponašanje izvršioca, njegovo izjašnjavanje o krivici, lične prilike izvršioca i držanje posle izvršenja krivičnog dela. Kazna mora da bude srazmerna težini krivičnog dela i ponašanju i prilikama izvršioca.”*
395. Veće je bilo opšteg mišljenja da sudski sistem u bilo kom društvu ima važnu ulogu u zaštiti imovinskih prava. Slabosti sudskim Sistema utiču na sve zajednice na Kosovu i one su ozbiljna pretnja njegovoj budućoj stabilnosti. Nepoverenje i nedostatak kredibiliteta Sistema ne samo što utiče na pravdu, već potencijalno čini da pojedinci rešavaju sporove izvan okvira pravosudnog sistema. Suvišno je reći da nepostojanje efikasnog sudskog sistema predstavlja prepreku investicijama i ekonomskom razvoju.
396. Kad je u pitanju situacija u kojoj se nalaze sve optužene sudije, veće je došlo do zaključka da je svako od njih značajno prekršio pravilo čestitosti kojim bi trebalo da se rukovode sve sudije, kao sluge pravosudnog sistema. Sudije uživaju specijalan status i poštovanje zbog teške i odgovorne službe koje pružaju društvu. Kao takve, one treba da ispunjavaju određene potrebe nametnute zakonskim odredbama, među kojima je profesionalni integritet. Sudije su u obavezi da svesno sprovode zakonske odredbe i da prate iste. U slučaju bilo kakve sumnje, treba sprovesti dopunsko razmatranje. Nesporno je da su, prilikom obavljanja svojih funkcija, sudije u potpunosti nezavisne. Mora biti naglašeno da ovo Ustavom priznato pravilo nije apsolutnog karaktera u smislu da su sudije u obavezi da poštuju pravni poredak. Presude koje su oni doneli prekršile su zakonske odredbe u Republici Kosovo, proceduralno i materijalno, što je direktno rezultiralo značajnim potencijalnim gubitkom oštećenih strana i indirektnim

gubitkom u budžetu Kosova. Sporne presude donete su uprkos upozorenjima datim od strane viših, nadzornih sudskih organa, koji su upozoravali da slučajevi povezani sa imovinom potpadaju pod isključivu nadležnost PKVS. Veće je mišljenja da su, pod datim okolnostima, optužene sudije bile u obavezi da proglase sebe nenadležnim i da prenesu slučajeve PKVS. Veće je mišljenja da je potencijalna opasnost za zaštićenu vrednost, preciznije finansijski interes po budžet Kosova, ozbiljnog karaktera. Veće ponavlja da, iako pismo poslato od strane UNMIK-a nije prihvaćeno kao odlučujući dokaz kad je u pitanju vrednost zemlje, ono jasno ukazuje da je zemlja dragocena. Međutim, čak i bez pisma, to je opšte poznata stvar; visoka vrednost zemlje na Kosovu.

397. Nakon razmatranja ovog aspekta donošenja presuda koji odražava intenzitet opasnosti koja stoji pred zaštićenom vrednošću, veće je zauzelo stav da situacija kreirana ovim presudama nije definitivna i da oštećene strane treba da preduzmu hitne pravne aktivnosti. Ovo veće zauzelo je stav da je takva mogućnost omogućena Zakonom br. 04/L-033 o Specijalnoj Komori Vrhovnog Suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku Agenciju za Privatizaciju koji je stupio na snagu 01. januara 2012 godine. Član 5 Zakona glasi:
398. *“5. Nijedan sud na Kosovu, osim Specijalne komore nema nadležnost ili ovlašćenja nad bilo kakvim potraživanjem, stvarima, postupkom ili predmetom opisanom u stavku 1. ovoga člana osim onih posebno navedenih u stavu 4. ovoga člana. Ako je sud primenio ili je pokušao da primeni nadležnost ili ovlašćenja nad potraživanjem, stvari, postupkom ili predmetom u nadležnosti Specijalne komore, a takva stvar ili zahtev nije u nadležnosti tog suda iz stava 4:*
399. *5.1. bilo koja presuda ili odluka koju izda takav sud s obzirom na takav zahtev, pitanje, postupak ili predmet, kao pravna stvar biva nevažeća ili neizvršiva, a Specijalna komora u tu svrhu a na zahtev bilo kojeg lica ili na vlastitu inicijativu izdaje takav nalog”*
400. Uzevši u obzir broj slučajeva i potencijalnu štetu koju bi budžetu Kosova nanele aktivnosti bivših sudija koji su dobili podršku od H.B., ovo veće je mišljenja da su oštećene strane odavno trebale da preduzmu pravne korake kada je novi zakon o Specijalnoj Komori stupio na snagu, ulažući podneske SKVS sa zahtevom da te presude budu proglašene nevažećim i nesprovodivim. Čak i ako bi SKVS odlučila da novi zakon nije imao retroaktivni efekat, oštećena strana bila bi u obavezi da sa tim problemom upozna Ustavni Sud.
401. Oštećena strana se savetuje da postoji drugi pravni lek, kojim se mogu dovesti u pitanje sporne presude. Zakon o parničnom postupku br. 03/L-006 u članu 232 .1 d) navodi sledeće:
402. *“Postupak okončan pravosnažnom odlukom se može obnoviti na predlog stranke: ukoliko je konačna, pravosnažna odluka je posledica krivičnog dela sudije, zakonskog zastupnika ili zastupnika sa punomoćjem stranke, protivničke stranke ili trećeg lica”*
403. Međutim, oštećena strana mora uzeti u obzir veoma striktan rok za podnošenje takvog podneska, naveden u članu 234 .1 tačka e.
404. Veće podvlači da su ova krivična dela samo jedan aspekt složene situacije i dalje aktivnosti oštećenih strana su hitno potrebne da bi se povratila imovina koja je bila pod upravom KAP. U slučaju da oštećena strana dobije građansku parnicu, imovina će biti dodeljena oštećenoj strani. Stvarna mogućnost povraćaja imovine značajno umanjuje nivo oštećenja koji može biti nanet zaštićenoj vrednosti, koja, zajedno sa drugim ličnim okolnostima, rezultira zaključkom da svi optuženi zaslužuju da dobiju uslovnu kaznu.
405. Veće je odlučilo da napravi razliku u kaznama nametnutim optuženim licima, uzevši u obzir različiti nivo uključenosti u izvršavanje krivičnog dela, različiti nivo krivice koji proizilazi iz broja slučajeva u kojima su presude bile donete, i lične okolnosti.

406. U slučaju optuženog **N.U.**, veće je bilo mišljenja da je kazna od 2 godine odgovarajuća težini krivičnog dela, ponašanju počinioca i ličnim okolnostima.
407. Sledeće okolnosti su uzete u obzir kao otežavajuće prilikom izricanja kazne ovom optuženom:
- N.U. je, u tom periodu, bio viši sudija Opštinskog suda u Prištini, u kojem je obavljao funkciju predsednika; kao takav on je bio u obavezi da preduzme sve moguće mere radi održavanja odgovarajuće administracije pravosudnog sistema u sudu za koji je bio odgovoran;
 - N.U. ignorisao je zvanična upozorenja o pravnim neregularnostima u slučajevima povezanim sa imovinom i stvorio je izuzetke u pravilima sistema raspodele slučajeva.
408. Sledeće okolnosti uzete su kao olakšavajuće prilikom izricanja kazne ovom optuženom:
- Ovaj optuženi nema krivični dosije,
 - Optuženi ima stabilan društveni položaj kao suprug i otac petoro dece,
 - Pre nego što se pojavio ovaj slučaj, on je obavljao profesionalnu karijeru sudije i predsednika suda.
409. U slučaju optužene **O.J.**, veće je došlo do zaključka da je kazna od 18 meseci odgovarajuća težini krivičnog dela, ponašanju optužene i ličnim okolnostima. Sledeće okolnosti su uzete u obzir kao otežavajuće prilikom izricanja kazne ovoj optuženoj:
- O.J. donela je odluke u velikoj većini slučajeva, donoseći presude u 9 slučajeva.
410. Sledeće okolnosti uzete su u obzir kao olakšavajuće, prilikom izricanja kazne ovoj optuženoj:
- Ova optužena nema krivični dosije,
 - Optužena ima stabilan društveni položaj,
 - Pre nego što se pojavio ovaj slučaj ona je obavljala profesionalnu karijeru sudije.
411. U slučaju optuženog **E.A.**, veće je mišljenja da je kazna od 9 meseci odgovarajuća težini krivičnog dela, ponašanju počinioca i ličnim okolnostima. Sledeće okolnosti uzete su u obzir kao otežavajuće prilikom izricanja kazne ovom optuženom:
- E.A. bio je član veća sa dugogodišnjim profesionalnim iskustvom u apelacionom sudu, on je bio odgovoran da se samostalno pripremi za većanje a ne da se uzda samo u izveštaj pripremljen od strane predsedavajućeg sudije.
412. Sledeće okolnosti uzete su kao olakšavajuće prilikom izricanja kazne ovom optuženom:
- Ovaj optuženi nema krivični dosije
 - Optuženi ima stabilan društveni položaj kao suprug i otac petoro dece
 - Pre nego što se pojavio ovaj slučaj, on je obavljao profesionalnu karijeru sudije.
413. U slučaju optuženog **F.B.**, veće je mišljenja da je kazna od 9 meseci odgovarajuća težini krivičnog dela, ponašanju počinioca i ličnim okolnostima. Sledeće okolnosti uzete su u obzir kao otežavajuće prilikom izricanja kazne ovom optuženom:
- F.B. bio je član veća sa dugogodišnjim profesionalnim iskustvom u apelacionom sudu, on je bio

odgovoran da se samostalno pripremi za većanje a ne da se uzda samo u izveštaj pripremljen od strane predsedavajućeg sudije.

414. Sledeće okolnosti uzete su kao olakšavajuće prilikom izricanja kazne ovom optuženom:
- Ovaj optuženi nema krivični dosije,
 - Optuženi ima stabilan društveni položaj kao suprug i otac petoro dece,
 - Pre nego što se pojavio ovaj slučaj, on je obavljao profesionalnu karijeru sudije.
415. U slučaju optužene **S.M.**, veće je došlo do zaključka da je kazna od 6 meseci odgovarajuća težini krivičnog dela, ponašanju optužene i ličnim okolnostima. Sledeće okolnosti uzete su u obzir kao otežavajuće prilikom izricanja kazne ovoj optuženoj:
- S.M. donela je odluke u 2 slučajima, tako da, u poređenju sa O.J., kazna nametnuta optuženoj mora da odražava tu razliku.
416. Sledeće okolnosti uzete su u obzir kao olakšavajuće, prilikom izricanja kazne ovoj optuženoj:
- Ova optužena nema krivični dosije,
 - Optužena ima stabilan društveni položaj,
 - Pre nego što se pojavio ovaj slučaj ona je obavljala profesionalnu karijeru sudije.
417. U slučaju **S.S.**, veće je došao do zaključka da je kazna od 8 meseci prikladna imajući u vidu ozbiljnost krivičnog dela, ponašanje prestupnika i njene lične okolnosti. Sledeće okolnosti su uzete u obzir kao otežavajuće kada je određivana kazna za ovog optuženog:
- S.S. je donela odluku u jednom slučaju, tako da u poređenju sa O.J. kazna koja je izrečena za ovog optuženog mora da odslikava ovu razliku. Štaviše, čini se da ova optužena temeljno poznaje materiju obzirom da se proglasila nekompetentnom u mnogim drugim sličnim slučajevima.
418. Sledeće okolnosti su uzete u obzir kao olakšavajuće kada je izrečena kazna za ovog optuženog:
- Ovaj optuženi nema krivični dosije
 - Ovaj optuženi ima stabilan društveni položaj
 - Pre ovog konkretnog slučaja imala je profesionalnu karijeru sudije
419. U slučaju **T.M.** veće je smatralo da kazna od 1 godine odgovara ozbiljnosti dela, ponašanju prestupnika i njegovim ličnim okolnostima. Sledeće okolnosti su uzete u obzir kao otežavajuće pri izricanju kazne za ovog optuženog:
- T.M. je doneo odluke u tri slučaja tako da u poređenju sa O.J. kazna koja je izrečena za ovog optuženog mora da odslikava ovu razliku.
420. Sledeće okolnosti su uzete u obzir kao olakšavajuće kada je izrečena kazna za ovog optuženog:
- Ovaj optuženi nema krivični dosije
 - Ovaj optuženi ima stabilan društveni položaj

- Pre ovog konkretnog slučaja imao je dugu karijeru sudije
421. U slučaju **Rr.R.** veće je smatralo da kazna od 9 meseci odgovara ozbiljnosti dela, ponašanju prestupnika i njegovim ličnim okolnostima. Sledeće okolnosti su uzete u obzir kao otežavajuće pri izricanju kazne za ovog optuženog:
- RR.R. je bio predsedavajući sudija u Apelacionom sudu, bio je odgovoran za pripremu predmeta za raspravu i vodio je pravnu diskusiju tokom rasprave
422. Sledeće okolnosti su uzete u obzir kao olakšavajuće kada je izrečena kazna za ovog optuženog:
- Ovaj optuženi nema krivični dosije
 - Ovaj optuženi ima stabilan društveni položaj i otac je 4 dece
 - Pre ovog konkretnog slučaja imao je dugu karijeru sudije
423. U slučaju **H.B.** veće je smatralo da kazna od 1 godine odgovara ozbiljnosti dela, ponašanju prestupnika i njegovim ličnim okolnostima. Sledeće okolnosti su uzete u obzir kao otežavajuće pri izricanju kazne za ovog optuženog:
- H.B. zastupala je tuženu stranu KBI Kosovo u svim slučajevima, kao advokat bila je u obavezi da koristi sve moguće pravne argumente protiv tužbi ali pored toga nije uspela da na pravi način zastupa interese tužene strane za koju je tvrdila da radi.
424. Sledeće okolnosti su uzete u obzir kao olakšavajuće kada je izrečena kazna za ovog optuženog:
- Ovaj optuženi nema krivični dosije
 - Ovaj optuženi ima stabilan društveni položaj
 - Pre ovog konkretnog slučaja imala je profesionalnu advokatsku karijeru
425. U slučaju **G.G.** panel je bio mišljenja da kazna od šest meseci odgovara ozbiljnosti dela, ponašanju prestupnika i njegovim ličnim okolnostima. Sledeće okolnosti su uzete u obzir kao otežavajuće pri izricanju kazne za ovog optuženog:
- G.G. je mlad ambiciozan advokat koji je demonstrirao temeljno poznavanje materijalnog i proceduralnog prava kada su u pitanju imovinski zahtevi. Veće je svesno da je glavna briga advokata koji zastupa pravne interese svog klijenta donošenje pozitivne odluke koji ispunjavaju suštinu pravnog zahteva. Ipak treba imati u vidu da pri obavljanju ove funkcije advokat ograničen zakonskim odredbama. U ovom slučaju je optuženi u pokušaju da se dođe do pozitivne odluke odlučio da prekrši zakon. Ovakvo ponašanje treba osuditi.
426. Sledeće okolnosti su uzete u obzir kao otežavajuće pri izricanju kazne za ovog optuženog:
- Ovaj optuženi nema krivični dosije
 - Ovaj optuženi ima stabilan društveni položaj oženjen je obrazovan profesionalac koji radi
427. Veće je bilo u potpunosti svesno da je ovaj slučaj pod pažljivim okom javnosti kao jedan od najozbiljnijih slučajeva korupcije. Ipak, veće mora da istakne da je proces izricanja pravde strogo rukovođen zakonskim odredbama u okviru zakona, ne očekivanjima javnosti u pogledu kakva bi kazna trebala da bude. Izricanjem ovih kazni veće ima nameru da postigne svrhu kazne koja je usmerena na optuženog. Nakon temeljne istrage svakog optuženog, panel je došao do zaključka da lične karakteristike svakog optuženog pojedinačno, kao i njihov raniji stil života,

opravdavaju uslovne kazne koje su im izrečene, da će oni poštovati pravni poredak, i posebno, da neće počinuti dalje prekršaje. Veće je ograničilo vreme uslovne kazne na dve godine pošto je ovaj vremenski period odgovara okolnostima ovog slučaja i omogućava veću da postigne svrhu kazne i naročito da spreči da oni ponovo počine krivično delo.

428. Imajući u vidu da su svi optuženi dobili uslovne kazne, veće je zaključilo da, kako bi se postigla svrha kazne, mora biti izrečena i dodatna kazna.
429. Protiv optuženih: O.J., E.A., F.B., S.M., S.S., RR.R., T.M., H.B. i G.G., shodno članu 54 stav 1 i 2 i podstav 4 i članu 57 stav 1, 2 i 3 ZKPK, izriče se dodatna kazna zabrane obavljanja profesije, aktivnosti ili dužnosti u periodu od dve (2) godine.
430. Protiv optuženog N.U., shodno članu 54 stav 1 i 2 i podstav 4 kao i članu 57 stav 1,2 i 3 ZKPK, izriče se dodatna kazna zabrane obavljanja profesije, aktivnosti ili dužnosti u periodu od 3 (tri) godine od dana kada odluka suda postane pravosnažna.
431. Dodatna kazna, doprinosi ostvarivanju svrhe kazne, naime da će optuženi poštovati pravni poredak i da neće počinuti krivično delo. Veće je odlučilo da je dodatna kazna neophodna pošto svi optuženi mogu i dalje da obavljaju posao advokata a bivše sudije se mogu prijaviti za tu poziciju.
432. Imovinski zahtev
433. Pošto informacije sakupljene u krivičnom predmetu ne predstavljaju pozdan osnov za celokupnu ili delimičnu dodelu, sud je, shodno članu 458 Zakona o krivičnom postupku odlučio da obavesti oštećenu stranu da može da može da pokrene parnični postupak u vezi sa imovinskim zahtevom.
434. Zaključak
435. Nakon što su pažljivo ispitani svi dokazi u predmetu i nakon što su saslušani svi predloženi svedoci, sudsko veće je odlučilo da je dokazano, van osnovane sumnje, da je optuženi počinio krivično delo za koje se tereti u optužnici, stoga je sud odlučio kao u dispozitivu.
436. Treba reći da će o troškovima biti odlučeno u odvojenoj odluci.

OKRUŽNI SUD U PRIZRENU

P. br. 272/13

Dana: 9. septembra 2014.

Sudski zapisničar

Predsednik sudskog veća

Sonila Macneil

Arkadiusz Sedek

PRAVNI LEK

Ovlašćene osobe mogu uložiti žalbu u pisanoj formi protiv ove presude preko Osnovnog suda u Prizrenu Vrhovnom sudu Kosova u roku od petnaest (15) dana od dana kada je primerak presude uručen, shodno članu 380 stav 1 ZKP.